

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 952/2013

av den 9 oktober 2013

om fastställande av en tullkodex för unionen

(omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 33, 114 och 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala commit-
téens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 av den 23 april 2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (Moderniserad tullkodex) ⁽³⁾ behöver ändras på ett flertal punkter. Av tydlighetsskäl bör den förordningen omarbetas.

(2) Det är lämpligt att se till att förordning (EG) nr 450/2008 är förenlig med fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 290 och 291. Det är även lämpligt att förordningen beaktar utvecklingen av unionsrätten och att anpassa vissa bestämmelser i förordningen så att de blir enklare att tillämpa.

⁽¹⁾ EUT C 229, 31.7.2012, s. 68.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 september 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 27 september 2013.

⁽³⁾ EUT L 145, 4.6.2008, s. 1.

(3) För att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar i denna förordning bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(4) Kommissionen bör då den förbereder och utarbetar delegerade akter särskilt säkerställa öppna samråd med medlemsstaternas experter och näringslivet.

(5) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att närmare ange format och koder för de gemensamma uppgiftskraven för utbyte av uppgifter mellan tullmyndigheterna och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheterna och lagring av sådana uppgifter och förfaranderegler om det utbyte och den lagring av uppgifter som kan ske med andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik; för att anta beslut om att tillåta en eller flera medlemsstater att använda andra metoder för utbyte och lagring av information än elektronisk databehandlingsteknik; för att närmare ange de tullmyndigheter som ansvarar för registrering av ekonomiska aktörer och av andra personer; för att närmare ange de tekniska arrangemangen för utveckling, underhåll och användning av elektroniska system; för att närmare ange förfaranderegler om beviljande och styrkande av rätten för ett tullombud att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat än den där han eller hon är etablerad, förfaranderegler om inlämnande och godkännande av en ansökan om beslut med avseende på tillämpningen av tullagstiftningen och om antagande och övervakning av ett sådant beslut, förfaranderegler om upphävande, återkallelse och ändring av förmånliga beslut, förfaranderegler om utnyttjande av ett beslut som rör bindande besked sedan dess giltighet upphört eller

det återkallats, förfaranderegler om anmälan till tullmyndigheterna om att antagande av sådana beslut tillfälligt upphör och om återkallelse av sådant tillfälligt upphörande; för att anta beslut om att begära att medlemsstaterna återkallar beslut som rör bindande besked; för att anta former för tillämpning av kriterierna för att bevilja status som godkänd ekonomisk aktör; för att anta åtgärder för att säkerställa enhetlig tillämpning av tullkontroller, inbegripet utbyte av riskinformation och riskanalys,

gemensamma riskkriterier och riskstandarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden; för att fastställa förteckningen över de hamnar och flygplatser där tullkontroller och -formaliteter ska tillämpas på handbagage och incheckat bagage; för att fastställa reglerna för valutaomräkning; för att anta åtgärder för enhetlig förvaltning av tullkvoter och tulltak och övervakning av varors övergång till fri omsättning eller export; för att anta åtgärder för fastställande av varors klassificering enligt tulltaxan; för att närmare ange förfaranderegler om bestämmelser för och kontroll av intyg om icke-förmånsberättigande ursprung, regler om förfaranden för att underlätta fastställande i unionen av förmånsberättigande ursprung för varor; beviljandet av ett tillfälligt undantag från reglerna om förmånsberättigande ursprung för varor som omfattas av förmånsåtgärder som antagits ensidigt av unionen; för att fastställa särskilda varors ursprung; för att närmare ange förfaranderegler om bestämning av varors tullvärde, för att närmare ange förfaranderegler om ställande av en garanti, bestämning av garantibeloppet och dess övervakning och frisläppande samt återkallelse och uppsägning av en borgensmans åtagande, för att närmare ange förfaranderegler för tillfälligt förbud mot användning av samlade garantier; för att anta åtgärder för säkerställande av ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheterna i samband med uppkomst av en tullskuld; för att närmare ange förfaranderegler om återbetalning och eftergift av ett import- eller exporttullbelopp och de uppgifter som ska lämnas till kommissionen; för att anta beslut om återbetalning eller eftergift av import- och exporttullbelopp; för att närmare ange förfaranderegler om ingivande, ändring och ogiltigförklaring av en summarisk införseldeklaration; för att närmare ange tidsfristen inom vilken en riskanalys ska genomföras på grundval av den summariska införseldeklarationen; för att närmare ange förfaranderegler om anmälan av ett havsgående fartygs eller ett luftfartygs ankomst och om transport av varor till avsedd plats;

för att närmare ange förfaranderegler om anmälan av varor till tullen, förfaranderegler om ingivande, ändring och ogiltigförklaring av deklaration för tillfällig lagring och om befordran av varor i tillfällig lagring, förfaranderegler om tillhandahållande och kontroll av bevis på tullstatus för unionsvaror, förfaranderegler om bestämning av behöriga tullkontor och om ingivandet av tulldeklarationer i de fall då andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik används, förfaranderegler om ingivande av en standardiserad tulldeklaration och tillhandahållande

av styrkande handlingar, förfaranderegler om ingivande av en förenklad deklaration och en kompletterande deklaration, förfaranderegler om ingivande av en tulldeklaration före anmälan av varor till tullen, godkännande av tulldeklarationen och ändring av tulldeklarationen efter det att varorna frigjorts; för att anta åtgärder för fastställande av undernummer enligt tulltaxan för de varor som omfattas av den högsta import- eller exporttullsatsen i de fall varor som omfattas av olika undernummer ingår i en sändning; för att närmare ange förfaranderegler om centraliserad klarering och om undantag från kravet på att varorna ska anmälas i samband därmed, förfaranderegler om registrering i deklaratens bokföring, förfaranderegler om de tullformaliteter och tullkontroller som ska genomföras av tillståndshavaren inom ramen för egen bedömning; för att anta åtgärder för kontroll av att uppgifterna i en deklaration är riktiga, undersökning och provtagning av varor och resultat av kontrollerna,

förfaranderegler om bortscaffande av varor, förfaranderegler om tillhandahållande av uppgifter av vilka det framgår att villkoren för befrielse från importtullar för återinförda varor är uppfyllda och om tillhandahållande av bevisning som styrker att villkoren för befrielse från importtullar för produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet är uppfyllda, förfaranderegler om undersökning av de ekonomiska villkoren inom ramen för särskilda förfaranden, förfaranderegler om avslutande av särskilda förfaranden, förfaranderegler om överföring av rättigheter och skyldigheter och förflyttning av varor inom ramen för särskilda förfaranden, förfaranderegler om användning av likvärdiga varor inom ramen för särskilda förfaranden, förfaranderegler om tillämpning av bestämmelserna i internationella transiteringsinstrument i unionens tullområde, förfaranderegler om hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering och om ändamålet med detta förfarande, om den förenklade tillämpningen av det förfarandet och om tullövervakningen av varor som passerar genom ett land eller ett territorium utanför unionens tullområde inom ramen för förfarandet för extern unionstransitering, förfaranderegler om hänförande av varor till tullagerförandet eller förfarandet för frizoner; för att fastställa den tidsfrist inom vilken riskanalys ska genomföras på grundval av deklarationer före avgång; för att närmare ange förfaranderegler om utförsel av varor,

förfaranderegler om ingivande, ändring och ogiltigförklaring av den summariska utförseldeklarationen, förfaranderegler om ingivande, ändring och ogiltigförklaring av anmälan om återexport; för att anta ett arbetsprogram som stöder utvecklingen av relaterade elektroniska system och reglerar fastställandet av övergångsperioder; för att anta beslut om att ge medlemsstaterna tillåtelse att testa förenklingar av tillämpningen av tullagstiftning, särskilt när dessa förenklingar är relaterade till informationsteknologi (it). Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning

- (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (6) Med tanke på det samarbete som behövs mellan medlemsstaterna och kommissionen för att utveckla, underhålla och använda de elektroniska system som krävs för att genomföra unionens tullkodex (nedan kallad *kodexen*), bör kommissionen inte anta arbetsprogrammet som stöder denna utveckling och reglerar fastställandet av övergångsperioder om inget yttrande avges av kommittén som granskar utkastet till genomförandeakt.
- (7) Det rådgivande förfarandet bör användas på följande områden: beslut om att tillåta en eller flera medlemsstater att använda andra metoder för utbyte och lagring av information än elektronisk databehandlingsteknik, med tanke på att dessa beslut inte berör samtliga medlemsstater; beslut om att begära att medlemsstaterna upphäver beslut som rör bindande besked, med tanke på att dessa beslut enbart berör en medlemsstat och syftar till efterlevnad av tullagstiftningen; beslut om återbetalning eller eftergift av import- och exporttullbelopp, med tanke på att dessa beslut direkt berör den person som ansökt om återbetalningen eller eftergiften.
- (8) I vederbörligen motiverade fall som motiveras av tvingande skäl till skyndsamhet bör kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter på följande områden: åtgärder för att säkerställa enhetlig tillämpning av tullkontroller, inbegripet utbyte av riskinformation och riskanalys, gemensamma riskkriterier och riskstandarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden; fastställande av varors klassificering enligt tulltaxan; bestämning av särskilda varors ursprung; åtgärder för tillfälligt förbud mot användning av samlade garantier.
- (9) Unionen bygger på en tullunion. Gällande tullagstiftning bör samlas i en tullkodex för unionen, vilket ligger i både de ekonomiska aktörernas och unionens tullmyndigheters intresse. Med utgångspunkt i den inre marknadens principer bör denna kodex innehålla de allmänna regler och förfaranden som behövs för att säkerställa genomförandet av på unionsnivå införda tulltaxebestämmelser och andra bestämmelser inom ramen för gemensam politik som har anknytning till handeln med varor mellan unionen och länder och territorier utanför unionens tullområde, varvid behoven hos denna gemensamma politik bör beaktas. Tullagstiftningen bör bli bättre anpassad till bestämmelserna om uppbärandet av importavgifter, utan att de gällande skattereglernas räckvidd ändras.
- (10) I syfte att säkerställa effektiv administrativ förenkling bör vederbörlig hänsyn tas till de ekonomiska aktörernas synpunkter vid ytterligare modernisering av tullagstiftningen.
- (11) I enlighet med kommissionens meddelande av den 9 augusti 2004 med titeln *Skydd av gemenskapens ekonomiska intressen – Bedrägeribekämpning – Handlingsplan 2004–2005* är det lämpligt att den rättsliga ramen för skyddet av unionens ekonomiska intressen anpassas.
- (12) Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾ hade som syfte att integrera tullförfaranden som hade tillämpats separat i var och en av medlemsstaterna under 1980-talet. Sedan den infördes har den förordningen upprepade gånger ändrats avsevärt, i syfte att ta itu med särskilda problem som skyddet av god tro eller beaktandet av säkerhetskrav. Ytterligare ändringar av den förordningen infördes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 av den 13 april 2005 ⁽³⁾ - och därefter inkluderade i förordning (EG) nr 450/2008 - till följd av viktiga lagstiftningsändringar under de senaste åren, både på unionsnivå och på internationell nivå, exempelvis med anledning av att fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen har upphört att gälla, att 2003, 2005 och 2011 års anslutningsakter trädde i kraft och att ändringsprotokollet till internationella konventionen om förenkling och harmonisering av tullförfaranden (nedan kallad *den reviderade Kyotokonventionen*), till vilken unionen anslutit sig, vilket godkändes genom rådets beslut 2003/231/EG av den 17 mars 2003 ⁽⁴⁾, har ändrats.
- (13) Det är lämpligt att i kodexen införa en rättslig ram för tillämpningen av vissa bestämmelser i tullagstiftningen på handeln med unionsvaror mellan de delar av tullområdet på vilka bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽⁵⁾ eller rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt ⁽⁶⁾ tillämpas och de delar av tullområdet där de bestämmelserna inte tillämpas, eller på handeln mellan de delar av tullområdet där de bestämmelserna inte tillämpas. Med tanke på att de berörda varorna är unionsvaror och på den skattemässiga arten av de åtgärder som det gäller i denna handel inom unionen är det motiverat att införa lämpliga förenklingar av de tullformaliteter som ska tillämpas på dessa varor.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 117, 4.5.2005, s. 13.

⁽⁴⁾ EUT L 86, 3.4.2003, s. 21.

⁽⁵⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 9, 14.1.2009, s. 12.

- (14) För att beakta de särskilda skattereglerna i vissa delar av unionens tullområde bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller de tullformaliteter och tullkontroller som ska tillämpas på handeln med unionsvaror mellan dessa delar och de övriga delarna av unionens tullområde.
- (15) För att underlätta legitim handel och bekämpa bedrägeri krävs det enkla, snabba och standardiserade förfaranden och arbetsmetoder. I linje med kommissionens meddelande av den 24 juli 2003 med titeln En enkel och papperslös miljö för tullen och handeln är det följaktligen lämpligt att förenkla tullagstiftningen, vilket möjliggör användning av moderna verktyg och tekniker, samt att ytterligare främja en enhetlig tillämpning av tullagstiftningen och modernare tillvägagångssätt vid tullkontrollen, vilket bidrar till att skapa en grundval för effektiva och enkla klareringsförfaranden. Tullförfaranden bör slås samman eller anpassas till varandra, och antalet förfaranden bör minskas så att bara de ekonomiskt berättigade förfarandena kvarstår, i syfte att öka näringslivets konkurrenskraft.
- (16) Genom fullbordandet av den inre marknaden, minskningen av hindren för internationell handel och internationella investeringar och det ökade behovet av säkerhet och skydd vid unionens yttre gränser har tullmyndigheterna fått en ny roll och blivit en viktig del inom leveranskedjan och, genom sin roll när det gäller att övervaka och hantera internationell handel, en faktor som starkt kan påverka länders och företags konkurrenskraft. Tullagstiftningen bör därför återspegla den nya ekonomiska verkligheten och tullmyndigheternas nya roll och arbetsuppgifter.
- (17) Användningen av informations- och kommunikationsteknik enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 70/2008/EG av den 15 januari 2008 om en papperslös miljö för tullen och handeln⁽¹⁾ är av grundläggande betydelse för att underlätta handeln och samtidigt sörja för effektiva tullkontroller, vilket både minskar företagens kostnader och riskerna för samhället. Det är därför nödvändigt att i kodexen införa den rättsliga ram inom vilken det beslutet kan genomföras, särskilt den rättsliga principen att alla tull- och handelstransaktioner hanteras elektroniskt och att systemen för informations- och kommunikationsteknik på tullområdet erbjuder de ekonomiska aktörerna samma möjligheter i varje medlemsstat.
- (18) För att skapa en papperslös miljö för tullen och handeln bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller gemensamma uppgiftskrav för utbyte och lagring av uppgifter med användning av elektronisk databehandlingsteknik, fall där andra metoder kan användas för det ändamålet samt registrering av personer. Andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik skulle särskilt kunna användas under en övergångsfas när de nödvändiga elektroniska systemen ännu inte är i drift, men inte längre än till den 31 december 2020. När det gäller centraliserad klarering skulle sådana övergångsmetoder tills de nödvändiga elektroniska systemen är operativa innebära att man behåller det förfarande som för närvarande kallas *enhetstillstånd för förenklade förfaranden*.
- (19) Användning av informations- och kommunikationsteknik bör åtföljas av harmoniserade och standardiserade tullkontroller från medlemsstaternas sida för att säkerställa en likvärdig nivå av tullkontroll i hela unionen som inte ger upphov till beteenden vid unionens olika infarts- och utförelseställen som motverkar konkurrensen.
- (20) I syfte att underlätta företagsamhet och samtidigt sörja för att varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde kontrolleras tillräckligt är det önskvärt att, med beaktande av relevanta bestämmelser om uppgiftsskydd, de uppgifter som lämnas av ekonomiska aktörer utbyts mellan tullmyndigheterna och med andra organ som är involverade i denna kontroll. Dessa kontroller bör harmoniseras så att de ekonomiska aktörerna bara behöver lämna uppgifterna en gång och så att varorna kontrolleras av dessa myndigheter vid samma tidpunkt och på samma plats.
- (21) I syfte att underlätta affärsverksamhet bör varje person fortfarande ha rätt att utse ett ombud för sina kontakter med tullmyndigheterna. Det bör emellertid inte längre vara möjligt för en medlemsstat att genom egen lagstiftning förbehålla sig denna rätt att utse ombud. Dessutom bör ett tullombud som uppfyller kriterierna för att beviljas ställning som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar ha rätt att tillhandahålla sina tjänster i en annan medlemsstat än den medlemsstat där denne är etablerad. Som allmän regel bör ett tullombud vara etablerat i unionens tullområde. Undantag från denna skyldighet bör göras om tullombudet agerar för sådana personers räkning som inte behöver vara etablerade i unionens tullområde, samt i andra motiverade fall.
- (22) Alla beslut som avser tillämpningen av tullagstiftning, inbegripet beslut som avser bindande besked, bör omfattas av samma regler. Alla sådana beslut bör vara giltiga i hela unionen och bör kunna upphävas, ändras (om inget annat föreskrivs) eller återkallas om de inte är förenliga med tullagstiftningen eller med tolkningen av sådan lagstiftning.

(1) EUT L 23, 26.1.2008, s. 21.

- (23) En effektivisering av tullförfarandena i en elektronisk miljö förutsätter att tullmyndigheterna från olika medlemsstater delar på ansvaret. Det är nödvändigt att säkerställa effektiva, avskräckande och proportionella sanktioner på lämplig nivå på hela den inre marknaden.
- (24) Pålitliga ekonomiska aktörer som efterlever bestämmelserna bör åtnjuta ställning som *godkänd ekonomisk aktör* under förutsättning att de har beviljats tillstånd för tullförenkling och/eller för säkerhet och skydd. Beroende på vilken typ av tillstånd som har beviljats bör godkända ekonomiska aktörer dra största möjliga nytta av en utbredd användning av tullförenklingar eller dra nytta av lättnader i fråga om säkerhet och skydd. De bör också behandlas på ett mer förmånligt sätt när det gäller tullkontroller, t.ex. genom färre fysiska och dokumentbaserade kontroller.
- (25) Pålitliga ekonomiska aktörer som efterlever bestämmelserna bör kunna dra nytta av internationellt erkännande av status som *godkänd ekonomisk aktör*.
- (26) För att säkra en jämn avvägning mellan å ena sidan tullmyndigheternas behov av att säkerställa en korrekt tillämpning av tullagstiftningen, å andra sidan de ekonomiska aktörernas rätt till rättvis behandling, bör tullmyndigheterna få omfattande kontrollbefogenheter och de ekonomiska aktörerna få rätt att överklaga.
- (27) I enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna är det nödvändigt att föreskriva att alla personer har rätt att överklaga varje beslut som fattas av tullmyndigheterna och att varje person har rätt att bli hörd innan ett beslut fattas som skulle beröra honom eller henne negativt. Begränsningar av denna rätt kan dock vara motiverade, i synnerhet om typen eller omfattningen av hotet mot säkerheten och skyddet för unionen och dess invånare, mot människors, djurs och växters hälsa, mot miljön eller mot konsumenter så kräver.
- (28) För att minimera risken för unionen och dess medborgare och handelspartner bör en harmoniserad tillämpning av tullkontroller från medlemsstaternas sida baseras på en gemensam ram för riskhantering och på ett elektroniskt system för dess tillämpning. Inrättandet av en för alla medlemsstater gemensam ram för riskhantering bör inte hindra dem från att kontrollera varor genom slumpvisa kontroller.
- (29) För att säkerställa en konsekvent och likvärdig behandling av personer som berörs av tullformaliteter och tullkontroller, bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa andra fall i vilka tullombudet inte måste vara etablerat i unionens tullområde samt regler som rör beslut som fattas av tullmyndigheterna, inbegripet avseende bindande besked, godkända ekonomiska aktörer och förenklingar.
- (30) Det är nödvändigt att fastställa de faktorer på grundval av vilka import- eller exporttullar och andra åtgärder avseende varuhandel tillämpas. Det bör även införas mer detaljerade bestämmelser för utfärdandet av ursprungsintyg i unionen, när detta krävs för handeln.
- (31) För att komplettera de faktorer på grundval av vilka import- eller exporttullar och andra åtgärder tillämpas bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller regler om varors ursprung.
- (32) Det är önskvärt att sammanföra alla de fall där en tullskuld uppkommer vid import, utom när tullskulden uppkommit efter uppvisande av en tulldeklaration för övergång till fri omsättning eller tillfällig införsel med partiell tullbefrielse, så att man undviker svårigheter vid fastställandet av den rättsliga grunden för tullskuldens uppkomst. Samma bestämmelser bör gälla när en tullskuld uppkommer vid export.
- (33) Det bör anges regler om fastställande av den plats där en tullskuld anses uppkomma och den plats där import- eller exporttullar bör uppbäras.
- (34) Reglerna för särskilda förfaranden bör möjliggöra att en enhetsgaranti kan användas för alla kategorier av särskilda förfaranden och att denna garanti är samlad och täcker flera transaktioner.
- (35) En samlad garanti till ett nedsatt belopp, som inbegriper tullskulder och andra avgifter som kan ha uppkommit, eller ett undantag från skyldigheten att ställa en garanti, bör godkännas på vissa villkor. En samlad garanti till ett nedsatt belopp för tullskulder och andra avgifter som har uppkommit bör vara likvärdigt med tillhandahållandet av en garanti för hela det import- eller exporttullbelopp som ska betalas, särskilt för frigörandet av de berörda varorna och för bokföringen.

- (36) För att bättre skydda unionens och medlemsstaternas ekonomiska intressen bör en garanti täcka odeklarerade eller felaktigt deklarerade varor i en sändning eller deklaration för vilka den ställs. Av samma skäl bör borgensmannens åtagande också täcka beloppet av de import- eller exporttullar som förfaller till betalning efter det att kontroller efter frigörandet av varor har utförts.
- (37) För att skydda unionens och medlemsstaternas ekonomiska intressen och förebygga bedrägerier bör det fastställas bestämmelser om gradvisa åtgärder när det gäller att tillämpa en samlad garanti. I sådana fall där det finns en ökad risk för bedrägerier bör det, med beaktande av de berörda ekonomiska aktörernas särskilda situation, vara möjligt att tillfälligt förbjuda användningen av en samlad garanti.
- (38) När en tullskuld uppkommer på grund av att tullagstiftningen inte efterlevts bör den berörda personens goda tro beaktas, och verkningarna av vårdslöshet från gäldenärens sida bör minimeras.
- (39) För att skydda unionens och medlemsstaternas ekonomiska intressen och komplettera reglerna om tullskuld och garantier bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller fastställande av platsen för uppkomst av tullskuld, beräkning av import- och exporttullbelopp, garantier för dessa belopp och uppbörd, återbetalning, eftergift och upphörande av tullskuld.
- (40) Det är nödvändigt att fastställa principerna för hur man fastställer varors tullstatus som unionsvaror och de omständigheter under vilka denna status förloras, samt en grund för att avgöra när denna status kvarstår i de fall varor temporärt förs ut ur unionens tullområde.
- (41) För att säkerställa fri rörlighet för unionsvaror i unionens tullområde och tullbehandling av icke-unionsvaror som förs in i det området bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa varors tullstatus, hur unionsvaror förlorar sin tullstatus, hur varor som temporärt lämnar unionens tullområde behåller denna status och tullbefrielse för återinförda varor.
- (42) När en ekonomisk aktör i förväg har lämnat de uppgifter som krävs för riskbaserade kontroller av huruvida varor kan godtas bör ett snabbt frigörande av varorna vara huvudregeln. Skatterelaterade och handelspolitiska kontroller bör i första hand utföras av det tullkontor som är behörigt för den ekonomiska aktörens anläggningar.
- (43) Regler om tulldeklarationer och om att hänföra varor till ett tullförfarande bör moderniseras och effektiviseras och i synnerhet bör det föreskrivas att tulldeklarationer som regel upprättas elektroniskt och att det endast ska finnas en typ av förenklad deklaration och att det ska vara möjligt att inge en tulldeklaration i form av en registrering i deklarerandes bokföring.
- (44) Eftersom det enligt den reviderade Kyotokonventionen är att föredra att tulldeklarationen inges, registreras och kontrolleras innan varorna ankommer och att den plats där deklarationen inges inte är den plats där varorna fysiskt befinner sig är det lämpligt att föreskriva en centraliserad klarering på den plats där den ekonomiska aktören är etablerad.
- (45) Det bör fastställas regler på unionsnivå om tullmyndigheternas förstöring eller bortskaffande på annat sätt av varor, eftersom detta avser frågor som hittills krävt nationell lagstiftning.
- (46) För att komplettera reglerna om hänförande av varor till ett tullförfarande och sörja för likvärdig behandling av de berörda personerna bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller regler som rör tulldeklarationer och frigörande av varor.
- (47) Det bör fastställas gemensamma och enkla regler för de särskilda förfarandena, kompletterade av en mindre regeluppsättning för varje kategori av särskilt förfarande, för att göra det enkelt för den ekonomiska aktören att välja rätt förfarande, undvika fel och minska antalet uppbörder och återbetalningar efter frigörandet av varorna.
- (48) Beviljandet av tillstånd till att flera särskilda förfaranden omfattas av en enhetsgaranti och ett enda övervaknings-tullkontor bör underlättas, och i dessa fall bör det finnas enkla regler om uppkomst av tullskuld. Grundprincipen bör vara att de varor som hänförs till ett särskilt förfarande, eller de produkter som tillverkas av dem, värderas vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer. Om det är ekonomiskt motiverat bör det emellertid också vara möjligt att varorna värderas vid den tidpunkt då de hänförs till ett särskilt förfarande. Samma principer bör gälla i fråga om vanliga former av hantering.

- (49) Med hänsyn till det ökade antalet säkerhetsrelaterade åtgärder bör uppläggning av varor i frizoner bli ett tullförfarande, och dessa varor bör omfattas av tullkontroller vid införseln och med avseende på bokföringen.
- (50) Eftersom det inte längre krävs en avsikt att återexportera, bör förfarandet för aktiv förädling (suspensionssystemet) slås samman med förfarandet för bearbetning under tullkontroll och förfarandet för aktiv förädling (restitutions-systemet) avskaffas. Detta enda förfarande för aktiv förädling bör även omfatta förstöring av varor, utom när förstöringen utförs av tullen eller under tullens övervakning.
- (51) För att komplettera reglerna om särskilda förfaranden och sörja för likvärdig behandling av de berörda personerna bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller regler som rör fall där varor är hänförliga till särskilda förfaranden, befördran, vanliga former av hantering av och likvärdighet för dessa varor samt avslutande av dessa förfaranden.
- (52) Säkerhetsrelaterade åtgärder som avser unionsvaror som förs ut ur unionens tullområde bör också gälla återexport av icke-unionsvaror. Samma regler bör gälla för alla typer av varor, med möjlighet till undantag vid behov, exempelvis i fråga om varor som endast transiteras genom unionens tullområde.
- (53) För att säkerställa tullövervakning av varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde och tillämpning av säkerhetsrelaterade åtgärder bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa regler om summariska införseldeklarationer och deklara-tioner före avgång.
- (54) För att undersöka ytterligare förenklingar när det gäller tullkontroll och handel, i synnerhet genom användningen av de allra nyaste verktygen och den nyaste tekniken, bör medlemsstaterna på vissa villkor och på ansökan bemyndigas att under en begränsad tid testa förenklingar i fråga om tillämpningen av tullagstiftningen. Den möjligheten bör inte få äventyra tillämpningen av tullagstiftningen, eller ge upphov till nya skyldigheter för ekonomiska aktörer, som endast får delta i dessa test på frivillig basis.
- (55) I överensstämmelse med proportionalitetsprincipen som anges i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) är det nödvändigt och lämpligt, för att uppnå de grundläggande målen att skapa en välfungerande tullunion och genomföra den gemensamma handelspolitiken, att fastställa de allmänna regler och förfaranden som är tillämpliga på varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde. I enlighet med artikel 5.4 första stycket i EU-fördraget denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (56) I syfte att förenkla och rationalisera tullagstiftningen och för att uppnå större klarhet har ett antal bestämmelser som finns i självständiga unionsrättsakter införts i kodexen. Rådets förordning (EEG) nr 3925/91 av den 19 december 1991 om avskaffande av de kontroller och formaliteter som gäller för handbagage och incheckat bagage som tillhör personer som reser med flyg inom gemenskapen, samt för bagage som tillhör personer som reser med fartyg inom gemenskapen ⁽¹⁾, förordning (EEG) nr 2913/92, rådets förordning (EG) nr 1207/2001 av den 11 juni 2001 om förfaranden för att i enlighet med bestämmelserna om förmånshandel mellan Europeiska gemenskapen och vissa länder underlätta utfärdande eller upprättande i gemenskapen av ursprungsintyg och utfärdande av vissa tillstånd för ekonomiska aktörer att fungera ⁽²⁾ och förordning (EG) nr 450/2008 bör därför upphöra att gälla.
- (57) Bestämmelserna i denna förordning om delegering av befogenheter och tilldelning av genomförandebefogenheter och bestämmelserna om avgifter och kostnader bör tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft. De övriga bestämmelserna bör tillämpas från och med den 1 juni 2016.
- (58) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av existerande eller kommande unionsbestämmelser om tillgång till handlingar som antagits i enlighet med artikel 15.3 i EUF-fördraget. Den påverkar inte heller nationella bestämmelser om tillgång till handlingar.
- (59) Kommissionen bör göra allt för att säkerställa att delegerade akter och genomförandakter enligt denna förordning ska träda i kraft i tillräckligt god tid före den dag då kodexen börjar tillämpas för att medlemsstaterna ska kunna genomföra den i tid.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

⁽¹⁾ EGT L 374, 31.12.1991, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 165, 21.6.2001, s. 1.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida
AVDELNING I	ALLMÄNNA BESTÄMMELSER 11
KAPITEL 1	<i>Tullagstiftningens tillämpningsområde, tullens uppgifter och definitioner</i> ... 11
KAPITEL 2	<i>Personers rättigheter och skyldigheter enligt tullagstiftningen</i> 15
Avsnitt 1	Tillhandahållande av information 15
Avsnitt 2	Ombud i tullfrågor 18
Avsnitt 3	Beslut med stöd av tullagstiftningen 19
Avsnitt 4	Godkänd ekonomisk aktör 24
Avsnitt 5	Sanktioner 25
Avsnitt 6	Överklaganden 26
Avsnitt 7	Kontroll av varor 26
Avsnitt 8	Bevarande av dokument och andra uppgifter, och avgifter och kostnader 28
KAPITEL 3	<i>Valutaomräkning och tidsfrister</i> 29
AVDELNING II	FAKTORER SOM SKA LÄGGAS TILL GRUND FÖR TILLÄMPNINGEN AV IMPORT- ELLER EXPORTTULLAR OCH ANDRA ÅTGÄRDER BETRÄFFANDE VARUHANDEL 29
KAPITEL 1	<i>Gemensamma tulltaxan och varors klassificering enligt tulltaxan</i> 29
KAPITEL 2	<i>Varors ursprung</i> 31
Avsnitt 1	Icke-förmånsberättigande ursprung 31
Avsnitt 2	Förmånsberättigande ursprung 31
Avsnitt 3	Fastställande av särskilda varors ursprung 32
KAPITEL 3	<i>Varors värde för tulländamål</i> 33
AVDELNING III	TULLSKULD OCH GARANTIER 35
KAPITEL 1	<i>Uppkomst av en tullskuld</i> 35
Avsnitt 1	Tullskuld vid import 35
Avsnitt 2	Tullskuld vid export 37
Avsnitt 3	Bestämmelser som gäller både tullskuld vid import och tullskuld vid export 38
KAPITEL 2	<i>Garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld</i> 39
KAPITEL 3	<i>Uppbörd, betalning, återbetalning och eftergift av import- eller exporttullbelopp</i> 42

	Sida	
Avsnitt 1	Fastställande av import- eller exporttullbelopp, underrättelse om tullskuld och bokföring	42
Avsnitt 2	Betalning av import- eller exporttullbeloppet	44
Avsnitt 3	Återbetalning och eftergift	47
KAPITEL 4	Upphörande av tullskuld	50
AVDELNING IV	INFÖRSEL AV VAROR I UNIONENS TULLOMRÅDE	51
KAPITEL 1	Summarisk införseldeklaration	51
KAPITEL 2	Varors ankomst	53
Avsnitt 1	Införsel av varor i unionens tullområde	53
Avsnitt 2	Anmälan, lossning och undersökning av varor	54
Avsnitt 3	Tillfällig lagring av varor	55
AVDELNING V	ALLMÄNNA REGLER OM TULLSTATUS, HÄNFÖRANDE AV VAROR TILL ETT TULLFÖRFARANDE, KONTROLL OCH BORTSKAFFANDE AV VAROR	58
KAPITEL 1	Varors tullstatus	58
KAPITEL 2	Hänförande av varor till ett tullförfarande	59
Avsnitt 1	Allmänna bestämmelser	59
Avsnitt 2	Standardtulldeklarationer	60
Avsnitt 3	Förenklade tulldeklarationer	60
Avsnitt 4	Bestämmelser som gäller alla tulldeklarationer	61
Avsnitt 5	Andra förenklingar	63
KAPITEL 3	Kontroll och frigörande av varor	65
Avsnitt 1	Kontroll	65
Avsnitt 2	Frigörande	66
KAPITEL 4	Bortskaffande av varor	66
AVDELNING VI	ÖVERGÅNG TILL FRI OMSÄTTNING OCH BEFRIELSE FRÅN IMPORTTULLAR	68
KAPITEL 1	Övergång till fri omsättning	68
KAPITEL 2	Befrielse från importtullar	68
Avsnitt 1	Återinförda varor	68
Avsnitt 2	Havsfiske och produkter som hämtats ur havet	69

	Sida
AVDELNING VII	SÄRSKILDA FÖRFARANDEN 70
KAPITEL 1	<i>Allmänna bestämmelser</i> 70
KAPITEL 2	<i>Transitering</i> 73
Avsnitt 1	Extern och intern transitering 73
Avsnitt 2	Unionstransitering 75
KAPITEL 3	<i>Lagring</i> 76
Avsnitt 1	Gemensamma bestämmelser 76
Avsnitt 2	Tullagerförfarandet 76
Avsnitt 3	Frizoner 77
KAPITEL 4	<i>Särskild användning</i> 78
Avsnitt 1	Tillfällig införsel 78
Avsnitt 2	Slutanvändning 79
KAPITEL 5	<i>Förädling</i> 80
Avsnitt 1	Allmänna bestämmelser 80
Avsnitt 2	Aktiv förädling 80
Avsnitt 3	Passiv förädling 81
TITLE VIII	VAROR SOM FÖRS UT UR UNIONENS TULLOMRÅDE 82
KAPITEL 1	<i>Formaliteter inför utförsel av varor</i> 82
KAPITEL 2	<i>Formaliteter vid utförsel av varor</i> 83
KAPITEL 3	<i>Export och återexport</i> 83
KAPITEL 4	<i>Summarisk utförseldeklaration</i> 84
KAPITEL 5	<i>Anmälan om återexport</i> 85
KAPITEL 6	<i>Befrielse från exporttullar</i> 86
AVDELNING IX	ELEKTRONISKA SYSTEM, FÖRENKLINGAR, DELEGERING AV BEFOGENHETER, KOMMITTÉFÖRFARANDE OCH SLUTBESTÄMMELSER 86
KAPITEL 1	<i>Utveckling av elektroniska system</i> 86
KAPITEL 2	<i>Förenklings av tillämpningen av tullagstiftning</i> 86
KAPITEL 3	<i>Delegering av befogenheter och kommittéförfarande</i> 87
KAPITEL 4	<i>Slutbestämmelser</i> 87
BILAGA	JÄMFÖRELSETABELL 89

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Tullagstiftningens tillämpningsområde, tullens uppgifter och definitioner

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning fastställs en tullkodex för unionen (nedan kallad *kodexen*) som fastställer de allmänna regler och förfaranden som ska tillämpas på varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde.

Utan att det påverkar tillämpningen av internationell rätt, internationella konventioner eller unionslagstiftning på andra områden ska kodexen tillämpas enhetligt inom hela unionens tullområde.

2. Vissa av tullagstiftningens bestämmelser kan tillämpas utanför unionens tullområde inom ramen för lagstiftning på särskilda områden eller internationella konventioner.

3. Vissa av bestämmelserna i tullagstiftningen, inbegripet de förenklingar som föreskrivs i denna, ska tillämpas på handeln med unionsvaror mellan de delar av unionens tullområde på vilka bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG eller direktiv 2008/118/EG tillämpas och de delar av tullområdet där de bestämmelserna inte tillämpas, eller på handeln mellan de delar av unionens tullområde där de bestämmelserna inte tillämpas.

Artikel 2

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att specificera de bestämmelser i tullagstiftningen och förenklingen av denna som avser tulldeklarationer, de bevis på tullstatus och den användning av förfarandet för intern unionstransitering som inte påverkar en korrekt tillämpning av de skattemässiga åtgärder som berörs, som gäller för sådan handel med unionsvaror som avses i artikel 1.3. Dessa akter kan behandla särskilda omständigheter som gäller för handel med unionsvaror som berör enbart en medlemsstat.

Artikel 3

Tullmyndigheternas uppgifter

Tullmyndigheterna ska ha det primära ansvaret för att övervaka unionens internationella handel och därigenom bidra till rättvis och öppen handel, till genomförandet av de externa aspekterna av den inre marknaden, den gemensamma handelspolitiken och annan gemensam politik på unionsnivå som har betydelse för handeln och till säkerhet i hela leveranskedjan. Tullmyndigheterna ska inrätta åtgärder med särskilt följande syften:

- a) Att skydda unionens och dess medlemsstaters ekonomiska intressen.
- b) Att skydda unionen från illojal och olaglig handel samtidigt som legitim affärsverksamhet får stöd.
- c) Att säkerställa unionens och dess invånares säkerhet och skydd, samt skyddet av miljön, vid behov i nära samarbete med andra myndigheter.
- d) Att bevara en lämplig balans mellan tullkontroll och underlättande av laglig handel.

Artikel 4

Tullområde

1. Unionens tullområde ska omfatta följande territorier, inbegripet deras territorialvatten, inre vatten och luftrum:

- Konungariket Belgiens territorium.
- Republiken Bulgariens territorium.
- Republiken Tjeckiens territorium.
- Konungariket Danmarks territorium, utom Färöarna och Grönland.
- Förbundsrepubliken Tysklands territorium, utom ön Helgoland och området Büsingen (avtal av den 23 november 1964 mellan Tyskland och Schweiz).
- Republiken Estlands territorium.
- Irlands territorium.
- Republiken Greklands territorium.
- Konungariket Spaniens territorium, utom Ceuta och Melilla.
- Republiken Frankrikes territorium, utom de franska utomeuropeiska länder och territorier på vilka bestämmelserna i fjärde delen i EUF-fördraget ska tillämpas.

- Republiken Kroatens territorium.
- Republiken Italiens territorium, utom kommunerna Livigno och Campione d'Italia och de italienska delar av Luganosjön som är belägna mellan stranden och den politiska gränsen för området mellan Ponte Tresa och Porto Ceresio.
- Republiken Cyperns territorium, i enlighet med 2003 års anslutningsakt.
- Republiken Lettlands territorium.
- Republiken Litauens territorium.
- Storhertigdömet Luxemburgs territorium.
- Ungerns territorium.
- Maltas territorium.
- Konungariket Nederländernas territorium i Europa.
- Republiken Österrikes territorium.
- Republiken Polens territorium.
- Republiken Portugals territorium.
- Rumäniens territorium.
- Republiken Sloveniens territorium.
- Republiken Slovakiens territorium.
- Republiken Finlands territorium.
- Konungariket Sveriges territorium.
- Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands territorium inklusive Kanalöarna och Isle of Man.

2. Följande utanför medlemsstaternas territorier belägna territorier, inklusive deras territorialvatten, inre vatten och luftrum, ska med beaktande av de konventioner och fördrag som är tillämpliga på dem anses utgöra en del av unionens tullområde:

a) FRANKRIKE

Furstendömet Monacos territorium, som det definieras i den tullkonvention som undertecknades i Paris den 18 maj 1963 (Journal officiel de la République française (Frankrikes officiella tidning) av den 27 september 1963, s. 8679).

b) CYPERN

Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiris och Dhekelias territorium, som det definieras i fördraget om upprättandet av Republiken Cypern, undertecknat i Nicosia den 16 augusti 1960 (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

Artikel 5

Definitioner

I denna kodex gäller följande definitioner:

1. *tullmyndigheter*: de tullförvaltningar i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av tullagstiftningen samt alla andra myndigheter som enligt nationell lagstiftning har befogenhet att tillämpa viss tullagstiftning.
2. *tullagstiftning*: det regelverk som utgörs av allt följande:
 - a) Kodexen och de bestämmelser för att komplettera eller genomföra den som antagits på unionsnivå eller nationell nivå.
 - b) Gemensamma tulltaxan.
 - c) Den lagstiftning som fastställer ett unionssystem för tullbefrielser.
 - d) Internationella avtal som innehåller tullbestämmelser, i den mån de är tillämpliga i unionen.

3. *tullkontroller*: särskilda åtgärder som vidtas av tullmyndigheterna för att säkerställa efterlevnad av tullagstiftningen och annan lagstiftning om införsel, utförsel, transitering, befordran, lagring och slutanvändning av varor som befordras mellan unionens tullområde och länder eller territorier som är belägna utanför det området, och om förekomst och befordran inom unionens tullområde av icke-unionsvaror och varor som omfattas av förfarandet för slutanvändning.
4. *person*: en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning av personer som enligt unionslagstiftning eller nationell lagstiftning tillerkänns rättskapacitet utan att vara juridisk person.
5. *ekonomisk aktör*: en person som i sin näringsverksamhet är involverad i verksamhet som omfattas av tullagstiftningen.
6. *tullombud*: varje person som av en annan person har utsetts att genomföra de åtgärder och formaliteter som enligt tullagstiftningen erfordras vid den senares kontakter med tullmyndigheter.
7. *risk*: sannolikheten för och effekterna av att det i samband med införsel, utförsel, transitering, befordran eller slutanvändning av varor som befordras mellan unionens tullområde och länder eller territorier som är belägna utanför det området eller i samband med förekomsten av icke-unionsvaror inom unionens tullområde inträffar en händelse som skulle
 - a) förhindra att unionsåtgärder eller nationella åtgärder tillämpas korrekt,
 - b) äventyra unionens och dess medlemsstaters ekonomiska intressen, eller
 - c) innebära ett hot mot säkerhet och skydd för unionen och dess invånare, mot människors, djurs och växters hälsa, mot miljön eller mot konsumenter.
8. *tullformaliteter*: all verksamhet som genomförs av en person och av tullmyndigheterna för att följa tullagstiftningen.
9. *summarisk införseldeklaration*: den handling genom vilken en person anger för tullmyndigheterna, i föreskriven form och på föreskrivet sätt och inom en särskild tidsfrist, att varor ska föras in i unionens tullområde.
10. *summarisk utförseldeklaration*: den handling genom vilken en person anger för tullmyndigheterna, i föreskriven form och på föreskrivet sätt och inom en särskild tidsfrist, att varor ska föras ut ur unionens tullområde.
11. *deklaration för tillfällig lagring*: den handling genom vilken en person anger, i föreskriven form och på föreskrivet sätt, att varor lagras tillfälligt.
12. *tulldeklaration*: den handling genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt anger ett önskemål om att hänföra varor till ett visst tullförfarande, i tillämpliga fall med uppgift om vilka eventuella särskilda arrangemang som önskas.
13. *deklaration om återexport*: den handling genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt anger ett önskemål om att föra icke-unionsvaror, med undantag för varor som omfattas av förfarandet för frizoner eller är i tillfällig lagring, ut ur unionens tullområde.
14. *anmälan om återexport*: den handling, genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt anger ett önskemål om att föra icke-unionsvaror som omfattas av förfarandet för frizoner eller är i tillfällig lagring ut ur unionens tullområde.
15. *deklarant*: den person som inger en tulldeklaration, en deklaration för tillfällig lagring, en summarisk införseldeklaration, en summarisk utförseldeklaration, en deklaration om återexport eller en anmälan om återexport i eget namn eller den person i vars namn en sådan deklaration eller en sådan anmälan inges.
16. *tullförfarande*: vart och ett av följande förfaranden till vilka varor får hänföras i enlighet med kodexen:
 - a) Övergång till fri omsättning.
 - b) Särskilda förfaranden.
 - c) Export.
17. *tillfällig lagring*: den situation där icke-unionsvaror tillfälligt lagras under tullövervakning under perioden från det att varornas ankomst har anmälts till tullen till dess att varorna har hänförs till ett tullförfarande eller återexport.

18. *tullskuld*: en persons skyldighet att erlägga den importtull eller den exporttull som gäller för särskilda varor enligt gällande tullagstiftning.
19. *gäldenär*: varje person som är skyldig att betala en tullskuld.
20. *importtullar*: tullar som ska betalas vid import av varor.
21. *exporttullar*: tullar som ska betalas vid export av varor.
22. *tullstatus*: varornas status som unionsvaror eller icke-unionsvaror.
23. *unionsvaror*: varor som tillhör någon av följande kategorier:
- Varor som i sin helhet har framställts i unionens tullområde och i vilka det inte införlivats varor som importerats från länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde.
 - Varor som förts in i unionens tullområde från länder eller territorier belägna utanför detta tullområde och som övergått till fri omsättning.
 - Varor som har framställts i unionens tullområde, antingen endast av varor som avses i led b eller av varor som avses i leden a och b.
24. *icke-unionsvaror*: andra varor än de som avses i led 23 eller varor som har förlorat sin tullstatus som unionsvaror.
25. *riskhantering*: systematisk riskidentifiering, även genom slumpvisa kontroller, och genomförande av alla åtgärder som krävs för att begränsa riskexponering.
26. *frigörande av varor*: den åtgärd genom vilken tullmyndigheterna gör varor tillgängliga för de ändamål som föreskrivs enligt det tullförfarande som de har hänförs till.
27. *tullövervakning*: varje allmän åtgärd som vidtas av tullmyndigheterna i syfte att sörja för att tullagstiftningen och, i förekommande fall, andra bestämmelser som gäller varor som omfattas av sådana åtgärder, iakttas.
28. *återbetalning*: återbetalning av ett import- eller exporttullbelopp som har betalats.
29. *eftergift*: befrielse från skyldigheten att betala ett import- eller exporttullbelopp som inte har betalats.
30. *förädlade produkter*: varor som har hänförs till ett förfarande för förädling och som har genomgått förädlingsprocesser.
31. *person etablerad i unionens tullområde*:
- Beträffande fysiska personer, varje person som har sin vanliga vistelseort i unionens tullområde.
 - Beträffande juridiska personer och sammanslutningar av personer, varje person som har sitt säte, sitt huvudkontor eller ett fast etableringsställe i unionens tullområde.
32. *fast etableringsställe*: en stadigvarande plats för affärsverksamhet där både nödvändiga personal- och tekniska resurser är permanent närvarande och genom vilket en persons tullrelaterade transaktioner helt eller delvis bedrivs.
33. *anmälan till tullen av varors ankomst*: en anmälan till tullmyndigheterna om att varor har ankommit till tullkontoret eller till någon annan plats som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna och om att varorna är tillgängliga för tullkontroller.
34. *innehavare av varor*: den person som äger varorna eller har en liknande förfoganderätt över dem eller har fysisk kontroll över dem.
35. *person som är ansvarig för förfarandet*:
- Den person som inger tulldeklarationen eller för vars räkning den deklarationen inges, eller
 - den person till vilken rättigheter och skyldigheter i fråga om ett tullförfarande har överförts.

36. *handelspolitiska åtgärder*: icke-tariffära åtgärder som inom ramen för den gemensamma handelspolitiken har införts i form av unionsbestämmelser för internationell handel med varor.

37. *förädlingsprocesser*: var och en av följande processer:

- a) Behandling av varor, inbegripet uppsättning eller montering av varorna eller anpassning av varorna till andra varor.
- b) Förädling av varor.
- c) Förstöring av varor.
- d) Reparation av varor, inklusive återställande och justering av varor.
- e) Användning av varor som inte ingår i de förädlade produkterna men som möjliggör eller underlättar produktionen av dessa produkter, även om de helt eller delvis förbrukas i processen (produktionstillbehör).

38. *avkastningsgrad*: den kvantitet eller procentsats förädlade produkter som erhålls vid förädling av en bestämd kvantitet varor som hänförs till ett förfarande för förädling.

39. *beslut*: varje åtgärd av tullmyndigheterna i fråga om tullagstiftningen för att ta ställning i ett visst fall, och då denna åtgärd har rättslig verkan för den eller de berörda personerna.

40. *fraktförare*:

- a) i samband med införsel, den person som för in varorna eller som tar på sig ansvaret för varornas transport in i unionens tullområde. Emellertid gäller följande:
 - i) Vid kombinerad transport avses med fraktförare den person som sköter det transportmedel, som när det förts in i gemenskapens tullområde, går av sig självt som ett aktivt transportmedel.
 - ii) Vid sjötrafik eller lufttrafik inom ramen för ett fartygsandelsavtal eller fraktarrangemang avses med

fraktförare den person som ingår ett avtal och utfärdar ett konossement eller en flygfraktsedel för att föra varorna in i unionens tullområde.

b) i samband med utförsel, den person som för ut varorna eller som tar på sig ansvaret för varornas transport ut ur unionens tullområde. Emellertid gäller följande:

- i) Vid kombinerad transport, där det aktiva transportmedel som lämnar unionens tullområde endast transporterar ett annat transportmedel, som efter det aktiva transportmedlets ankommer till dess destination, kommer att gå av sig självt som ett aktivt transportmedel, avses med fraktförare den person som kommer att sköta det transportmedel, som efter det att det har lämnat unionens tullområde och har anlänt till sin destination, kommer att gå av sig självt.
- ii) Vid sjötrafik eller lufttrafik inom ramen för ett fartygsandelsavtal eller fraktarrangemang avses med fraktförare den person som har ingår ett avtal och utfärdar ett konossement eller en flygfraktsedel för att föra varorna ut ur unionens tullområde.

41. *inköpsprovision*: en avgift som en importör betalar till en agent för att denne företräder honom eller henne vid inköpet av varor som värderas.

KAPITEL 2

Personers rättigheter och skyldigheter enligt tullagstiftningen

Avsnitt 1

Tillhandahållande av information

Artikel 6

Metoder för utbyte och lagring av uppgifter och gemensamma uppgiftskrav

1. Alla utbyten av uppgifter såsom deklarationer, ansökningar eller beslut mellan tullmyndigheterna och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheterna och lagring av de uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen ska ske med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik.
2. Gemensamma uppgiftskrav ska upprättas för utbyte och lagring av uppgifter enligt punkt 1.
3. Andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik enligt punkt 1 får användas enligt följande:

a) På permanent basis när det motiveras av typen av varuflöden eller när elektronisk databehandlingsteknik inte är lämplig för de berörda tullformaliteterna.

b) På tillfällig basis, vid ett tillfälligt fel i tullmyndigheternas eller de ekonomiska aktörernas datorsystem.

4. Genom undantag från punkt 1 får kommissionen i undantagsfall anta beslut om att tillåta en eller flera medlemsstater att använda andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik.

Ett sådant beslut om undantag ska motiveras av den särskilda situationen i den medlemsstat som begär det och undantaget ska beviljas för en specifik tidsperiod. Undantaget ska ses över regelbundet och får förlängas för ytterligare särskilda tidsperioder genom en ny ansökan från den medlemsstat som det är riktat till. Det ska återkallas om det inte längre är motiverat.

Undantaget ska inte påverka vare sig utbytet av uppgifter mellan den medlemsstat som det är riktat till och andra medlemsstater eller utbytet och lagringen av information i andra medlemsstater inom ramen för tillämpningen av tullagstiftningen.

Artikel 7

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

a) de gemensamma uppgiftskrav som avses i artikel 6.2, med beaktande av behovet att fullgöra de tullformaliteter som fastställts i tullagstiftningen och beskaffenheten hos och syftet med det utbyte och den lagring av uppgifter som avses i artikel 6.1,

b) de särskilda fall i vilka andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik får användas i enlighet med artikel 6.3,

c) vilken typ av uppgifter och detaljer som ska finnas i den bokföring som avses i artiklarna 148.4 och 214.1.

Artikel 8

Tilldelning av genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska genom genomförandekter specificera

a) format och koder för de gemensamma uppgiftskrav som avses i artikel 6.2, när så krävs,

b) förfaranderegler om det utbyte och den lagring av uppgifter som kan göras med andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik enligt artikel 6.3.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

2. Kommissionens ska anta de beslut om undantag som avses i artikel 6.4 genom genomförandekter.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 285.2.

Artikel 9

Registrering

1. De ekonomiska aktörer som är etablerade i unionens tullområde ska registrera sig hos de tullmyndigheter som ansvarar för de platser där de är etablerade.

2. I särskilda fall ska ekonomiska aktörer som inte är etablerade i unionens tullområde registrera sig hos de tullmyndigheter som ansvarar för den plats där de först inger en deklaration eller ansöker om ett beslut.

3. Andra personer än ekonomiska aktörer ska inte vara skyldiga att registrera sig hos tullmyndigheterna, om inget annat föreskrivs.

Om de personer som avses i första stycket ska vara skyldiga registrera sig ska följande gälla:

a) Om de är etablerade i unionens tullområde ska de registrera sig hos de tullmyndigheter som ansvarar för de platser där de är etablerade.

b) Om de inte är etablerade i unionens tullområde ska de registrera sig hos de tullmyndigheter som ansvarar för de platser där de först inlämnar en deklaration eller ansöker om ett beslut.

4. I särskilda fall ska tullmyndigheterna ogiltigförklara registreringen.

Artikel 10

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de fall som avses i artikel 9.2, när ekonomiska aktörer som inte är etablerade i unionens tullområde är skyldiga att registrera sig hos tullmyndigheterna,
- b) de fall som avses i artikel 9.3 första stycket, när andra personer än ekonomiska aktörer är skyldiga att registrera sig hos tullmyndigheterna,
- c) de fall som avses i artikel 9.4, när tullmyndigheterna ogiltigförklarar en registrering.

Artikel 11

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera de tullmyndigheter som ansvarar för registrering enligt artikel 9.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 12

Meddelande av uppgifter och dataskydd

1. Alla uppgifter som tullmyndigheterna erhåller vid utövandet av sin verksamhet och som är av konfidentiell natur eller tillhandahålls på konfidentiell grund ska omfattas av kravet på tystnadsplikt. De får inte röjas av de behöriga myndigheterna utan uttryckligt tillstånd av den person eller myndighet som tillhandahållit dem, utom i de fall som föreskrivs i artikel 47.2.

Sådana uppgifter får dock röjas utan tillstånd om tullmyndigheterna är skyldiga eller bemyndigade att göra detta enligt gällande bestämmelser, särskilt beträffande uppgiftsskydd, eller i samband med rättsliga förfaranden.

2. Konfidentiella uppgifter som avses i punkt 1 får meddelas tullmyndigheterna och andra behöriga myndigheter i länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde när det gäller tullsamarbete med dessa länder eller territorier inom ramen för ett internationellt avtal eller unionslagstiftning på området för den gemensamma handelspolitiken.

3. Om uppgifter röjs eller meddelas enligt punkterna 1 och 2 ska det ske så att en lämplig nivå på uppgiftsskyddet säkerställs i full överensstämmelse med gällande bestämmelser om uppgiftsskydd.

Artikel 13

Utbyte av ytterligare uppgifter mellan tullmyndigheter och ekonomiska aktörer

1. Tullmyndigheter och ekonomiska aktörer får ha ett utbyte av uppgifter som inte särskilt föreskrivs i tullagstiftningen, särskilt om det sker inom ramen för ömsesidigt samarbete för att identifiera och motverka risk. Ett sådant utbyte får ske enligt ett skriftligt avtal och får inbegripa rätt för tullmyndigheterna att få tillträde till de ekonomiska aktörernas datorsystem.

2. Alla uppgifter som en part tillhandahåller den andra parten inom ramen för det samarbete som avses i punkt 1 ska vara konfidentiella, såvida parterna inte överenskommit något annat.

Artikel 14

Uppgifter från tullmyndigheterna

1. Varje person får begära uppgifter av tullmyndigheterna om tillämpningen av tullagstiftningen. En sådan begäran får avslås om den inte gäller en verksamhet som avser internationell varuhandel och som är faktiskt förestående.

2. Tullmyndigheterna ska ha en regelbunden dialog med ekonomiska aktörer och andra myndigheter som är involverade i internationell varuhandel. De ska främja öppenhet genom att göra tullagstiftningen och allmänna förvaltningsbeslut och ansökningshandlingar fritt tillgängliga, där så är möjligt kostnadsfritt, och via internet.

Artikel 15

Uppgifter till tullmyndigheterna

1. Varje person som direkt eller indirekt är involverad i fullgörandet av tullformaliteter eller i tullkontroller ska, på tullmyndigheternas begäran och inom föreskriven tid, tillhandahålla dessa myndigheter alla nödvändiga dokument och uppgifter i lämplig form, och ge dem all nödvändig hjälp för att fullgöra dessa formaliteter eller kontroller.

2. En person som inger en tulldeklaration, en deklaration för tillfällig lagring, en summarisk införseldeklaration, en summarisk utförseldeklaration, en deklaration om återexport eller en anmälan om återexport till tullmyndigheterna, eller en ansökan om ett tillstånd eller något annat beslut, ska ansvara för allt följande:

- a) Att de uppgifter som lämnas i deklarationen, i anmälan eller i ansökan är riktiga och fullständiga.
- b) Att de dokument som lämnas till stöd för deklarationen, anmälan eller ansökan är äkta, riktiga och fullständiga.
- c) I tillämpliga fall, att alla skyldigheter när det gäller hänförande av de berörda varorna till det berörda tullförfarandet eller genomförande av de godkända transaktionerna är fullgjorda.

Första stycket ska också gälla tillhandahållande av alla de uppgifter i all annan form som krävs av eller lämnas till tullmyndigheterna.

Om deklarationen eller anmälan inges, ansökan lämnas eller uppgifter tillhandahålls av ett tullombud för den berörda personen, som avses i artikel 18, ska även det tullombudet iakttä de skyldigheter som anges i första stycket i den här punkten.

Artikel 16

Elektroniska system

1. Medlemsstaterna ska samarbeta med kommissionen för att utveckla, underhålla och använda elektroniska system för utbyte av uppgifter mellan olika tullmyndigheter och med kommissionen och för lagring av sådan information i enlighet med kodexen.
2. Medlemsstater som har beviljats undantag enligt artikel 6.4 behöver inom räckvidden för detta undantag inte utveckla, underhålla och använda de elektroniska system som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 17

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera de tekniska arrangemangen för utveckling, underhåll och användning av de elektroniska system som avses i artikel 16.1.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Ombud i tullfrågor

Artikel 18

Tullombud

1. Varje person får utse ett tullombud.

Detta ombudskap får vara direkt, varvid tullombudet ska agera i en annan persons namn och för dennes räkning, eller indirekt, varvid tullombudet ska agera i eget namn men för en annan persons räkning.

2. Ett tullombud ska vara etablerat i unionens tullområde.

Om inget annat föreskrivs ska denna skyldighet frångås när tullombudet agerar för sådana personers räkning som inte behöver vara etablerade i unionens tullområde.

3. Medlemsstaterna får i enlighet med unionslagstiftningen fastställa de villkor på vilka ett tullombud får tillhandahålla tjänster i den medlemsstat där denne är etablerad. Utan att det påverkar den berörda medlemsstatens tillämpning av mindre stränga kriterier ska emellertid ett tullombud som uppfyller kriterierna i artikel 39 a–d ha rätt att tillhandahålla sådana tjänster i en annan medlemsstat än den där denne är etablerad.

4. Medlemsstaterna får tillämpa villkoren fastställda i enlighet med punkt 3 första meningen på tullombud som inte är etablerade i unionens tullområde.

Artikel 19

Fullmakt

1. Vid sina kontakter med tullmyndigheterna ska tullombud uppge att de agerar för huvudmannens räkning och ange om ombudskapet i tullfrågor är direkt eller indirekt.

Personer som inte uppger att de agerar som tullombud eller som uppger att de agerar som tullombud utan att ha fullmakt att göra detta, ska anses agera i eget namn och för egen räkning.

2. Tullmyndigheterna får kräva att personer som uppger att de agerar som tullombud styrker att de har fullmakt från den person som de företräder.

I särskilda fall ska tullmyndigheterna inte begära ett sådant styrkande.

3. Tullmyndigheterna ska inte begära att en person som agerar som tullombud och regelbundet genomför åtgärder och formaliteter varje gång styrker att denne har fullmakt, förutsatt att den personen kan styrka detta på tullmyndigheternas begäran.

Artikel 20

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de fall där det undantag som avses i artikel 18.2 andra stycket inte ska tillämpas,
- b) de fall där tullmyndigheterna inte behöver begära ett sådant styrkande av fullmakt som avses i artikel 19.2 första stycket.

Artikel 21

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler om beviljande och styrkande av den rätt som avses i artikel 18.3.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 3

Beslut med stöd av tullagstiftningen

Artikel 22

Beslut som fattas på ansökan

1. En person som ansöker om ett beslut som rör tillämpningen av tullagstiftningen ska tillhandahålla alla uppgifter som de behöriga tullmyndigheterna behöver för att kunna fatta det beslutet.

Även flera personer får gemensamt ansöka om och omfattas av ett beslut, i enlighet med villkoren i tullagstiftningen.

Om inget annat föreskrivs ska den behöriga tullmyndigheten vara myndigheten för den plats där den sökandes huvudsakliga bokföring för tulländamål förs eller är tillgänglig och där åtminstone en del av den verksamhet som omfattas av beslutet avses bedrivas.

2. Tullmyndigheterna ska, utan dröjsmål och senast inom 30 dagar från det att ansökan om ett beslut mottagits, kontrollera om villkoren för godtagande av denna ansökan är uppfyllda.

Om tullmyndigheterna fastställer att ansökan innehåller alla de uppgifter som krävs för att de ska kunna fatta detta beslut, ska de meddela sitt godtagande till den sökande inom den tidsperiod som anges i första stycket.

3. Den behöriga tullmyndigheten ska fatta ett beslut enligt punkt 1, och ska meddela den sökande utan dröjsmål och senast inom 120 dagar från den dag då ansökan har godtagits, om inget annat föreskrivs.

Om tullmyndigheterna inte kan iaktta tidsfristen för att fatta ett beslut, ska de underrätta den sökande om detta innan tiden gått ut, ange skälen till detta överskridande och ange den ytterligare tid som de bedömer nödvändig för att kunna fatta ett beslut. Om inget annat föreskrivs ska denna ytterligare tid uppgå till högst 30 dagar.

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i det andra stycket får tullmyndigheterna förlänga tidsfristen för att fatta ett beslut, enligt tullagstiftningen, om sökanden begär en förlängning för att genomföra anpassningar i syfte att säkerställa att villkoren och kriterierna uppfylls. Dessa anpassningar och den ytterligare tid som är nödvändig för att genomföra dem ska meddelas till tullmyndigheten, som ska besluta om förlängningen.

4. Om inget annat föreskrivs i beslutet eller tullagstiftningen, ska beslutet börja gälla från och med den dag då den sökande mottar det eller ska anses ha mottagit det. Utom i de fall som avses i artikel 45.2 ska fattade beslut kunna verkställas av tullmyndigheterna från och med den dagen.

5. Om inget annat föreskrivs i tullagstiftningen ska beslutet vara giltigt utan tidsbegränsning.

6. Innan tullmyndigheterna fattar ett beslut som skulle vara negativt för den sökande, ska de meddela på vilka grunder de avser att basera sitt beslut till den sökande, som ska ges möjlighet att framföra sin ståndpunkt inom en föreskriven tid från och med den dag då denne mottar meddelandet eller ska anses ha mottagit det. När den tiden löpt ut ska den sökande i lämplig form meddelas beslutet.

Första stycket ska inte tillämpas i något av följande fall:

- a) I fråga om ett beslut som avses i artikel 33.1.
- b) I fall av vägran att tillämpa en tullkvot om den fastställda tullkvotvolymen uppnås enligt artikel 56.4 första stycket.
- c) Om typen eller omfattningen av hotet mot säkerhet och skydd för unionen och dess invånare, mot människors, djurs och växters hälsa, mot miljön eller mot konsumenter så kräver.
- d) Om beslutet syftar till att säkerställa genomförandet av ett annat beslut där första stycket har tillämpats, utan att det påverkar tillämpningen av den berörda medlemsstatens lagstiftning.
- e) Om det skulle inverka menligt på utredningar som inletts i syfte att bekämpa bedrägeri.
- f) I andra särskilda fall.

7. Ett beslut som är negativt för den sökande ska innehålla en beskrivning av de grunder på vilka det baseras och ska innehålla en hänvisning till rätten att överklaga enligt artikel 44.

Artikel 23

Hantering av beslut som fattats på ansökan

1. Innehavaren av beslutet ska fullgöra de skyldigheter som följer av det beslutet.
2. Innehavaren av beslutet ska utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna om alla händelser som inträffat efter det att beslutet fattats och som kan inverka på beslutets upprätthållande eller innehåll.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser på andra områden som anger de fall där beslut är ogiltiga eller förlorar sin giltighet, får de tullmyndigheter som fattat ett beslut när som helst upphäva, ändra eller återkalla beslutet om det inte är förenligt med tullagstiftningen.

4. I särskilda fall ska tullmyndigheterna

- a) ompröva ett beslut,
- b) tillfälligt dra in ett beslut som inte ska upphävas, återkallas eller ändras.

5. Tullmyndigheterna ska övervaka de villkor och kriterier som innehavaren av ett beslut ska fullgöra. De ska också övervaka att de skyldigheter som följer av beslutet fullgörs. Om innehavaren av beslutet har varit etablerad i mindre än tre år ska tullmyndigheterna noggrant övervaka det under det första året efter det att beslutet fattats.

Artikel 24

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) undantag från artikel 22.1 tredje stycket,
- b) villkor för godtagande av en ansökan enligt artikel 22.2,
- c) tidsfristen för att fatta ett särskilt beslut, inbegripet en eventuell förlängning av denna tidsfrist, i enlighet med artikel 22.3,
- d) de fall, enligt artikel 22.4, där beslutet börjar gälla en annan dag än den då den sökande mottar det eller anses ha mottagit det,
- e) de fall, enligt artikel 22.5, där beslutet inte är giltigt under obegränsad tid,
- f) den period som avses i artikel 22.6 första stycket,
- g) de särskilda fall som avses i artikel 22.6 andra stycket f där den sökande inte får möjlighet att framföra sin ståndpunkt,

- h) fall och regler för omprövning och tillfällig indragning av beslut enligt artikel 23.4.

Artikel 25

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler

- a) för inlämnande och godtagande av ansökan om ett beslut, enligt artikel 22.1 och 22.2,
- b) för fattande av beslut enligt artikel 22, i förekommande fall inbegripet samråd med de berörda medlemsstaterna,
- c) för övervakning av ett beslut i enlighet med artikel 23.5.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 26

Besluts giltighet i hela unionen

Utom i de fall där ett beslut har verkan endast i en eller flera medlemsstater ska beslut som rör tillämpningen av tullagstiftning vara giltiga överallt i unionens tullområde.

Artikel 27

Upphävande av förmånliga beslut

1. Tullmyndigheterna ska upphäva ett beslut som är till fördel för innehavaren av beslutet, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Beslutet fattades på grundval av felaktiga eller ofullständiga uppgifter.
- b) Innehavaren av beslutet visste eller borde rimligen ha vetat att uppgifterna var felaktiga eller ofullständiga.
- c) Beslutet skulle ha varit annorlunda om uppgifterna hade varit korrekta och fullständiga.

2. Innehavaren av beslutet ska underrättas om att det upphävs.

3. Upphävandet ska börja gälla från och med den dag då det ursprungliga beslutet började gälla, om inget annat föreskrivs i beslutet i enlighet med tullagstiftningen.

Artikel 28

Återkallelse och ändring av förmånliga beslut

1. Ett förmånligt beslut ska återkallas eller ändras i andra fall än de som avses i artikel 27

- a) om ett eller flera av villkoren för att fatta beslutet inte var uppfyllda eller inte längre uppfylls, eller

b) på ansökan av innehavaren av beslutet.

2. Om inget annat föreskrivs får ett förmånligt beslut som riktas till flera personer återkallas endast i fråga om en person som inte fullgör en skyldighet som gäller inom ramen för beslutet.

3. Innehavaren av beslutet ska underrättas om dess återkallelse eller ändring.

4. Artikel 22.4 ska gälla vid återkallelse eller ändring av ett beslut.

Emellertid får tullmyndigheterna i undantagsfall och om berättigade intressen för innehavaren av beslutet så kräver skjuta upp den dag då återkallelsen eller ändringen börjar gälla upp till ett år. Det datumet ska anges i beslutet om återkallelse eller ändring.

Artikel 29

Beslut som fattas utan föregående ansökan

Utom när en tullmyndighet agerar som en rättslig myndighet ska artiklarna 22.4, 22.5, 22.6, 22.7, 23.3, 26, 27 och 28 också gälla beslut som tullmyndigheterna fattar utan en föregående ansökan från den berörda personen.

Artikel 30

Begränsningar som är tillämpliga på beslut om varor som hänförs till ett tullförfarande eller som lagras tillfälligt

Utom när den berörda personen begär det ska en återkallelse eller ändring eller tillfällig indragning av ett förmånligt beslut inte gälla för varor som vid den tidpunkt då återkallelsen, ändringen eller den tillfälliga indragningen börjar gälla redan är hänfödda till och fortfarande omfattas av ett tullförfarande eller lagras tillfälligt genom tillämpning av det återkallade, ändrade eller tillfälligt indragna beslutet.

*Artikel 31***Delegering av befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de fall som avses i artikel 28.2 där ett förmånligt beslut som vänder sig till flera personer får återkallas också när det gäller andra personer än den som inte fullgör en skyldighet som föreskrivits enligt det beslutet,
- b) de undantagsfall i vilka tullmyndigheterna får skjuta upp den dag då återkallelsen eller ändringen börjar gälla i enlighet med artikel 28.4 andra stycket.

*Artikel 32***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för att upphäva, återkalla eller ändra förmånliga beslut.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

*Artikel 33***Beslut som avser bindande besked**

1. Tullmyndigheterna ska på grundval av en ansökan fatta beslut som rör bindande klassificeringsbesked eller beslut som rör bindande ursprungsbesked.

En sådan ansökan ska inte godtas i någon av följande situationer:

- a) Om ansökan upprättas eller redan har upprättats vid samma eller ett annat tullkontor av innehavaren av ett beslut avseende samma varor eller för denna persons räkning och, när det gäller ett beslut om bindande ursprungsbesked, enligt samma omständigheter som avgör visst ursprung.
- b) Om ansökan inte hänför sig till något avsett utnyttjande av beslutet om bindande klassificeringsbesked eller beslutet om bindande ursprungsbesked eller avsedd användning av ett tullförfarande.

2. Beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked ska vara bindande endast i fråga om en varas klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av en varas ursprung

a) för tullmyndigheterna gentemot innehavaren av beslutet endast i fråga om varor för vilka tullformalitetserna fullgörs efter den dag då beslutet får verkan,

b) för innehavaren av beslutet gentemot tullmyndigheterna med verkan först från och med den dag då denne mottar eller anses ha mottagit underrättelse om beslutet.

3. Beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked ska vara giltiga i tre år från och med den dag då beslutet börjar gälla.

4. När det gäller en ansökan om ett beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked i samband med ett visst tullförfarande ska innehavaren av beslutet kunna styrka följande:

a) När det gäller ett beslut om bindande klassificeringsbesked, att de deklarerade varorna i alla avseenden motsvarar de varor som beskrivs i beslutet.

b) När det gäller ett beslut om bindande ursprungsbesked, att de berörda varorna och de omständigheter som avgör visst ursprung i alla avseenden motsvarar de varor och omständigheter som beskrivs i beslutet.

*Artikel 34***Hantering av beslut som rör bindande besked**

1. Ett beslut om bindande klassificeringsbesked ska upphöra att gälla innan den period som avses i artikel 33.3 löper ut om det inte längre är förenligt med lagstiftningen på grund av något av följande:

a) antagandet av en ändring av de nomenklaturer som avses i artikel 56.2 a och b,

b) antagandet av åtgärder enligt artikel 57.4,

med verkan från och med den dag då ändringen eller åtgärderna börjar tillämpas.

2. Ett beslut om bindande ursprungsbesked ska upphöra att gälla innan den period som avses i artikel 33.3 löper ut i något av följande fall:

a) Om en förordning antas eller ett avtal ingås av unionen och börjar tillämpas i unionen och beslutet om bindande ursprungsbesked inte längre överensstämmer med den lagstiftning som därmed fastställs, med verkan från och med den dag då förordningen eller avtalet börjar tillämpas.

- b) Om det inte längre är förenligt med det avtal om ursprungsregler som utarbetats inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO) eller med de förklarande anmärkningar eller yttranden om ursprung som antagits för tolkningen av detta avtal, med verkan från och med den dag då de offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
3. Beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked ska inte upphöra att gälla med retroaktiv verkan.
4. Med undantag från artikel 23.3 och artikel 27 ska beslut om bindande klassificeringsbesked och om bindande ursprungsbesked upphävas om de grundas på felaktiga eller ofullständiga uppgifter från de sökande.
5. Beslut om bindande klassificeringsbesked och om bindande ursprungsbesked ska återkallas i enlighet med artikel 23.3 och artikel 28. Sådana beslut ska dock inte återkallas på ansökan av innehavaren av beslutet.
6. Beslut om bindande klassificeringsbesked och om bindande ursprungsbesked får inte ändras.
7. Tullmyndigheterna ska återkalla beslut om bindande klassificeringsbesked
- a) när de inte längre är förenliga med tolkningen av någon av de nomenklaturer som avses i artikel 56.2 a och b till följd av något av följande:
- i) Sådana förklarande anmärkningar som avses i artikel 9.1 a andra strecksatsen i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽¹⁾ med verkan från och med den dag då de offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- ii) En dom från Europeiska unionens domstol, med verkan från och med den dag då domslutet offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- iii) Klassificeringsbeslut, klassificeringsuttalanden eller ändringar i de förklarande anmärkningarna till nomenklaturen till systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering som antagits av den organisation som inrättats genom konventionen om inrättandet av ett tull-samarbetsråd, undertecknad i Bryssel den 15 december 1950, med verkan från och med den dag då kommissionens meddelande offentliggörs i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.
- b) i andra särskilda fall.
8. Beslut om bindande ursprungsbesked ska återkallas
- a) när de inte längre är förenliga med en dom från Europeiska unionens domstol, med verkan från och med den dag då domslutet offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller
- b) i andra särskilda fall.
9. Om punkt 1 b eller punkterna 2, 7 eller 8 tillämpas, får ett beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked fortfarande användas i samband med bindande kontrakt som baserades på det beslutet och som ingicks innan det upphörde att gälla eller återkallades. Den förlängda användningen ska inte tillämpas när ett beslut om bindande ursprungsbesked fattas för varor som ska exporteras.
- Den förlängda användning som avses i första stycket ska inte överstiga sex månader från och med den dag då beslutet om bindande klassificeringsbesked eller bindande ursprungsbesked upphör att gälla eller återkallas. Genom en sådan åtgärd som avses i artikel 57.4 eller artikel 67 kan dock denna förlängda användning uteslutas eller en kortare tidsperiod föreskrivas. Om det gäller produkter för vilka en import- eller exportlicens inlämnas när tullformaliteter genomförs, ska tiden på sex månader ersättas med licensens giltighetstid.
- För att den förlängda användningen av ett beslut om bindande klassificeringsbesked eller bindande ursprungsbesked ska kunna utnyttjas ska innehavaren av detta beslut inge en ansökan till den tullmyndighet som fattade beslutet inom 30 dagar från och med den dag då beslutet upphör att gälla eller återkallas, med angivande av de kvantiteter för vilka en förlängd användningsperiod begärs och den medlemsstat eller de medlemsstater i vilka varorna kommer att klareras under den förlängda användningsperioden. Denna tullmyndighet ska fatta beslut om förlängd användning och utan dröjsmål underrätta innehavaren, och senast inom 30 dagar från den dag då den mottar alla de uppgifter som krävs för att den ska kunna fatta detta beslut.
10. Kommissionen ska underrätta tullmyndigheterna när
- a) fattande av beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked i fråga om varor där en korrekt och enhetlig klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av varors ursprung inte är säkerställd tillfälligt ska upphöra, eller
- b) ett tillfälligt upphörande enligt led a dras tillbaka.
11. I syfte att säkerställa en korrekt och enhetlig klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av varors ursprung får kommissionen anta beslut där medlemsstaterna uppmanas att återkalla beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked.

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

*Artikel 35***Beslut som rör bindande besked avseende andra faktorer**

I särskilda fall ska tullmyndigheterna på grundval av en ansökan fatta beslut som gäller bindande besked när det gäller andra faktorer som avses i avdelning II, på grundval av vilka import- eller exporttullar och andra åtgärder avseende handel med varor tillämpas.

*Artikel 36***Delegering av befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de särskilda fall enligt artikel 34.7 b och 34.8 b i vilka beslut om bindande klassificeringsbesked och bindande ursprungsbesked ska återkallas,
- b) de fall enligt artikel 35 i vilka beslut som rör bindande besked fattas när det gäller andra faktorer på grundval av vilka import- eller exporttullar och andra åtgärder avseende handel med varor tillämpas.

*Artikel 37***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

1. Kommissionen ska genom genomförandeaakter anta förfaranderegler för

- a) användning av ett beslut om bindande klassificeringsbesked eller bindande ursprungsbesked efter det att giltigheten har upphört eller det har återkallats, i enlighet med artikel 34.9,
- b) kommissionens underrättelser till tullmyndigheterna i enlighet med artikel 34.10 a och b,
- c) användning av beslut som avses i artikel 35 och som fastställts i enlighet med artikel 36 b efter det att giltigheten upphört,
- d) tillfälligt upphörande av beslut som avses i artikel 35 och som fastställts i enlighet med artikel 36 b och underrättelser om det tillfälliga upphörandet eller återkallelsen av uppskjutandet till tullmyndigheterna.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

2. Kommissionen ska genom genomförandeaakter anta de beslut genom vilka medlemsstaterna uppmanas att återkalla

- a) beslut som avses i artikel 34.11, eller
- b) beslut som avses i artikel 35 och som fastställts i enlighet med artikel 36 b.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 285.2.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

Avsnitt 4

Godkänd ekonomisk aktör*Artikel 38***Ansökan och tillstånd**

1. En ekonomisk aktör som är etablerad i unionens tullområde och uppfyller kriterierna i artikel 39 får ansöka om status som godkänd ekonomisk aktör.

Tullmyndigheterna ska, vid behov efter samråd med andra behöriga myndigheter, bevilja denna status, som ska vara föremål för övervakning.

2. Status som godkänd ekonomisk aktör ska beviljas genom följande typer av tillstånd:

- a) Tillstånd som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar, vilket ska göra det möjligt för innehavaren att åtnjuta vissa förenklingar i enlighet med tullagstiftningen.
- b) Tillstånd som godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd, vilket ska ge innehavaren rätt till lättnader i fråga om säkerhet och skydd.

3. Båda typerna av tillstånd enligt punkt 2 kan innehas samtidigt.

4. Status som godkänd ekonomisk aktör ska, om inte annat följer av artiklarna 39, 40 och 41, erkännas av tullmyndigheterna i alla medlemsstater.

5. På grundval av erkännandet av status som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar och under förutsättning att kraven för en särskild form av förenkling enligt tullagstiftningen har uppfyllts ska tullmyndigheterna låta aktören omfattas av denna förenkling. Tullmyndigheterna ska inte granska de kriterier på nytt som redan har granskats när status som godkänd ekonomisk aktör beviljades.

6. Den godkända ekonomiska aktör som avses i punkt 2 ska i enlighet med den typ av tillstånd som har beviljats behandlas på ett mer förmånligt sätt än andra ekonomiska aktörer när det gäller tullkontroller, inbegripet färre fysiska och dokumentbaserade kontroller.

7. Tullmyndigheterna ska bevilja förmåner som följer av status som godkänd ekonomisk aktör till personer som är etablerade i länder eller territorier utanför unionens tullområde som uppfyller villkor och fullgör skyldigheter som har fastställts genom relevant lagstiftning i dessa länder eller territorier, under förutsättning att dessa villkor och skyldigheter erkänns av unionen som likvärdiga med dem som ålagts godkända ekonomiska aktörer som är etablerade i unionens tullområde. Ett sådant beviljande av förmåner ska vara baserat på ömsesidighetsprincipen om inte annat beslutats av unionen, och ska stödjas genom ett internationellt avtal eller unionslagstiftning på området för den gemensamma handelspolitiken.

Artikel 39

Beviljande av status

Kriterierna för att bevilja status som "godkänd ekonomisk aktör" ska innefatta följande:

- a) Frånvaro av alla former av allvarliga överträdelse eller upprepade överträdelse av tullagstiftningen och skattereglerna, inbegripet att den sökande inte får vara dömd för allvarliga brott som rör hans eller hennes ekonomiska verksamhet.
- b) Den sökandes uppvisande av en hög grad av kontroll över dennes transaktioner och av varuflödet, genom ett system för affärsbokföring och, vid behov, bokföring av transporter, som möjliggör lämpliga tullkontroller.
- c) Ekonomisk solvens, som ska anses ha bevisats om den sökande har en god ekonomisk ställning som innebär att denne kan fullfölja sina åtaganden, med vederbörlig hänsyn tagen till den aktuella affärsverksamhetens särdrag.
- d) När det gäller det tillstånd som avses i artikel 38.2 a, praktiska normer i fråga om kunskaper eller yrkeskvalifikationer som direkt avser den verksamhet som utförs.
- e) När det gäller det tillstånd som avses i artikel 38.2 b, lämpliga säkerhets- och skyddsnormer, som ska anses vara uppfyllda om den sökande visar att denne har vidtagit lämpliga åtgärder för att garantera den internationella leveranskedjans säkerhet och skydd, bland annat när det gäller fysisk integritet och åtkomstkontroller samt logistiska processer för och hantering av särskilda typer av varor, personal och identifiering av dennes affärspartner.

Artikel 40

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de förenklingar som avses i artikel 38.2 a,
- b) de lättnader som avses i artikel 38.2 b,
- c) den mer förmånliga behandling som avses i artikel 38.6.

Artikel 41

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter anta metoder för tillämpningen av de kriterier som avses i artikel 39.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 5

Sanktioner

Artikel 42

Tillämpning av sanktioner

1. Varje medlemsstat ska fastställa sanktioner för överträdelser av tullagstiftningen. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
2. Om administrativa sanktioner tillämpas får de bland annat ha en eller båda av följande former:
 - a) En penningavgift som tas ut av tullmyndigheterna, inbegripet, vid behov, en betalning som gäller i stället för en straffrättslig påföljd.

- b) Återkallelse, tillfällig indragning eller ändring av ett tillstånd som innehas av den berörda personen.

3. Medlemsstaterna ska inom 180 dagar från tillämpningsdagen för denna artikel, som fastställs i enlighet med artikel 288.2, till kommissionen anmäla de nationella bestämmelser som är i kraft med stöd av punkt 1 i den här artikeln och ska utan dröjsmål anmäla alla senare ändringar av dessa bestämmelser.

Avsnitt 6

Överklaganden

Artikel 43

Beslut fattade av en rättslig myndighet

Artiklarna 44 och 45 ska inte tillämpas på överklaganden som inges i syfte att upphäva, återkalla eller ändra ett beslut rörande tillämpningen av tullagstiftningen som fattas av en rättslig myndighet eller av tullmyndigheter som agerar som rättsliga myndigheter.

Artikel 44

Rätt att överklaga

1. Varje person ska ha rätt att överklaga beslut som fattats av tullmyndigheterna när det gäller tillämpningen av tullagstiftningen om beslutet eller sanktionen berör personen direkt och personligen.

Varje person som hos tullmyndigheterna ansökt om ett beslut och inte fått ett beslut med anledning av ansökan inom den tidsfrist som avses i artikel 22.3 ska också ha rätt att överklaga.

2. Rätten att överklaga får utövas i åtminstone två instanser:

a) I första instans, vid tullmyndigheterna eller en rättslig myndighet eller ett annat organ som utsetts för det ändamålet av medlemsstaterna.

b) I andra instans, vid ett högre oberoende organ, som kan vara en rättslig myndighet eller ett likvärdigt specialiserat organ, enligt gällande bestämmelser i medlemsstaterna.

3. Överklagandet ska inges i den medlemsstat där beslutet har fattats eller där ansökan om beslutet har ingetts.

4. Medlemsstaterna ska se till att förfarandet för överklaganden gör det möjligt att skyndsamt bekräfta eller rätta till beslut som fattats av tullmyndigheterna.

Artikel 45

Uppskjutande av genomförandet

1. Ett överklagande får inte medföra att genomförandet av det ifrågasatta beslutet skjuts upp.

2. Tullmyndigheterna ska dock helt eller delvis skjuta upp genomförandet av ett sådant beslut, om de har goda skäl att anta att det ifrågasatta beslutet är oförenligt med tullagstiftningen eller om det är fara att den person som har överklagat kan vållas irreparabel skada.

3. I de fall som avses i punkt 2, om det ifrågasatta beslutet innebär att import- eller exporttullar ska betalas, ska uppskjutandet av genomförandet av beslutet förutsätta att det ställs en garanti, såvida det inte på grundval av en dokumenterad bedömning fastställs att en sådan garanti sannolikt skulle åsamka gäldenären allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

Avsnitt 7

Kontroll av varor

Artikel 46

Riskhantering och tullkontroller

1. Tullmyndigheterna får genomföra alla tullkontroller som de anser nödvändiga.

Tullkontrollerna kan särskilt bestå i att undersöka varor, utföra provtagning, kontrollera att de uppgifter som lämnas i en deklaration eller en anmälan är riktiga och fullständiga, kontrollera att dokument finns och är äkta, riktiga och giltiga, granska ekonomiska aktörers räkenskaper och annan bokföring eller undersöka transportmedel, bagage och andra varor som personer för med sig eller bär på sig samt utföra officiella undersökningar och andra liknande handlingar.

2. Andra tullkontroller än slumpvisa kontroller ska främst baseras på riskanalys som görs med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik i syfte att, på grundval av kriterier som utarbetats på nationell nivå, unionsnivå och, i förekommande fall, internationell nivå, identifiera och bedöma risker och utarbeta nödvändiga motåtgärder.

3. Tullkontroller ska utföras inom en gemensam ram för riskhantering som grundar sig på utbyte av riskinformation och riskanalysresultat mellan tullförvaltningar och genom vilken det fastställs gemensamma riskkriterier och standarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden.

Kontroller som grundar sig på sådan information och sådana kriterier ska utföras utan att det påverkar andra kontroller som utförs i enlighet med punkt 1 eller med andra gällande bestämmelser.

4. Tullmyndigheterna ska bedriva en riskhantering som innebär att de skiljer mellan de olika risknivåer som är förknippade med varor som är föremål för tullkontroller eller tullövervakning samt för att fastställa om varorna ska underkastas särskilda tullkontroller, och i så fall var.

Riskhanteringen ska innefatta aktiviteter som insamling av uppgifter och information, riskanalys och riskbedömning, föreskrifter om och vidtagande av åtgärder samt regelbunden övervakning och översyn av denna process och dess resultat, baserat på internationella och nationella källor och strategier, källor i unionen och unionsstrategier.

5. Tullmyndigheterna ska utbyta riskinformation och resultat av riskanalys när

- a) en tullmyndighet bedömer att riskerna är betydande samt kräver en tullkontroll och det av kontrollresultaten framgår att en händelse som utlöser riskerna har inträffat, eller
- b) det av kontrollresultaten inte framgår att en händelse som utlöser riskerna har inträffat, men den berörda tullmyndigheten bedömer att hotet utgör en hög risk någon annanstans i unionen.

6. Vid fastställandet av gemensamma riskkriterier och standarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden enligt punkt 3 ska allt följande beaktas:

- a) Proportion till risken.
- b) Hur angelägna de nödvändiga kontrollerna är.
- c) Den troliga inverkan på handelsflödet, enskilda medlemsstater och resurser för kontroll.

7. De gemensamma riskkriterier och standarder som avses i punkt 3 ska innefatta allt följande:

- a) En beskrivning av riskerna.
- b) De riskfaktorer eller riskindikatorer som ska användas för att välja ut vilka varor eller ekonomiska aktörer som ska genomgå tullkontroll.
- c) Den typ av tullkontroll som tullmyndigheterna ska utföra.

d) Perioden för tillämpning av de tullkontroller som avses i led c.

8. Prioriterade kontrollområden ska täcka särskilda tullförfaranden, varutyper, transportrutter, transportsätt eller ekonomiska aktörer som är föremål för mer omfattande riskanalys och tullkontroller under en viss period, utan att detta påverkar andra kontroller som normalt utförs av tullmyndigheterna.

Artikel 47

Samarbete mellan myndigheter

1. Om andra kontroller än tullkontroller ska genomföras av andra behöriga myndigheter än tullmyndigheterna i fråga om samma varor, ska tullmyndigheterna i nära samarbete med dessa andra myndigheter, anstränga sig för att få dessa kontroller utförda om möjligt vid samma tidpunkt och på samma plats som tullkontrollerna ("one-stop-shop"), varvid tullmyndigheterna ska ha den samordnande rollen för att uppnå detta.

2. Inom ramen för de kontroller som avses i detta avsnitt och om det är nödvändigt för att minimera risker och bekämpa bedrägerier, får tullmyndigheterna och andra behöriga myndigheter med varandra och med kommissionen utbyta uppgifter som mottas om införsel, utförsel, transitering, befordran, lagring och slutanvändning, inbegripet posttrafik, som befordras mellan unionens tullområde och länder eller territorier utanför unionens tullområde, om förekomst och befordran inom unionens tullområde av icke-unionsvaror och varor som omfattas av förfarandet för slutanvändning samt om resultaten av eventuella kontroller. Tullmyndigheterna och kommissionen får också utbyta sådana uppgifter med varandra i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av tullagstiftningen.

Artikel 48

Kontroll efter frigörande

För tullkontrolländamål får tullmyndigheterna kontrollera att de uppgifter som lämnas i en tulldeklaration, en deklaration för tillfällig lagring, en summarisk införseldeklaration, en summarisk utförseldeklaration, en deklaration om återexport eller en anmälan om återexport är riktiga och fullständiga, kontrollera att styrkande handlingar finns och är äkta, riktiga och giltiga och får granska deklarantens räkenskaper och annan bokföring som avser transaktionerna för varorna eller de tidigare eller efterföljande kommersiella transaktioner som berör varorna efter att ha frigjort dessa varor. Tullmyndigheterna får också undersöka dessa varor och/eller ta prover av varorna om det fortfarande är möjligt för dem att göra detta.

Dessa kontroller får genomföras på plats hos innehavaren av varorna eller innehavarens företrädare eller hos varje annan person som av yrkesmässiga skäl är direkt eller indirekt inblandad i dessa transaktioner eller hos varje annan person som innehar dessa dokument och uppgifter i kommersiellt syfte.

Artikel 49

Flygningar och sjöförbindelser inom unionen

1. Tullkontroller eller tullformalityter ska utföras för handbagage och lastrumsbagage som tillhör personer som antingen reser med flyg inom unionen eller reser med fartyg inom unionen, endast då tullagstiftningen föreskriver sådana kontroller eller formalityter.

2. Punkt 1 ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av någondera av följande:

- a) Säkerhets- och skyddskontroller.
- b) Kontroller med anledning av förbud eller restriktioner.

Artikel 50

Tilldelning av genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska i form av genomförandeakter anta åtgärder för att säkerställa en enhetlig tillämpning av tullkontroller, inklusive utbyte av resultaten av riskinformation och riskanalys, gemensamma riskkriterier och standarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden som avses i artikel 46.3.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om sådana åtgärder, vederbörligen motiverade av behovet att snabbt uppdatera den gemensamma ramen för riskhantering och anpassa utbytet av riskinformation och riskanalys, gemensamma riskkriterier och riskstandarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden till riskutvecklingen, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 285.5.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa vid vilka hamnar och flygplatser tullkontroller och tullformalityter ska tillämpas på följande i enlighet med artikel 49:

- a) Handbagage och lastrumsbagage som tillhör personer som
 - i) reser med flyg som kommer från en flygplats utanför unionen och som efter en mellanlandning på en flygplats i unionen fortsätter till en annan flygplats i unionen,

- ii) reser med flyg som mellanlandar på en flygplats i unionen innan de fortsätter till en flygplats utanför unionen,

- iii) använder en sjöfartsservice som tillhandahålls av samma fartyg och som innehåller flera etapper med avresa, uppehåll eller slutdestination i hamnar utanför unionen,

- iv) är ombord på en fritidsbåt eller ett turist- eller affärsflygplan.

b) Handbagage och lastrumsbagage som

- i) anländer till en flygplats i unionen ombord på ett flygplan som kommer från en flygplats utanför unionen och på denna flygplats flyttas över till ett annat flygplan som flyger vidare inom unionen,

- ii) lastas vid en flygplats i unionen på ett flygplan som flyger inom unionen för transferering vid en annan flygplats inom unionen till ett flygplan vars destination är en flygplats utanför unionen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 8

Bevarande av dokument och andra uppgifter, och avgifter och kostnader

Artikel 51

Bevarande av dokument och andra uppgifter

1. Den berörda personen ska för tullkontrolländamål bevara de dokument och uppgifter som avses i artikel 15.1 under minst tre år, med alla medel som är tillgängliga för och godkända av tullmyndigheterna.

För varor som övergår till fri omsättning under andra omständigheter än dem som avses i tredje stycket eller varor som deklarerats för export ska tiden löpa från utgången av det år under vilket tulldeklarationen för övergång till fri omsättning eller exportdeklarationen godtas.

För varor som övergår till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras användning för slutändamål ska tiden löpa från utgången av det år under vilket varorna upphör att vara föremål för tullövervakning.

För varor som hänförs till ett annat tullförfarande eller för varor i tillfällig lagring ska tiden löpa från utgången av det år under vilket tullförfarandet i fråga har avslutats eller den tillfälliga lagringen har upphört.

2. Om en tullkontroll beträffande en tullskuld visar att bokföringsposten i fråga måste rättas och om den berörda personen har underrättats om detta, ska dokumenten och uppgifterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 103.4, bevaras tre år efter utgången av den tid som fastställs i punkt 1 i den här artikeln.

Om ett överklagande har inletts eller om ett domstolsförfarande har inletts, ska dokumenten och uppgifterna bevaras under den tid som föreskrivs i punkt 1 eller tills överklagandeförfarandet eller domstolsförfarandet har slutförts, beroende på vilket som infaller senare.

Artikel 52

Avgifter och kostnader

1. Tullmyndigheterna får inte ta ut avgifter för tullkontroller eller annan tillämpning av tullagstiftningen som äger rum under de behöriga tullkontorens officiella öppettider.

2. Tullmyndigheterna får ta ut avgifter eller ersättning för särskilda tjänster, särskilt följande:

- a) Tullpersonals närvaro, på begäran, under annan tid än officiell kontorstid eller på annan plats än i tullens lokaler.
- b) Analyser eller expertutlåtanden avseende varor samt postavgifter för att återlämna varor till en sökande, särskilt när det är fråga om beslut som fattas enligt artikel 33 eller tillhandahållande av uppgifter enligt artikel 14.1.
- c) Undersökning eller provtagning av varor för kontrolländamål eller förstöring av varor, om andra kostnader än kostnader för att ta tullpersonal i anspråk uppstår.
- d) Exceptionella kontrollåtgärder som är nödvändiga till följd av varornas beskaffenhet eller en potentiell risk.

KAPITEL 3

Valutaomräkning och tidsfrister

Artikel 53

Valutaomräkning

1. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra och/eller göra tillgänglig på internet den växelkurs som ska tillämpas när en valutaomräkning krävs i ett av följande två fall:

- a) Faktorer som används för att fastställa varors tullvärde uttrycks i en annan valuta än den som används i den medlemsstat där tullvärdet fastställs.

- b) Ett motvärde i nationell valuta till euro behövs i syfte att fastställa varors klassificering enligt tulltaxan och beloppet av import- och exporttull inklusive värdetrösklar enligt Gemensamma tulltaxan.

2. För valutaomräkning som krävs av andra orsaker än de som avses i punkt 1 ska det inom ramen för tillämpning av tullagstiftningen användas ett motvärde i nationell valuta till euro som ska fastställas minst en gång per år.

Artikel 54

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa regler om valutaomräkning för de ändamål som avses i artikel 53.1 och 53.2.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 55

Tider, dagar och tidsfrister

1. Om en tid, dag eller tidsfrist är fastställd i tullagstiftningen, får denna tid inte förlängas eller förkortas och denna dag eller tidsfrist får inte skjutas upp eller tidigareläggas, om inte annat anges.

2. De regler som är tillämpliga på tider, dagar eller tidsfrister enligt rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister⁽¹⁾, ska tillämpas utom när det finns andra bestämmelser om detta i tullagstiftningen.

AVDELNING II

FAKTORER SOM SKA LÄGGAS TILL GRUND FÖR TILLÄMPNINGEN AV IMPORT- ELLER EXPORTTULLAR OCH ANDRA ÅTGÄRDER BETRÄFFANDE VARUHANDEL

KAPITEL 1

Gemensamma tulltaxan och varors klassificering enligt tulltaxan

Artikel 56

Gemensamma tulltaxan och övervakning

1. Import- och exporttullar som ska betalas ska grunda sig på Gemensamma tulltaxan.

Andra åtgärder som föreskrivs i unionsbestämmelser på särskilda områden som rör varuhandeln ska i förekommande fall tillämpas enligt varornas klassificering enligt tulltaxan.

⁽¹⁾ EGT L 124, 8.6.1971, s. 1.

2. Gemensamma tulltaxan ska omfatta allt följande:
- Kombinerade nomenklaturen för varor enligt förordning (EEG) nr 2658/87.
 - Varje annan nomenklatur som helt eller delvis bygger på Kombinerade nomenklaturen eller som lägger ytterligare underuppdelningar till denna och som har upprättats genom unionsbestämmelser på särskilda områden med tanke på tillämpningen av tulltaxeåtgärder som rör varuhandeln.
 - Avtalsenliga eller normala autonoma tullar som ska tillämpas på varor som omfattas av Kombinerade nomenklaturen.
 - Bestämmelser om förmånstull som anges i avtal som unionen har ingått med vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller med grupper av sådana länder eller territorier.
 - Bestämmelser om förmånstull som antagits ensidigt av unionen beträffande vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller beträffande grupper av sådana länder eller territorier.
 - Autonoma åtgärder som för vissa varor föreskriver en nedläggning av tull eller tullfrihet.
 - Gynnsam tullbehandling som fastställts för vissa varor på grund av deras beskaffenhet eller slutanvändning inom ramen för de åtgärder som avses i leden c-f eller h.
 - Andra tulltaxebestämmelser som anges i jordbrukslagstiftning, handelslagstiftning eller annan unionslagstiftning.

3. Om de berörda varorna uppfyller villkoren i bestämmelserna enligt punkt 2 d-g, ska bestämmelserna i de leden på ansökan av deklaranterna gälla i stället för de som avses i punkt 2 c. En ansökan om detta får inges i efterhand, under förutsättning att tillämpliga tidsfrister och villkor enligt den berörda bestämmelsen eller kodexen efterlevs.

4. Om en tillämpning av de bestämmelser som avses i punkt 2 d-g eller befrielse från de bestämmelser som avses i punkt 2 h är begränsad till en viss import- eller exportvolym, ska, i fråga om tullkvoter, tillämpningen eller befrielsen upphöra så snart som den fastställda import- eller exportvolymen uppnås.

I fråga om tulltak ska tillämpningen upphöra genom en unionsrättsakt.

5. Övergång till fri omsättning eller export av sådana varor som omfattas av åtgärder enligt punkterna 1 och 2 får bli föremål för övervakning.

Artikel 57

Varors klassificering enligt tulltaxan

1. Vid tillämpning av Gemensamma tulltaxan ska klassificering enligt tulltaxan av varor innebära att man fastställer enligt vilket undernummer eller enligt vilken ytterligare underuppdelning av Kombinerade nomenklaturen dessa varor ska klassificeras.

2. Vid tillämpning av icke-tariffära åtgärder ska klassificering enligt tulltaxan av varor innebära att man fastställer enligt vilket undernummer eller enligt vilken ytterligare underuppdelning av Kombinerade nomenklaturen, eller av varje annan nomenklatur som har upprättats genom unionsbestämmelser och som helt eller delvis grundar sig på Kombinerade nomenklaturen eller lägger ytterligare underuppdelningar till denna, dessa varor ska klassificeras.

3. Det undernummer eller den ytterligare underuppdelning som fastställs enligt punkterna 1 och 2 ska användas för tillämpningen av åtgärder som är knutna till det undernumret.

4. Kommissionen får anta åtgärder för att fastställa varors klassificering enligt tulltaxan i enlighet med punkterna 1 och 2.

Artikel 58

Tilldelning av genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta åtgärder för enhetlig förvaltning av de tullkvoter och tulltak som avses i artikel 56.4 och för förvaltning av den övervakning av varors övergång till fri omsättning eller export som avses i artikel 56.5.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de åtgärder som avses i artikel 57.4.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om sådana åtgärder, vederbörligen motiverade av behovet att snabbt säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 285.5.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

KAPITEL 2

Varors ursprung

Avsnitt 1

Icke-förmånsberättigande ursprung

Artikel 59

Räckvidd

I artiklarna 60 och 61 fastställs regler för att bestämma icke-förmånsberättigande ursprung för varor vid tillämpning av följande:

- a) Gemensamma tulltaxan, med undantag av de åtgärder som avses i artikel 56.2 d och e.
- b) Andra åtgärder än tulltaxeåtgärder, som fastställs genom unionsbestämmelser på särskilda områden som rör varuhandeln.
- c) Andra unionsåtgärder som rör varors ursprung.

Artikel 60

Förvärv av ursprung

1. Varor som är helt framställda i ett enda land eller territorium ska anses ha sitt ursprung i det landet eller territoriet.
2. Varor vars tillverkning sker inom mer än ett land eller territorium ska anses ha sitt ursprung i det land eller territorium där de genomgick den sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen.

Artikel 61

Ursprungsbevis

1. Om ursprung har angivits i tulldeklarationen i enlighet med tullagstiftningen, får tullmyndigheterna begära att deklaranter styrker varornas ursprung.

2. Om bevisning för varors ursprung uppvisas i enlighet med tullagstiftningen eller annan unionslagstiftning på särskilda områden, får tullmyndigheterna i fall av rimliga tvivel begära ytterligare bevisning som är nödvändig för att säkerställa att ursprungsbevisningen överensstämmer med reglerna i tillämplig unionslagstiftning.

3. När detta krävs för handeln får ett dokument som styrker ursprung utfärdas i unionen i enlighet med gällande ursprungsregler i destinationslandet eller destinationsterritoriet eller med någon annan metod för fastställande av det land där varorna i sin helhet framställdes eller genomgick den sista väsentliga bearbetningen.

Artikel 62

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de regler enligt vilka varor, för vilka fastställandet av deras icke-förmånsberättigade ursprung krävs för tillämpningen av de unionsåtgärder som avses i artikel 59, anses vara helt framställda i ett enda land eller territorium eller anses ha genomgått den sista väsentliga, ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen i ett land eller territorium, i enlighet med artikel 60.

Artikel 63

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta förfaranderegler för tillhandahållande och kontroll av det ursprungsbevis som avses i artikel 61.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Förmånsberättigande ursprung

Artikel 64

Förmånsberättigande ursprung för varor

1. För att varor ska kunna omfattas av de åtgärder som avses i artikel 56.2 d eller e eller av icke-tariffära förmånsåtgärder ska de uppfylla de regler om förmånsberättigande ursprung som avses i punkterna 2–5 i den här artikeln.

2. För varor som omfattas av förmånsåtgärder enligt avtal som unionen har ingått med vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller med grupper av sådana länder eller territorier ska regler om förmånsberättigande ursprung fastställas i dessa avtal.

3. För varor som omfattas av förmånsåtgärder som antagits ensidigt av unionen beträffande vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller beträffande grupper av sådana länder eller territorier, andra än de varor som avses i punkt 5, ska kommissionen anta regler om förmånsberättigande ursprung.

Dessa regler ska bygga antingen på kriteriet att varorna har framställts i sin helhet eller på kriteriet att varorna härrör från tillräcklig bearbetning eller behandling.

4. För varor som omfattas av förmånsåtgärder för handel mellan unionens tullområde och Ceuta och Melilla och som anges i protokoll nr 2 till 1985 års anslutningsakt, ska regler om förmånsberättigande ursprung antas i enlighet med artikel 9 i det protokollet.

5. För varor som omfattas av förmånsåtgärder i enlighet med förmånsordningar för utomeuropeiska länder och territorier som är associerade med unionen ska regler om förmånsberättigande ursprung antas i enlighet med artikel 203 i EUF-fördraget.

6. Kommissionen får på eget initiativ eller på begäran av ett land eller territorium som omfattas av en förmånsordning, för vissa varor, bevilja det landet eller territoriet ett tillfälligt undantag från de regler om förmånsberättigande ursprung som avses i punkt 3.

Det tillfälliga undantaget ska motiveras av något av följande skäl:

- a) Interna eller externa faktorer gör att det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen tillfälligt inte är i stånd att följa reglerna om förmånsberättigande ursprung.
- b) Det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen behöver tid för att förbereda sig för att följa dessa regler.

En begäran om undantag ska lämnas skriftligen till kommissionen av det berörda land eller territorium som omfattas av förmånsordningen. Begäran ska ange skälen, enligt andra stycket, till att undantag begärs anges, och den ska innehålla lämpliga styrkande handlingar.

Det tillfälliga undantaget ska inte ha längre varaktighet än effekterna av de interna eller externa faktorer som gett upphov till det eller den tid som det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen behöver för att kunna efterleva reglerna.

När ett undantag beviljas ska det berörda land eller territorium som omfattas av förmånsordningen uppfylla alla krav i fråga om vilka uppgifter som ska lämnas till kommissionen beträffande användning av undantaget och förvaltning av de kvantiteter som omfattas av undantaget.

Artikel 65

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de regler om förmånsberättigande ursprung som avses i artikel 64.3.

Artikel 66

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter anta

- a) regler om förfaranden, som avses i artikel 64.1, för att underlätta fastställande i unionen av förmånsberättigande ursprung för varor,
- b) åtgärder som beviljar ett land eller territorium som omfattas av en förmånsordning ett tillfälligt undantag som avses i artikel 64.6.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 3

Fastställande av särskilda varors ursprung

Artikel 67

Åtgärder som vidtas av kommissionen

Kommissionen får anta åtgärder för att fastställa särskilda varors ursprung i enlighet med de ursprungsregler som är tillämpliga på dessa varor.

Artikel 68

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter anta de åtgärder som avses i artikel 67. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om sådana åtgärder, vederbörligen motiverade av behovet att snabbt säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av reglerna om ursprung, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 285.5.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

KAPITEL 3

Varors värde för tulländamål

Artikel 69

Tillämpningsområde

Varors tullvärde ska för tillämpningen av Gemensamma tulltaxan och icke-tariffära åtgärder som fastställs i unionsbestämmelser på särskilda områden som rör varuhandeln fastställas i enlighet med artiklarna 70 och 74.

Artikel 70

Fastställande av tullvärde grundat på transaktionsvärde

1. Grundvalen för varors tullvärde ska vara transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt betalats eller ska betalas för varorna när de säljs för export till unionens tullområde, vid behov justerat.

2. Det pris som faktiskt betalats eller ska betalas ska utgöras av hela den betalning som gjorts eller ska göras av köparen till säljaren eller av köparen till en tredje part till förmån för säljaren för de importerade varorna och inkluderar alla betalningar som gjorts eller ska göras som ett villkor för försäljningen av den importerade varan.

3. Transaktionsvärdet ska tillämpas under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Att köparen fritt får förfoga över eller använda varorna utan andra inskränkningar än någon av följande inskränkningar:

- i) Restriktioner som införs eller krävs enligt lag eller av de offentliga myndigheterna i unionen.
- ii) Begränsningar av det geografiska område inom vilket varorna får återförsälas.
- iii) Restriktioner som inte avsevärt påverkar varornas tullvärde.

b) Att försäljningen eller priset inte är beroende av något villkor eller någon ersättning som inte kan åsättas ett bestämt värde med avseende på de varor som ska värderas.

c) Att förtjänsten från en av köparen vidtagen efterföljande återförsäljning, förfogande eller användning av varorna inte till någon del direkt eller indirekt tillfaller säljaren, om inte en lämplig justering kan göras.

d) Att köparen och säljaren inte är varandra närstående eller att förhållandet dem emellan inte påverkar priset.

Artikel 71

Delar av transaktionsvärdet

1. Vid fastställandet av tullvärdet enligt artikel 70 ska följande läggas till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas för de importerade varorna:

a) Följande kostnader, i den utsträckning de utgör kostnader som köparen svarar för men som inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas för varan:

i) Provisioner och mäklararvoden, med undantag för inköpsprovisioner.

ii) Kostnaden för förpackningar som för tulländamål behandlas gemensamt med varorna i fråga.

iii) Emballeringskostnader, inklusive kostnader för arbete och material.

b) Värdet av följande varor och tjänster, fördelat på vederbörligt sätt, om de tillhandahållits direkt eller indirekt av köparen utan kostnad eller till nedsatt pris för användning i samband med framställning och försäljning för export av de importerade varorna, i den utsträckning detta värde inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas:

i) Material, komponenter, delar och liknande artiklar som ingår i de importerade varorna.

ii) Verktyg, matriser, formar och liknande artiklar som använts vid framställningen av de importerade varorna.

iii) Material som förbrukats vid framställningen av de importerade varorna.

- iv) Konstruktionsarbete, utvecklingsarbete, konstnärligt arbete, formgivningsarbete, ritningar och skisser som utförts utanför unionen och är nödvändiga för framställningen av de importerade varorna.
- c) Royaltyer och licensavgifter som avser de varor som ska värderas och som köparen ska betala, antingen direkt eller indirekt, som ett villkor för försäljning av de varor som ska värderas, i den utsträckning dessa royaltyer och avgifter inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.
- d) Värdet av den del av förtjänsten av varje efterföljande återförsäljning, förfogande eller användning av importerade varor som direkt eller indirekt tillfaller säljaren.
- e) Följande kostnader fram till den plats där varorna har förts in i unionens tullområde:
- i) Kostnaderna för transport och försäkring av de importerade varorna.
- ii) Lastning och hantering som hänför sig till transporten av de importerade varorna.
2. Tillägg till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas enligt punkt 1 ska endast göras på grundval av objektiva och mätbara uppgifter.
3. Vid fastställande av tullvärdet ska inga andra tillägg än sådana som föreskrivits i den här artikeln göras till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.
- c) Räntekostnader enligt en överenskommelse om finansiering som ingåtts av köparen och som gäller köpet av de importerade varorna, oavsett om finansieringen tillhandahålls av säljaren eller av någon annan person, under förutsättning att överenskommelsen om finansiering har träffats skriftligen och att köparen om så krävs kan visa att följande villkor är uppfyllda:
- i) Sådana varor säljs verkligen till det pris som uppges som det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.
- ii) Den räntesats som begärts överstiger inte den nivå som är vanlig för sådana transaktioner i det land där och vid den tidpunkt då finansieringen tillhandahölls.
- d) Kostnader för rätten att reproducera de importerade varorna i unionen.
- e) Inköpsprovisioner.
- f) Importtullar eller andra avgifter som ska betalas i unionen på grund av importen eller försäljningen av varorna.
- g) Utan hinder av vad som sägs i artikel 71.1 c, betalningar som gjorts av köparen för rätten att distribuera eller återförsälja de importerade varorna, såvida dessa betalningar inte är ett villkor för försäljningen av varorna för export till unionen.

Artikel 73

Förenkling

Tullmyndigheterna får på ansökan godkänna att följande belopp fastställs på grundval av särskilda kriterier, om dessa belopp inte kan mätas den dag då tulldeklarationen godtas:

- a) Belopp som ska inbegripas i tullvärdet enligt artikel 70.2.
- b) Belopp som avses i artiklarna 71 och 72.

Artikel 74

Metoder som ska användas i andra hand för fastställande av tullvärde

1. Om varors tullvärde inte kan fastställas enligt artikel 70, ska det fastställas genom att punkt 2 a–d genomgås i ordningsföljd fram till och med det första led enligt vilket tullvärdet kan fastställas.

Artikel 72

Delar som inte ska inbegripas i tullvärdet

Vid fastställande av tullvärdet enligt artikel 70 ska inget av följande inbegripas:

- a) Kostnader för transport av de importerade varorna efter det att de förts in till unionens tullområde.
- b) Kostnader för arbete med konstruktion, uppförande, sammansättning, underhåll eller tekniskt bistånd som utförts efter att de importerade varorna förts in till unionens tullområde, såsom industriinstalleringar, maskiner eller utrustning.

Punkt 2 c och d får, på begäran av deklaranter, tillämpas i omvänd ordning.

2. Det tullvärde som fastställs enligt punkt 1 ska motsvara följande:

- a) Transaktionsvärdet av identiska varor som sålts för export till unionens tullområde och exporterats vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som ska värderas.
- b) Transaktionsvärdet av liknande varor som sålts för export till unionens tullområde och exporterats vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som ska värderas.
- c) Ett värde som grundas på det pris per enhet till vilket de importerade varorna eller identiska eller liknande importerade varor säljs inom unionens tullområde i den största sammanlagda kvantiteten till personer som inte är säljarna närstående.
- d) Det beräknade värde som består av summan av
 - i) kostnaden för eller värdet av material och tillverkning eller annan bearbetning som ägt rum vid framställningen av de importerade varorna,
 - ii) ett belopp för vinst och allmänna omkostnader som är lika med det som vanligen återfinns vid försäljning av varor av samma klass eller slag som de varor som ska värderas och som tillverkats i exportlandet för export till unionen,
 - iii) kostnaden för eller värdet på de poster som avses i artikel 71.1 e.

3. Om tullvärdet inte kan fastställas enligt punkt 1, ska det fastställas på grundval av tillgängliga uppgifter i unionens tullområde genom användning av rimliga metoder som är förenliga med principerna och de allmänna bestämmelserna i samtliga följande texter:

- a) Avtalet om tillämpning av artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet.
- b) Artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet.
- c) Detta kapitel.

Artikel 75

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 73.

Artikel 76

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för

- a) fastställande av tullvärdet i enlighet med artiklarna 70.1, 70.2, 71 och 72 inklusive regler om justering av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas,
- b) tillämpningen av de villkor som avses i artikel 70.3,
- c) fastställande av det tullvärde som avses i artikel 74.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

AVDELNING III

TULLSKULD OCH GARANTIER

KAPITEL 1

Uppkomst av en tullskuld

Avsnitt 1

Tullskuld vid import

Artikel 77

Övergång till fri omsättning och tillfällig införsel

1. En tullskuld vid import ska uppkomma genom att icke-unionsvaror som omfattas av importtullar hänförs till något av följande tullförfaranden:

- a) Övergång till fri omsättning, inbegripet bestämmelserna om slutanvändning.
- b) Tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar.

2. Tullskulden ska uppkomma vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

3. Deklaranten ska vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap ska också den person för vars räkning tulldeklarationen görs vara gäldenär.

Om en tulldeklaration för ett av de förfaranden som anges i punkt 1 upprättas på grundval av uppgifter som leder till att importtullar helt eller delvis inte tas ut, ska den person som har lämnat de för deklarationen nödvändiga uppgifterna och som visste eller som rimligen borde ha vetat att dessa uppgifter var felaktiga också vara gäldenär.

Artikel 78

Särskilda bestämmelser för icke-ursprungsvaror

1. Om ett förbud mot restitution av importtull eller tullfrihet vid import gäller för icke-ursprungsvaror som använts vid tillverkningen av produkter för vilka ett ursprungsintyg utfärdats eller upprättats inom ramen för en förmånsordning mellan unionen och vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller med grupper av sådana länder eller territorier, ska en tullskuld vid import uppkomma för dessa icke-ursprungsvaror, genom godtagande av en deklaration om återexport för de berörda produkterna.

2. När en tullskuld uppkommer enligt punkt 1, ska beloppet av den importtull som motsvarar denna skuld fastställas på samma villkor som när en tullskuld uppkommer till följd av ett godtagande samma dag av en tulldeklaration för övergång till fri omsättning av icke-ursprungsvaror som använts vid tillverkning av de berörda produkterna vilken inges i syfte att slutföra ett förfarande för aktiv förädling.

3. Artikel 77.2 och 77.3 ska gälla. I fråga om sådana icke-unionensvaror som avses i artikel 270 ska emellertid den person som inger deklarationen om återexport vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap ska den person för vars räkning deklarationen inges också vara gäldenär.

Artikel 79

Tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad

1. För varor som omfattas av importtull ska en tullskuld vid import uppkomma genom bristande efterlevnad av något av följande:

a) En skyldighet enligt tullagstiftningen som rör införsel av icke-unionensvaror i unionens tullområde, undandragande från tullövervakning eller befördran, förädling, tillfällig lagring, tillfällig införsel eller bortskaffande av sådana varor inom det området.

b) En skyldighet enligt tullagstiftningen som rör slutanvändning inom unionens tullområde.

c) Ett villkor som rör hänförande av icke-unionensvaror till ett tullförfarande eller beviljande av tullfrihet eller nedsatt importtullsats på grund av varornas slutanvändning.

2. Tullskulden ska anses uppkomma vid någon av följande tidpunkter:

a) Den tidpunkt då den skyldighet som, genom att den inte uppfylls, ger upphov till tullskulden inte uppfylls eller inte längre är uppfylld.

b) Den tidpunkt då en tulldeklaration godtas genom vilken varorna hänförs till ett tullförfarande, om det i efterhand fastställs att ett av villkoren för hänförande av varorna till det förfarandet eller för beviljande av tullfrihet eller nedsatt importtullsats på grund av varornas användning för slutändamål i själva verket inte var uppfyllt.

3. I de fall som avses i punkt 1 a och b ska någon av följande personer vara gäldenär:

a) Varje person som var skyldig att fullgöra de berörda skyldigheterna.

b) Varje person som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att en skyldighet enligt tullagstiftningen inte var fullgjord och som agerat för den persons räkning som var skyldig att fullgöra skyldigheten eller som medverkat i den handling som ledde till att skyldigheten inte fullgjordes.

c) Varje person som förvärvat eller tagit hand om varorna i fråga och som vid förvärvet eller mottagandet av varorna var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att en skyldighet enligt tullagstiftningen inte var fullgjord.

4. I de fall som avses i punkt 1 c ska gäldenären vara den person som är skyldig att uppfylla villkoren för att hänföra varorna till ett tullförfarande, eller tulldeklarationen för de varor som hänförts till det tullförfarandet eller för att tullfrihet eller nedsatt importtullsats på grund av varornas användning för slutändamål ska beviljas.

Om en tulldeklaration för något av de tullförfaranden som avses i punkt 1 c upprättas och sådana uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen beträffande villkoren för att hänföra varor till det tullförfarandet lämnas till tullmyndigheterna och detta leder till att importtullar helt eller delvis inte tas ut, ska också den person som lämnade de uppgifter som krävdes för att upprätta tulldeklarationen och som visste eller rimligen borde ha vetat att dessa uppgifter var felaktiga vara gäldenär.

Artikel 80

Avdrag för redan betalt importtullbelopp

1. Om en tullskuld uppkommit i enlighet med artikel 79.1 för varor som övergått till fri omsättning till nedsatt importtullsats på grund av deras användning för slutändamål, ska det importtullbelopp som betalades när varorna övergick till fri omsättning dras av från det importtullbelopp som motsvarar tullskulden.

Första stycket ska gälla om en tullskuld uppkommit för skrot och avfall från förstöring av sådana varor.

2. Om en tullskuld uppkommit i enlighet med artikel 79.1 för varor som hänförs till ett förfarande för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar, ska det importtullbelopp som betalats inom ramen för den partiella befrielsen dras av från den importtull som motsvarar tullskulden.

Avsnitt 2

Tullskuld vid export

Artikel 81

Export och passiv förädling

1. En tullskuld vid export ska uppkomma genom att exporttullpliktiga varor hänförs till förfaranden som avser export eller passiv förädling.

2. Tullskulden ska uppkomma vid den tidpunkt då tulldeklarationen götas.

3. Deklaranten ska vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap ska också den person för vars räkning tulldeklarationen görs vara gäldenär.

Om en tulldeklaration upprättas på grundval av uppgifter som leder till att exporttullar helt eller delvis inte tas ut, ska också

den person som har lämnat de för deklarationen nödvändiga uppgifterna vara gäldenär, om den personen visste eller rimligen borde ha vetat att dessa uppgifter var felaktiga.

Artikel 82

Tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad

1. För varor som är exporttullpliktiga ska en tullskuld vid export uppkomma genom bristande efterlevnad av något av följande:

a) En skyldighet enligt tullagstiftningen som rör utförsel av varor.

b) De villkor enligt vilka varorna tilläts föras ut ur unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttullar.

2. Tullskulden ska anses uppkomma vid någon av följande tidpunkter:

a) Den tidpunkt då varorna faktiskt förs ut ur unionens tullområde utan någon tulldeklaration.

b) Den tidpunkt då varorna når en annan destination än den för vilken de tilläts föras ut ur unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttullar.

c) Om tullmyndigheterna inte kan fastställa den tidpunkt som avses i led b, den tidpunkt då tidsfristen för att uppvisa bevisning för att villkoren för sådan befrielse är uppfyllda löper ut.

3. I de fall som avses i punkt 1 a ska någon av följande personer vara gäldenär:

a) Varje person som var skyldig att fullgöra den berörda skyldigheten.

b) Varje person som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att skyldigheten i fråga inte var fullgjord och som agerat för den persons räkning som var skyldig att fullgöra skyldigheten.

c) Varje person som medverkade i den handling som ledde till att en skyldighet inte fullgjordes och som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att en tulldeklaration inte hade ingetts men borde ha ingetts.

4. I de fall som avses i punkt 1 b ska gäldenären vara den person som är skyldig att fullgöra de villkor enligt vilka varorna tilläts föras ut ur unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttullar.

Avsnitt 3

Bestämmelser som gäller både tullskuld vid import och tullskuld vid export

Artikel 83

Förbud och restriktioner

1. En tullskuld vid import eller export ska uppkomma även om den gäller varor som är föremål för någon form av förbud eller restriktioner vid import eller export.

2. Emellertid ska ingen tullskuld uppkomma vid något av följande:

a) Olaglig införsel i unionens tullområde av falsk valuta.

b) Införsel i unionens tullområde av annan narkotika och andra psykotropa ämnen än den narkotika och de psykotropa ämnen som noggrant övervakas av de behöriga myndigheterna i syfte att användas för medicinska och vetenskapliga ändamål.

3. Vid tillämpning av sanktioner för tullöverträdelser ska en tullskuld dock anses ha uppkommit om import- eller exporttullar eller förekomst av en tullskuld enligt en medlemsstats lagstiftning utgör grund för att fastställa sanktioner.

Artikel 84

Flera gäldenärer

Om flera personer är gäldenärer för det import- eller exporttullbelopp som motsvarar en och samma tullskuld ska de solidariskt ansvara för betalningen av det beloppet.

Artikel 85

Allmänna regler för beräkning av import- eller exporttullbelopp

1. Beloppet av import- eller exporttull ska fastställas på grundval av de regler för beräkning av tull som var tillämpliga på de berörda varorna vid den tidpunkt då tullskulden för dem uppkom.

2. Om det inte är möjligt att exakt fastställa den tidpunkt då tullskulden uppkom, ska denna tidpunkt anses vara den tidpunkt då tullmyndigheterna drar slutsatsen att varorna befinner sig i en situation som gör att en tullskuld har uppkommit.

Om de uppgifter som är tillgängliga för tullmyndigheterna gör det möjligt för dem att fastställa att tullskulden uppkom före den tidpunkt då de drog denna slutsats, ska emellertid tullskulden anses ha uppkommit vid den tidigaste tidpunkt då en sådan situation kan konstateras ha förelegat.

Artikel 86

Särskilda regler för beräkning av importtullbelopp

1. Om kostnader för lagring eller vanliga former av hantering har uppstått i unionens tullområde för varor som hänförts till ett tullförfarande eller i tillfällig lagring, ska dessa kostnader eller ökningen av varornas värde inte beaktas vid beräkningen av beloppet av importtull om deklaranter lämnar tillfredsställande bevisning för dessa kostnader.

Vid beräkningen av importtullbeloppet ska emellertid hänsyn tas till tullvärde, kvantitet, beskaffenhet och ursprung för de icke-unionsvaror som använts i verksamheten.

2. Om klassificeringen enligt tulltaxan av varor som hänförts till ett tullförfarande ändras som ett resultat av vanliga former av hantering inom unionens tullområde, ska på begäran av deklaranter den ursprungliga klassificeringen enligt tulltaxan av de varor som hänförts till förfarandet tillämpas.

3. Om en tullskuld uppkommer för förädlade produkter som framställts enligt förfarandet för aktiv förädling, ska det importtullbelopp som motsvarar denna skuld på begäran av deklaranter fastställas på grundval av klassificeringen enligt tulltaxan av, tullvärdet för, kvantiteten av, beskaffenheten hos och ursprunget för de varor som hänfördes till förfarandet för aktiv förädling när tulldeklarationen för dessa varor godtog.

4. För att undvika kringgående av de tulltaxebestämmelser som avses i artikel 56.2 h ska importtullbeloppet i särskilda fall fastställas i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln utan att deklaranter begär det.

5. Om en tullskuld uppkommer för förädlade produkter som framställts enligt förfarandet för passiv förädling eller ersättningsprodukter enligt artikel 261.1, ska importtullbeloppet beräknas på grundval av kostnaden för förädlingsverksamheten utanför unionens tullområde.

6. Om det i tillagstiftning föreskrivs gynnsam tullbehandling för varor, befrielse från import- eller exporttullar eller fullständig eller partiell tullfrihet vid import eller export, i enlighet med artikel 56.2 d–g, 203, 204, 205, 208 eller 259–262 i den här förordningen eller enligt rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskaps-system för tullbefrielse⁽¹⁾, ska denna gynnsamma tullbehandling, befrielse eller tullfrihet också tillämpas när en tullskuld uppkommer enligt artikel 79 eller 82 i den här förordningen, förutsatt att den underlåtenhet som medförde att tullskulden uppkom inte var uppsåtlig.

Artikel 87

Plats för uppkomst av tullskuld

1. En tullskuld ska anses uppkomma på den plats där den tulldeklaration eller deklaration om återexport som avses i artiklarna 77, 78 och 81 inges.

I alla andra fall ska platsen för uppkomst av tullskuld vara den plats där de omständigheter uppstår som förorsakar skulden.

Om det inte är möjligt att fastställa den platsen, ska tullskulden anses ha uppkommit på den plats där tullmyndigheterna drar slutsatsen att varorna befinner sig i en situation som gör att en tullskuld har uppkommit.

2. Om varorna har hänförs till ett tullförfarande som inte har avslutats eller varit i tillfällig lagring som inte har avslutats på korrekt sätt, och om platsen för uppkomst av tullskuld inte kan fastställas inom en särskild tidsfrist genom tillämpning av punkt 1 andra eller tredje stycket, ska tullskulden anses ha uppkommit på den plats där varorna hänfördes till det berörda förfarandet eller infördes i unionens tullområde enligt det förfarandet eller var i tillfällig lagring.

3. Om de uppgifter som är tillgängliga för tullmyndigheterna gör det möjligt för dem att fastställa att tullskulden kan ha uppkommit på flera platser, ska tullskulden anses ha uppkommit på den plats där den först uppkom.

4. Om en tullmyndighet fastställer att en tullskuld har uppkommit enligt artikel 79 eller 82 i en annan medlemsstat och det import- eller exporttullbelopp som motsvarar denna skuld är lägre än 10 000 EUR, ska tullskulden anses ha uppkommit i den medlemsstat där fastställandet gjordes.

Artikel 88

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

a) regler för beräkning av de import- eller exporttullbelopp som ska tillämpas på varor för vilka en tullskuld uppkommer i samband med ett särskilt förfarande, som kompletterar de regler som anges i artiklarna 85 och 86,

b) de fall som avses i artikel 86.4

c) den tidsfrist som avses i artikel 87.2.

KAPITEL 2

Garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld

Artikel 89

Allmänna bestämmelser

1. Detta kapitel ska gälla garantier för både tullskulder som har uppkommit och tullskulder som kan uppkomma, om inget annat föreskrivs.

2. När tullmyndigheterna kräver att en garanti ställs för en potentiell eller befintlig tullskuld, ska denna garanti täcka import- eller exporttullbeloppet och de andra avgifter som ska betalas i samband med import eller export av varor när:

a) Garantin används för hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering, eller

b) Garantin kan användas i mer än en medlemsstat.

En garanti som inte kan användas utanför den medlemsstat där den krävs ska vara giltig endast i den medlemsstaten och ska täcka minst import- eller exporttullbeloppet.

3. När tullmyndigheterna kräver att en garanti ställs ska den krävas av gäldenären eller den person som kan komma att bli gäldenär. De får även medge att garantin ställs av en annan person än den person från vilken den avkrävs.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 97 ska tullmyndigheterna kräva endast en garanti för bestämda varor eller en bestämd deklaration.

En garanti som ställs för en bestämd deklaration ska gälla för det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och andra avgifter för alla de varor som omfattas av eller frigörs på grundval av den deklarationen, oavsett om deklarationen är korrekt eller inte.

⁽¹⁾ EUT L 324, 10.12.2009, s. 23.

Om garantin inte har frigjorts får den, inom det säkrade beloppet, också användas för betalning av import- eller exporttullbelopp och andra avgifter som ska betalas efter en kontroll efter frigörandet av dessa varor.

5. På ansökan av den person som avses i punkt 3 i den här artikeln får tullmyndigheterna i enlighet med artikel 95.1, 95.2 och 95.3 ge tillstånd till att en samlad garanti ställs för att täcka det import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld för två eller flera transaktioner, deklARATIONER eller tullförfaranden.

6. Tullmyndigheterna ska övervaka garantin.

7. Garanti ska inte krävas av stater, regionala och lokala myndigheter eller andra offentligt rättsliga organ i fråga om verksamheter som de bedriver i egenskap av offentliga myndigheter.

8. Garanti ska inte krävas i någon av följande situationer:

a) När varor transporteras på Rhen och på Rhens vattenvägar samt på Donau och på Donaus vattenvägar.

b) När varor transporteras via fasta transportinstallationer.

c) I särskilda fall där varor hänförs till förfarandet för tillfällig införsel.

d) Varor som hänförs till förfarandet för unionstransitering för vilka de förenklingar som avses i artikel 233.4 e används och som transporteras sjövägen eller med flyg mellan hamnar eller mellan flygplatser i unionen.

9. Tullmyndigheterna får frånga kravet på garanti när det import- eller exporttullbelopp för vilket garanti skall ställas inte överstiger det statistiska tröskelvärde för deklARATIONER som fastställts i enlighet med artikel 3.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater ⁽¹⁾.

Artikel 90

Obligatorisk garanti

1. Om det är obligatoriskt att ställa en garanti, ska tullmyndigheterna fastställa garantibeloppet till en nivå som motsvarar det exakta import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och övriga avgifter, om detta belopp med säkerhet kan fastställas vid den tidpunkt då garantin krävs.

Om det inte är möjligt att fastställa det exakta beloppet, ska garantin fastställas till det högsta belopp som tullmyndigheterna uppskattar att det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och övriga avgifter uppgår till eller kan komma att uppgå till.

2. Om en samlad garanti ställs för det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulder och övriga avgifter vars belopp varierar i storlek över tiden, ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 95, garantibeloppet fastställas till en sådan nivå att det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulderna och övriga avgifter alltid är täckt.

Artikel 91

Valfri garanti

Om det är valfritt att ställa en garanti, ska tullmyndigheterna ändå kräva att en garanti ställs när de är osäkra på huruvida det import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld och övriga avgifter kommer att betalas inom föreskriven tid. Dessa myndigheter ska då fastställa garantibeloppet till en nivå som inte överstiger den nivå som avses i artikel 78.

Artikel 92

Ställande av en garanti

1. En garanti får ställas på något av följande sätt:

a) I form av en kontant deposition eller något annat betalningsmedel som av tullmyndigheterna erkänns som likvärdigt med en kontant deposition, som görs i euro eller i valutan för den medlemsstat där garantin krävs.

b) I form av ett åtagande från en borgensman.

c) I någon annan form som ger likvärdig säkerhet för att det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och andra avgifter kommer att betalas.

2. En garanti i form av en kontant deposition eller något annat likvärdigt betalningsmedel ska ställas enligt gällande bestämmelser i den medlemsstat där garantin krävs.

Om en garanti ställs i form av en kontant deposition eller något annat likvärdigt betalningsmedel, ska tullmyndigheterna inte betala ränta för denna deposition.

⁽¹⁾ EUT L 152, 16.6.2009, s. 23

*Artikel 93***Val av garanti**

Den person som ska ställa en garanti får fritt välja mellan de former av garantier som fastställs i artikel 92.1.

Tullmyndigheterna får dock vägra att godta den valda formen av garanti, om den inte är förenlig med ett korrekt genomförande av det berörda tullförfarandet.

Tullmyndigheterna får kräva att den valda formen av garanti ska bibehållas under en bestämd tid.

*Artikel 94***Borgensman**

1. Borgensmannen enligt artikel 92.1 b ska vara en tredje person som är etablerad i unionens tullområde. Borgensmannen ska godkännas av de tullmyndigheter som kräver en garanti, såvida borgensmannen inte utgörs av ett kreditinstitut, finansiellt institut eller försäkringsföretag med ackreditering i unionen i enlighet med gällande unionsbestämmelser.

2. Borgensmannen ska skriftligen åta sig att betala det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskuldbeloppet och de övriga avgifter för vilka en garanti ställs.

3. Tullmyndigheterna får vägra att godkänna den föreslagna borgensmannen eller formen av garanti, om det inte förefaller säkert att borgensmannen eller garantin inom den föreskrivna tiden kan säkerställa betalning av det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och övriga avgifter.

*Artikel 95***Samlad garanti**

1. Det tillstånd som avses i artikel 89.5 ska endast beviljas personer som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) De är etablerade i unionens tullområde,
- b) de uppfyller de kriterier som anges i artikel 39 a,
- c) de använder sig regelbundet av de berörda tullförfarandena eller driver anläggningar för tillfällig lagring eller uppfyller de kriterier som anges i artikel 39 d.

2. I de fall där en samlad garanti ska ställas för tullskulder och övriga avgifter som kan uppkomma, får en ekonomisk aktör använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp eller beviljas undantag från skyldigheten att ställa en garanti, förutsatt att aktören uppfyller de villkor som anges i artikel 39 b och c.

3. Om en samlad garanti ska ställas för tullskulder och andra avgifter som har uppkommit ska en godkänd ekonomisk aktör för tullförenkling på ansökan få tillstånd att använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp.

4. Den samlade garantin till ett nedsatt belopp som avses i punkt 3 ska vara likvärdig med ställandet av en garanti.

*Artikel 96***Tillfälliga förbud mot användningen av samlade garantier**

1. Inom ramen för särskilda förfaranden eller tillfällig lagring får kommissionen besluta att tillfälligt förbjuda användningen av något av följande:

- a) En samlad garanti för ett nedsatt belopp eller ett undantag från skyldigheten att ställa en garanti enligt artikel 95.2.
- b) En samlad garanti enligt artikel 95 för varor som har fastställts vara föremål för bedrägeri i stor omfattning.

2. Om punkt 1 a eller b i den här artikeln tillämpas får användning av en samlad garanti för ett nedsatt belopp eller ett undantag från skyldigheten att ställa en garanti eller användning av en samlad garanti enligt artikel 95 tillåtas om den berörda personen uppfyller något av följande villkor:

- a) Denna person kan visa att det inte uppkommit någon tullskuld med avseende på de berörda varorna inom ramen för de transaktioner som den personen har inlett under de två år som föregått det beslut som avses i punkt 1.
- b) Den berörda personen kan, om tullskulder har uppkommit under de två år som föregått det beslut som avses i punkt 1., visa att dessa skulder till fullo betalats av gäldenären eller gäldenärerna eller borgensmannen inom den föreskrivna tidsfristen.

För att få tillstånd att använda en samlad garanti vars användning tillfälligt förbjudits ska den berörda personen även uppfylla de kriterier som fastställs i artikel 39 b och c.

*Artikel 97***Ytterligare garanti eller ersättningsgaranti**

Om tullmyndigheterna fastställer att den ställda garantin inte säkerställer eller inte längre klart eller i tillräcklig omfattning säkerställer betalning inom föreskriven tid av det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och andra avgifter, ska de kräva att någon av de personer som avses i artikel 89.3 efter eget val antingen ställer en ytterligare garanti eller ersätter den ursprungliga garantin med en ny garanti.

*Artikel 98***Frisläppande av garantin**

1. Tullmyndigheterna ska omedelbart frisläppa garantin, när tullskulden eller betalningsskyldigheten avseende andra avgifter har upphört eller inte längre kan uppkomma.

2. När tullskulden eller betalningsskyldigheten avseende andra avgifter delvis har upphört eller endast kan uppkomma i fråga om en del av det belopp för vilket en garanti har ställts, ska en motsvarande del av garantin frisläppas på begäran av den berörda personen, såvida inte det berörda beloppet gör en sådan åtgärd oberättigad.

*Artikel 99***Delegering av befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de särskilda fall, som avses i artikel 89.8 c, där en garanti inte krävs för varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel c,
- b) formen av den garanti som avses i artikel 92.1 c och reglerna avseende den borgensman som avses i artikel 94,
- c) villkoren för beviljande av ett tillstånd att använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp eller en befrielse från skyldigheten att ställa en garanti enligt artikel 95.2,
- d) tidsfrister för frisläppandet av en garanti.

*Artikel 100***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler

- a) för fastställande av garantins belopp, inbegripet det nedsatta belopp som avses i artikel 95.2 och 95.3,
- b) när det gäller ställandet och övervakningen av den garanti som avses i artikel 89, den återkallelse och uppsägning av en borgensmans åtagande som avses i artikel 94 och det frisläppande av garantin som avses i artikel 98,
- c) när det gäller de tillfälliga förbud som avses i artikel 96.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de åtgärder som avses i artikel 96.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om sådana åtgärder, vederbörligen motiverade av behovet av att snabbt stärka skyddet av unionens och dess medlemsstaters ekonomiska intressen, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 285.5.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

KAPITEL 3

Uppbörd, betalning, återbetalning och eftergift av import- eller exporttullbelopp

Avsnitt 1

Fastställande av import- eller exporttullbelopp, underrättelse om tullskuld och bokföring*Artikel 101***Fastställande av import- eller exporttullbelopp**

1. Det import- eller exporttullbelopp som ska betalas ska fastställas av de tullmyndigheter som är behöriga för den plats där tullskulden har uppkommit eller anses ha uppkommit i enlighet med artikel 87, så snart som de har nödvändiga uppgifter.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 48 får tullmyndigheterna godta det av deklaranten fastställda import- eller exporttullbelopp som ska betalas.

3. Om import- eller exporttullbeloppet som ska betalas inte är ett heltal får beloppet avrundas.

Om det belopp som avses i första stycket uttrycks i euro får avrundningen inte vara större än en avrundning uppåt eller nedåt till närmaste heltal.

En medlemsstat som inte har euron som valuta får antingen i tillämpliga delar tillämpa bestämmelserna i andra stycket eller avvika från det stycket, förutsatt att de regler som är tillämpliga på avrundning inte har större ekonomiska konsekvenser än de regler som anges i andra stycket.

Artikel 102

Underrättelse om tullskuld

1. Gälldenären ska underrättas om tullskulden på det sätt som anges på den plats där tullskulden har uppkommit eller anses ha uppkommit i enlighet med artikel 87.

Den underrättelse som avses i första stycket ska inte lämnas i något av följande fall:

- a) När en provisorisk handelspolitisk åtgärd i form av en import- eller exporttull har införts i avvaktan på ett slutgiltigt fastställande av tullbeloppet.
- b) När import- eller exporttullbeloppet överstiger det som fastställts på grundval av ett beslut i enlighet med artikel 33.
- c) När det ursprungliga beslutet att inte underrätta gälldenären om tullskulden eller att underrätta gälldenären om ett lägre import- eller exporttullbelopp än det import- eller exporttullbelopp som ska betalas fattades på grundval av allmänna bestämmelser som senare förklarats ogiltiga genom domstolsbeslut.
- d) När tullmyndigheterna enligt tullagstiftningen är befriade från kravet på att underrätta gälldenären om tullskulden.

2. När det import- eller exporttullbelopp som ska betalas är lika med det belopp som har tagits upp i tulldeklarationen ska tullmyndigheternas frigörande av varorna anses likvärdigt med underrättelse till gälldenären om tullskulden.

3. I de fall där punkt 2 inte är tillämplig ska gälldenären underrättas om tullskulden av tullmyndigheterna när de är i stånd att fastställa det import- eller exporttullbelopp som ska betalas och fatta ett beslut om detta.

Om underrättelsen om tullskuld skulle inverka menligt på en brottsutredning får tullmyndigheterna dock skjuta upp denna underrättelse till dess att den inte längre inverkar menligt på brottsutredningen.

4. Om garanti har ställts får den tullskuld som motsvarar hela import- eller exporttullbeloppet för alla varor som frigörs till en och samma person under en tid som har fastställts av tullmyndigheterna meddelas vid slutet av den tiden. Den tid som fastställs av tullmyndigheterna får inte överstiga 31 dagar.

Artikel 103

Begränsning av tullskuld

1. Gälldenären ska inte underrättas om någon tullskuld efter en utgången av en period om tre år efter den dag då tullskulden uppkom.

2. När tullskulden har uppkommit på grund av en handling som när den utfördes skulle ha kunnat ge upphov till straffrättsliga förfaranden, ska den treårsperiod som avses i punkt 1 förlängas till minst fem år och högst tio år i enlighet med nationell lagstiftning.

3. De perioder som avses i punkterna 1 och 2 ska tillfälligt upphöra att löpa om

- a) ett överklagande inges i enlighet med artikel 44; ett sådant tillfälligt upphörande ska tillämpas från och med den dag då överklagandet inges och ska gälla så länge som överklagandeförfarandet varar, eller
- b) tullmyndigheterna, i enlighet med artikel 22.6, har meddelat gälldenären på vilka grunder de avser att underrätta tullskulden; ett sådant tillfälligt upphörande ska tillämpas, från och med dagen för detta meddelande till och med slutet av den period inom vilken gälldenären givits möjlighet att framföra sin ståndpunkt.

4. Om en tullskuld återinförs i enlighet med artikel 116.7 ska de perioder som avses i punkterna 1 och 2 anses ha tillfälligt upphört att löpa från och med den dag då ansökan om återbetalning eller eftergift lämnats in i enlighet med artikel 121 och fram till och med den dag då beslutet om återbetalning eller eftergift fattas.

Artikel 104

Bokföring

1. De tullmyndigheter som avses i artikel 101 ska, i enlighet med den nationella lagstiftningen, i sin bokföring införa de import- eller exporttullbelopp som ska betalas enligt vad som fastställs i enlighet med den artikeln.

Första stycket ska inte gälla sådana fall som avses i artikel 102.1 andra stycket.

2. Tullmyndigheterna behöver inte bokföra sådana import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld som gäldenären i enlighet med artikel 103 inte längre kan underrättas om.

3. Medlemsstaterna ska fastställa de praktiska förfarandena för bokföring av import- eller exporttullbeloppen. Dessa förfaranden får vara olika beroende på tullmyndigheternas förvisning om huruvida beloppen kommer att betalas eller inte med hänsyn till omständigheterna då tullskulden uppkom.

Artikel 105

Tidpunkt för bokföring

1. Om en tullskuld uppkommer till följd av att en tulldeklaration av varor för ett annat tullförfarande än tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar godtas eller till följd av någon annan åtgärd med samma rättsliga verkan, ska tullmyndigheterna bokföra det import- eller exporttullbelopp som ska betalas inom fjorton dagar efter det att varorna frigjorts.

Om en garanti har ställts får dock hela import- eller exporttullbeloppet för alla varor som frigörs till en och samma person under en tid som fastställs av tullmyndigheterna och som inte får överstiga 31 dagar tas upp som en enda bokföringspost vid slutet av perioden. Sådan bokföring ska ske inom fjorton dagar efter periodens utgång.

2. Om varor får frigöras på vissa villkor som reglerar antingen fastställande eller uttag av det import- eller exporttullbelopp som ska betalas, ska bokföringen äga rum inom fjorton dagar efter den dag då det import- eller exporttullbelopp som ska betalas eller skyldigheten att betala denna tull fastställs.

Om tullskulden avser en provisorisk handelspolitisk åtgärd i form av en tull ska dock det import- eller exporttullbelopp som ska betalas bokföras inom två månader efter den dag då den förordning genom vilken den slutgiltiga handelspolitiska åtgärden fastställs offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Om en tullskuld uppkommer under omständigheter som inte omfattas av punkt 1 ska det import- eller exporttullbelopp som ska betalas bokföras inom fjorton dagar från och med den dag då tullmyndigheterna är i stånd att fastställa import- eller exporttullbeloppet i fråga och fatta ett beslut.

4. Punkt 3 ska gälla i fråga om det import- eller exporttullbelopp som ska uppbäras eller som återstår att uppbära om det import- eller exporttullbelopp som ska betalas inte har bokförts i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 eller har fastställts och bokförts till ett lägre belopp än det som ska betalas.

5. De tidsfrister för bokföring som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska inte gälla vid oförutsebara omständigheter eller i fall av force majeure.

6. Bokföringen får skjutas upp i det fall som avses i artikel 102.3 andra stycket, tills underrättelsen om tullskuld inte längre inverkar menligt på en brottsutredning.

Artikel 106

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de fall enligt artikel 102.1 d där tullmyndigheterna är befriade från kravet på att underrätta gäldenärer om en tullskuld,

Artikel 107

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter anta åtgärder för att säkerställa ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheterna när en tullskuld uppkommer.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Betalning av import- eller exporttullbeloppet

Artikel 108

Allmänna tidsfrister för betalning och tillfälligt upphörande av tidsfristen för betalning

1. Import- eller exporttullbelopp motsvarande en tullskuld som gäldenären underrättats om i enlighet med artikel 102 ska betalas av denne inom den tid som föreskrivs av tullmyndigheterna.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 45.2 ska tidsfristen inte överskrida tio dagar från och med det att gäldenären underrättats om tullskulden. Vid sammanföring av flera bokföringsposter enligt artikel 105.1 andra stycket ska tidsfristen fastställas så, att gäldenären inte erhåller längre tidsfrist för betalningen än om denne hade beviljats anstånd med betalningen enligt artikel 110.

Tullmyndigheterna får förlänga tidsfristen på ansökan av gäldenären, om det import- eller exporttullbelopp som ska betalas har fastställts vid en kontroll efter frigörande enligt artikel 48. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 112.1 ska sådana förlängningar inte överskrida den tid som gäldenären behöver för att vidta lämpliga åtgärder för att fullgöra sina skyldigheter.

2. Om gäldenären är berättigad till någon av de betalningslättnader som fastställs i artiklarna 110–112, ska betalning ske inom den tidsfrist eller de tidsfrister som bestämts för dessa betalningslättnader.

3. Tidsfristen för betalning av import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld ska tillfälligt upphöra att löpa i något av i följande fall:

- a) När en ansökan om eftergift av tull görs enligt artikel 121.
- b) När varor ska förverkas, förstöras eller överlåtas till staten.
- c) När tullskulden har uppkommit i enlighet med artikel 79 och det finns flera gäldenärer.

Artikel 109

Betalning

1. Betalning ska ske kontant eller på något annat sätt med liknande betalningseffekt, inbegripet genom justering av ett kreditsaldo i enlighet med nationell lagstiftning.

2. Betalning får göras av en tredje person i gäldenärens ställe.

3. Gäldenären får i vilket fall som helst betala hela eller delar av import- eller exporttullbeloppet utan att invänta utgången av den betalningstidsfrist denne har beviljats.

Artikel 110

Anstånd med betalning

Tullmyndigheterna ska på ansökan av den berörda personen och förutsatt att en garanti ställts, bevilja anstånd med betalningen av tull på något av följande sätt:

- a) Separat för varje import- eller exporttullbelopp som bokförts i enlighet med artikel 105.1 första stycket eller artikel 105.4.
- b) Gemensamt för alla import- eller exporttullbelopp som bokförts i enlighet med artikel 105.1 första stycket under en period som fastställts av tullmyndigheterna och som inte överstiger 31 dagar.
- c) Gemensamt för alla import- eller exporttullbelopp som tagits upp som en enda bokföringspost i enlighet med artikel 105.1 andra stycket.

Artikel 111

Tider för vilka anstånd med betalning beviljas

1. Den tid för vilken anstånd med betalning beviljas enligt artikel 110 ska vara 30 dagar.

2. När anstånd med betalning beviljas i enlighet med artikel 110 a ska tiden börja löpa dagen efter den dag då gäldenären underrättades om tullskulden.

3. När anstånd med betalning beviljas i enlighet med artikel 110 b ska tiden börja löpa dagen efter den dag då perioden för de sammanförda bokföringsposterna löper ut. Tiden ska minskas med det antal dagar som motsvarar hälften av antalet dagar i perioden för de sammanförda bokföringsposterna.

4. När anstånd med betalning beviljas i enlighet med artikel 110 c ska tiden börja löpa dagen efter utgången av den period som fastställts för frigörande av de berörda varorna. Tiden ska minskas med det antal dagar som motsvarar hälften av antalet dagar i perioden i fråga.

5. Om antalet dagar i de perioder som avses i punkterna 3 och 4 utgör ett ojämnt antal, ska det antal dagar som ska dras av från perioden om 30 dagar enligt dessa punkter motsvara hälften av det närmast lägre jämna antalet.

6. Om de perioder som avses i punkterna 3 och 4 utgör veckor, får medlemsstaterna föreskriva att det import- eller exporttullbelopp för vilket anstånd med betalning beviljas ska betalas senast på fredagen den fjärde veckan efter veckan i fråga.

Om dessa perioder utgör månader, får medlemsstaterna föreskriva att det import- eller exporttullbelopp för vilket anstånd med betalning beviljas ska betalas senast den sextonde dagen i månaden efter månaden i fråga.

Artikel 112

Andra betalningslättnader

1. Tullmyndigheterna får bevilja gäldenären andra betalningslättnader än anstånd med betalning, på villkor att en garanti ställs.

2. Om lättnader beviljas i enlighet med punkt 1, ska kreditränta debiteras för import- eller exporttullbeloppet.

För en medlemsstat som har euro som valuta ska krediträntesatsen motsvara den räntesats som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som Europeiska centralbanken tillämpade vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den månad som innehåller förfallodagen, med tillägg av en procentenhet.

För en medlemsstat som inte har euron som valuta ska krediträntesatsen motsvara den ränta som den nationella centralbanken tillämpade vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den berörda månaden, med tillägg av en procentenhet eller, för en medlemsstat som inte har tillgång till den nationella centralbankens räntesats, den mest likvärdiga räntesats som tillämpades på den första dagen i den berörda månaden på medlemsstatens penningmarknad, med tillägg av en procentenhet.

3. Tullmyndigheterna får frångå kravet på en garanti eller en debitering av kreditränta, om det på grundval av en dokumenterad bedömning av gäldenärens situation fastställs att detta skulle medföra allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

4. Tullmyndigheterna ska avstå från att debitera kreditränta om beloppet för varje uppbörd är mindre än 10 EUR.

Artikel 113

Åtgärder för att driva in betalning

Om import- eller exporttullbeloppet inte har betalats inom föreskriven tid, ska tullmyndigheterna säkerställa betalning av det

beloppet med alla medel som står till buds enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning.

Artikel 114

Dröjsmålsränta

1. Dröjsmålsränta ska debiteras för import- eller exporttullbeloppet från och med den dag då den föreskrivna perioden löper ut till och med dagen för betalning.

För en medlemsstat som har euro som valuta ska dröjsmålsräntesatsen motsvara den räntesats som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som Europeiska centralbanken tillämpade vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den månad som innehåller förfallodagen, med tillägg av två procentenheter.

För en medlemsstat som inte har euron som valuta ska dröjsmålsräntesatsen motsvara den ränta som den nationella centralbanken tillämpade vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den berörda månaden, med tillägg av två procentenheter eller, för en medlemsstat som inte har tillgång till den nationella centralbankens räntesats, den mest likvärdiga räntesats som tillämpades på den första dagen i den berörda månaden på medlemsstatens penningmarknad, med tillägg av två procentenheter.

2. Om tullskulden uppkommit på grundval av artikel 79 eller 82, eller om underrättelsen om en tullskuld är en följd av en kontroll efter frigörande, ska dröjsmålsränta debiteras utöver import- eller exporttullbeloppet från och med den dag då tullskulden uppkommit till och med dagen för underrättelsen.

Dröjsmålsräntesatsen ska fastställas i enlighet med punkt 1.

3. Tullmyndigheterna får frångå kravet på att debitera dröjsmålsränta om det på grundval av en dokumenterad bedömning av gäldenärens situation fastställs att en sådan debitering skulle medföra allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

4. Tullmyndigheterna ska avstå från att debitera dröjsmålsränta om beloppet för varje uppbörd är mindre än 10 EUR.

Artikel 115

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 284 för att fastställa regler om tillfälligt upphörande av tidsfristen för betalning av ett import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld enligt artikel 108.3 och perioden för det tillfälliga upphörandet.

Avsnitt 3

Återbetalning och eftergift

Artikel 116

Allmänna bestämmelser

1. Om inte annat följer av detta avsnitt ska import- eller exporttullbelopp återbetalas eller efterges av något av följande skäl:

- a) Import- eller exporttull har tagits ut med ett för stort belopp.
- b) Varorna är defekta eller uppfyller inte villkoren i avtalet.
- c) De berörda myndigheterna har begått ett fel.
- d) Av rättviseskäl.

I de fall import- eller exporttullbelopp har betalats och den berörda tulldeklarationen förklarats ogiltig i enlighet med artikel 150, ska detta belopp återbetalas.

2. Tullmyndigheterna ska återbetala eller efterge det import- eller exporttullbelopp som avses i punkt 1 om det är 10 EUR eller mer, utom när den person som berörs begär återbetalning eller eftergift av ett lägre belopp.

3. Om tullmyndigheterna anser att återbetalning eller eftergift bör beviljas på grundval av artikel 119 eller 120 ska den berörda medlemsstaten vidarebefordra ärendet till kommissionen för beslut i något av följande fall:

- a) Om tullmyndigheterna anser att de särskilda omständigheterna följer av att kommissionen har försummat att fullgöra sina skyldigheter.
- b) Om tullmyndigheterna anser att kommissionen har begått ett misstag i den mening som avses i artikel 119.
- c) Om omständigheterna i det berörda fallet har samband med resultatet av en unionsutredning som genomförts i enlighet med rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av

tull- och jordbrukslagstiftningen⁽¹⁾ eller genomförts på grundval av annan unionslagstiftning eller avtal som ingåtts av unionen med vissa länder eller grupper av länder där det ingår bestämmelser om genomförande av sådana unionsutredningar.

- d) Om det belopp som den berörda personen är skyldig att betala och som kan hänföras till en eller flera import- eller exporttransaktioner motsvarar eller överstiger 500 000 EUR till följd av ett misstag eller särskilda omständigheter.

Trots vad som sägs i första stycket, ska ärenden dock inte vidarebefordras i någon av följande situationer:

- a) Om kommissionen redan har antagit ett beslut i ett fall med jämförbara faktiska och rättsliga omständigheter.
- b) Om kommissionen redan har förelagts ett fall med jämförbara faktiska och rättsliga omständigheter.

4. Med förbehåll för regler om vem som är behörig att fatta ett beslut ska tullmyndigheterna, när de själva inom de tidsramar som avses i artikel 121.1 upptäcker att ett import- eller exporttullbelopp ska återbetalas eller efterges enligt artikel 117, 119 eller 120, på eget initiativ återbetala eller efterge tullar.

5. Någon återbetalning eller eftergift får inte beviljas när den situation som ledde till underrättelsen om tullskulden är ett resultat av bedrägligt beteende från gäldenärens sida.

6. Vid återbetalning behöver de berörda tullmyndigheterna inte betala ränta.

Ränta ska dock betalas om ett beslut att bevilja återbetalning inte genomförs inom tre månader från den dag då beslutet fattades, såvida inte underlåtenheten att iaktta tidsfristen låg utanför tullmyndigheternas kontroll.

I sådana fall ska ränta betalas från och med den dag då tremånadersperioden löper ut till och med dagen för återbetalning. Räntesatsen ska fastställas i enlighet med artikel 112.

7. Om tullmyndigheterna felaktigt har beviljat återbetalning eller eftergift ska skyldigheten att betala den ursprungliga tullskulden återinföras i den mån uppbörderna av den inte är förbjuden av tidsmässiga skäl enligt artikel 103.

⁽¹⁾ EGT L 82, 22.3.1997, s. 1.

I sådana fall ska ränta som betalats enligt punkt 5 andra stycket återbetalas.

Artikel 117

Import- eller exporttullar som har tagits ut med ett för stort belopp

1. Import- eller exporttullbelopp ska återbetalas eller efterges i den mån det belopp som motsvarar den tullskuld som ursprungligen meddelades överstiger det belopp som skulle betalats eller om gäldenären har underrättats om tullskulden i strid med artikel 102.1 c eller d.

2. Om ansökan om återbetalning eller eftergift grundar sig på att det vid den tidpunkt då deklarationen för övergång till fri omsättning godtogs kunde tillämpas en nedsatt importtullsats eller en nolltullsats för varorna enligt en tullkvot, ett tulltak eller andra gynnsamma tulltaxeåtgärder, ska återbetalning eller eftergift beviljas förutsatt att något av följande villkor är uppfyllda då ansökan tillsammans med de nödvändiga handlingarna inges:

- a) Om, i fråga om en tullkvot, denna inte har uttömts.
- b) Om, i övriga fall, den normala tullsatsen inte har återinförts.

Artikel 118

Defekta varor eller varor som inte uppfyller villkoren i avtalet

1. Importtullbelopp ska återbetalas eller efterges om underrättelsen om tullskulden avser varor som avvisats av importören därför att de vid tidpunkten för frigörandet var defekta eller inte uppfyllde villkoren i det avtal som låg till grund för importen.

Defekta varor ska anses innefatta varor som skadats innan de frigjordes.

2. Trots vad som sägs i punkt 3 ska återbetalning eller eftergift beviljas förutsatt att varorna inte har använts, utom i fråga om en inledande användning som kan ha varit nödvändig för att fastställa att de var defekta eller inte uppfyllde villkoren i avtalet och under förutsättning att de förs ut ur unionens tullområde.

3. Återbetalning eller eftergift ska inte beviljas när

- a) varorna, innan de övergått till fri omsättning, hänförs till ett särskilt förfarande för testning, såvida det inte fastställs att

det faktum att varorna var defekta eller inte uppfyllde villkoren i avtalet normalt sett inte kunde ha upptäckts vid dessa tester,

- b) defekter hos varorna har beaktats vid fastställande av villkoren i avtalet, särskilt när det gäller priset, innan varorna har hänförs till ett tullförfarande som innebär att en tullskuld uppkommer, eller

- c) varorna säljs av den sökande efter det att det har konstaterats att de är defekta eller att de inte uppfyller villkoren i avtalet.

4. I stället för att varorna förs ut ur unionens tullområde och på ansökan av den berörda personen ska tullmyndigheterna tillåta att dessa hänförs till ett förfarande för aktiv förädling, inbegripet förstöring, eller ett förfarande för extern transitering, tullagerförfarandet eller ett förfarande för frizoner.

Artikel 119

Fel från de behöriga myndigheternas sida

1. I andra fall än dem som nämns i artikel 116.1 andra stycket, och i artiklarna 117, 118 och 120, ska ett import- eller exporttullbelopp återbetalas eller efterges, om det belopp som svarar mot den tullskuld som ursprungligen meddelades till följd av ett fel från de behöriga myndigheternas sida är lägre än det belopp som ska betalas, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Gäldenären kunde inte rimligen ha upptäckt felet.

- b) Gäldenären agerade i god tro.

2. Om de villkor som fastställs i artikel 117.2 inte är uppfyllda, ska återbetalning eller eftergift beviljas, om den nedsatta tullsatsen eller nolltullsatsen inte kunde tillämpas till följd av ett fel från tullmyndigheternas sida, och tulldeklarationen för övergång till fri omsättning innehöll alla de uppgifter och åtföljdes av alla de handlingar som krävdes för tillämpning av den nedsatta tullsatsen eller nolltullsatsen.

3. Om varor erhåller förmånsbehandling på grundval av ett system för administrativt samarbete som inbegriper myndigheter i ett land eller territorium som är beläget utanför unionens tullområde, ska ett intyg som utfärdats av dessa myndigheter, om det skulle visa sig vara felaktigt, betraktas som ett fel som inte rimligen kunde ha upptäckts på det sätt som avses i punkt 1 a.

Ett utfärdande av ett felaktigt intyg ska emellertid inte betraktas som ett fel när det grundar sig på felaktiga uppgifter från exportören, utom när det är uppenbart att de utfärdande myndigheterna var eller borde ha varit medvetna om att varorna inte uppfyllde villkoren för förmånsbehandling.

Gäldenären ska anses vara i god tro om denne kan visa att denne under den period då den berörda kommersiella verksamheten pågick iakttog noggrannhet när det gäller att försäkra sig om att samtliga villkor för förmånsbehandling var uppfyllda.

Gäldenären kan dock inte åberopa god tro när kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* har offentliggjort ett tillkännagivande om att det finns välgrundade tvivel om huruvida det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen tillämpar den korrekt.

Artikel 120

Rättviseskäl

1. I andra fall än sådana som avses i artikel 116.1 andra stycket och i artiklarna 117, 118 och 119 ska import- eller exporttullbelopp återbetalas eller efterges av rättviseskäl när en tullskuld uppkommit under särskilda omständigheter, vid vilka varken uppsåt eller uppenbar vårdslöshet kan tillskrivas gäldenären.

2. Särskilda omständigheter enligt punkt 1 ska anses föreligga om det framgår av omständigheterna i fallet att gäldenären befinner sig i en exceptionell situation jämfört med andra aktörer som bedriver samma verksamhet, och att denne inte skulle ha lidit skada av att import- eller exporttullbeloppet togs ut, om dessa omständigheter inte hade förelagat.

Artikel 121

Förfarande för återbetalning och eftergift

1. Ansökan om återbetalning eller eftergift i enlighet med artikel 116 ska inges till tullmyndigheterna inom följande tidsfrister:

- När det rör sig om import- eller exporttullbelopp som tagits ut till ett för stort belopp, fel av den behöriga myndigheten eller rättviseskäl, inom tre år från dagen för underrättelse om tullskulden.
- När det rör sig om defekta varor eller varor som inte uppfyller villkoren i avtalet, inom ett år från dagen för underrättelse om tullskulden.

- När en tulldeklaration förklarats ogiltig, inom den period som anges i de regler som gäller ogiltigförklarande.

De tidsfrister som anges i första stycket a och b ska förlängas om bevisning lämnas av den sökande för att denne hindrats från att lämna en ansökan inom den föreskrivna tiden till följd av oförutsebara omständigheter eller force majeure.

2. Om tullmyndigheterna inte kan bevilja återbetalning eller eftergift av ett import- eller exporttullbelopp på grundval av de skäl som anförts, ska de pröva en ansökan om återbetalning eller eftergift i sak mot bakgrund av de andra skäl för återbetalning eller eftergift som avses i artikel 116.

3. Om ett överklagande inges enligt artikel 44 avseende en underrättelse om tullskuld, ska den period som avses i punkt 1 första stycket tills vidare tillfälligt upphöra att löpa från och med den dag då överklagandet inges och så länge som överklagandeförfarandet varar.

4. Om en tullmyndighet beviljar återbetalning eller eftergift i enlighet med artiklarna 119 och 120 ska den berörda medlemsstaten informera kommissionen om detta.

Artikel 122

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa regler som den ska efterleva när den fattar ett beslut som avses i artikel 116.3 och i synnerhet om följande:

- Villkor för godtagande av ärendet.
- Tidsfrist för att fatta beslut och tillfälligt upphörande av denna tidsfrist.
- Meddelandet om den grundval som kommissionen avser att basera sitt beslut på innan den fattar ett beslut som skulle vara negativt för den person det berör.
- Underrättelse om beslutet.
- Följderna av underlåtenhet att fatta beslut eller att meddela ett sådant beslut.

*Artikel 123***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för

- a) återbetalning och eftergift enligt artikel 116,
- b) att informera kommissionen i enlighet med artikel 121.4 och vilka uppgifter som ska lämnas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de beslut som avses i artikel 116.3.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 285.2.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

KAPITEL 4

Upphörande av tullskuld*Artikel 124***Upphörande**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av gällande bestämmelser om de fall när ett import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld inte uppbärs på grund av att gäldenärens insolvens har fastställts på rättslig väg, ska en tullskuld vid import eller export upphöra på något av följande sätt:

- a) När gäldenären inte längre kan underrättas om tullskulden i enlighet med artikel 103.
- b) Genom betalning av import- eller exporttullbeloppet.
- c) Om inte annat sägs i punkt 5, genom att import- eller exporttullbeloppet efterges.
- d) Om, i fråga om varor som deklarerats för ett tullförfarande som medför skyldighet att betala import- eller exporttullar, tulldeklarationen förklaras ogiltig.

e) Om varor som omfattas av import- eller exporttullar förverkas eller beslagtogs och samtidigt eller därefter förverkas.

f) Om varor som omfattas av import- eller exporttullar förstörs under tullövervakning eller överläts till staten.

g) Om det faktum att varor försvinner eller skyldigheter enligt tullagstiftningen inte fullgörs beror på att dessa varor fullständigt förstörts eller gått helt förlorade som en följd av deras faktiska beskaffenhet, oförutsebara omständigheter eller force majeure, eller till följd av instruktioner från tullmyndigheterna. Vid tillämpningen av detta led ska varor anses som helt förlorade när de har gjorts oanvändbara för var och en.

h) Om tullskulden uppkommit enligt artikel 79 eller 82 och följande villkor är uppfyllda:

i) Den underlåtenhet som medförde att en tullskuld uppkom hade ingen avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av det berörda tullförfarandet och utgjorde inte ett försök till bedrägeri.

ii) Alla formaliteter som krävs för att varornas situation ska uppfylla gällande krav fullgörs därefter.

i) Om varor som övergår till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras användning för slutändamål har exporterats med tullmyndigheternas tillstånd.

j) Om tullskulden uppkommit enligt artikel 78 och de formaliteter som fullgjorts för att erhålla förmånlig tullbehandling enligt den artikeln ogiltigförklaras.

k) Om, med förbehåll för vad som sägs i punkt 6, tullskulden uppkommit enligt artikel 79 och för tullmyndigheterna tillfredsställande bevisning lämnas för att varorna inte har använts eller förbrukats och har förts ut ur unionens tullområde.

2. I de fall som avses i punkt 1 e ska tullskulden emellertid, vid tillämpning av sanktioner för tullöverträdelse, inte anses ha upphört om import- eller exporttullar eller förekomst av en tullskuld enligt en medlemsstats lagstiftning utgör grund för att fastställa sanktioner.

3. Om tullskulden i enlighet med punkt 1 g upphör för varor som övergår till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras användning för slutändamål, ska allt skrot eller avfall från förstörelsen av dem anses vara icke-unionsvaror.

4. Den gällande lagstiftningen om schablonsatser när varor gått helt förlorade på grund av deras beskaffenhet ska tillämpas, om den berörda personen inte kan visa att den verkliga förlusten överstiger den som beräknats genom tillämpning av schablonsatsen för varorna i fråga.

5. Om flera personer ansvarar för betalning av import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och eftergift beviljas, ska tullskulden upphöra bara för den eller de personer som beviljats eftergiften.

6. I de fall som avses i punkt 1 k ska tullskulden inte upphöra för den eller de personer som har försökt agera bedrägligt.

7. Om tullskulden uppkommit enligt artikel 79, ska den upphöra för sådana personer vars beteende inte varit bedrägligt och som bidragit till kampen mot bedrägeri.

Artikel 125

Tillämpning av sanktioner

När tullskulden upphör på grundval av artikel 124.1 h ska medlemsstaterna inte hindras från att tillämpa sanktioner till följd av att tillagstiftningen inte efterlevts.

Artikel 126

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa en förteckning över sådan underlåtenhet som inte har någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av det berörda tullförfarandet, och för att komplettera artikel 124.1 h i.

AVDELNING IV

INFÖRSEL AV VAROR I UNIONENS TULLOMRÅDE

KAPITEL 1

Summarisk införseldeklaration

Artikel 127

Ingivande av en summarisk införseldeklaration

1. Varor som förs in i unionens tullområde ska omfattas av en summarisk införseldeklaration.

2. Den skyldighet som avses i punkt 1 ska frångås i följande fall:

a) I fråga om de transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom unionens tullområdes territorialvatten eller luftrum utan att göra uppehåll.

b) I andra fall, när det motiveras av typen av varor eller varuförlöden eller föreskrivs i internationella avtal.

3. En summarisk införseldeklaration ska inges av den ansvariga personen till tullkontoret för första införsel inom en särskild tidsfrist, innan varorna förs in i unionens tullområde.

Tullmyndigheterna får medge att den summariska införseldeklarationen inges till ett annat tullkontor under förutsättning att det sistnämnda omedelbart överför de nödvändiga uppgifterna till tullkontoret för första införsel eller gör dem elektroniskt tillgängliga för det.

4. Den summariska införseldeklarationen ska inges av fraktföraren.

Trots fraktförarens skyldigheter får den summariska införseldeklarationen i stället inges av någon av följande personer:

a) Importören, varumottagaren eller en annan person i vars namn eller för vars räkning fraktföraren agerar.

b) Varje person som kan anmäla eller låta anmäla varornas ankomst till införseltullkontoret.

5. Den summariska införseldeklarationen ska innehålla de upplysningar som krävs för riskanalys av säkerhets- och skyddsskäl.

6. I särskilda fall där alla de upplysningar som avses i punkt 5 inte kan erhållas från de personer som avses i punkt 4, får andra personer som har dessa upplysningar och vederbörliga rättigheter att tillhandahålla dem anmodas att lämna dessa upplysningar.

7. Tullmyndigheterna får godta att system för kommersiella uppgifter, hamnuppgifter eller transportuppgifter används för ingivande av en summarisk införseldeklaration förutsatt att sådana system innehåller de upplysningar som krävs för en sådan deklaration och att upplysningarna är tillgängliga inom en särskild tidsfrist, innan varorna förs in i unionens tullområde.

8. Tullmyndigheterna får godta ingivande av en anmälan och tillgång till de upplysningar som ska anges i en summarisk införseldeklaration i den ekonomiska aktörens datorsystem i stället för ingivande av en summarisk införseldeklaration.

Artikel 128

Risakanalys

Det tullkontor som avses i artikel 127.3 ska säkerställa att det, främst i säkerhets- och skyddssyfte, inom en särskild tidsfrist utförs en riskanalys på grundval av den summariska införseldeklaration som avses i artikel 127.1 eller de upplysningar som avses i artikel 127.8 och vidta de åtgärder som krävs med anledning av riskanalysresultaten.

Artikel 129

Ändring och ogiltigförklaring av den summariska införseldeklarationen

1. Deklaranten kan på ansökan tillåtas att ändra en eller flera uppgifter i en summarisk införseldeklaration efter det att den har ingetts.

En ändring ska inte vara möjlig efter det att något av följande har inträffat:

- a) Tullmyndigheterna har underrättat den person som ingav den summariska införseldeklarationen om att de avser att undersöka varorna.
- b) Tullmyndigheterna har fastställt att uppgifterna i den summariska införseldeklarationen är felaktiga.
- c) Varornas ankomst har redan anmälts till tullen.

2. Om varor för vilka en summarisk införseldeklaration har ingetts inte har förts in i unionens tullområde ska tullmyndigheterna ogiltigförklara deklarationen i något av följande fall:

- a) På ansökan av deklaramenten, eller
- b) inom 200 dagar efter ingivandet av deklarationen.

Artikel 130

Deklarationer som ingetts i stället för en summarisk införseldeklaration

1. Det tullkontor som avses i artikel 127.3 får frånga kravet på att det ska inges en summarisk införseldeklaration i fråga om varor för vilka en tulldeklaration ingetts före utgången av tidsfristen för ingivande av den summariska införseldeklarationen. I det fallet ska tulldeklarationen innehålla åtminstone de uppgifter som krävs för en summarisk införseldeklaration. Till dess att tulldeklarationen godtas i enlighet med artikel 172 ska den betraktas som en summarisk införseldeklaration.

2. Det tullkontor som avses i artikel 127.3 får frånga kravet på att det ska inges en summarisk införseldeklaration i fråga om varor för vilka en deklaration för tillfällig lagring inges före utgången av tidsfristen för ingivande av den summariska införseldeklarationen. En sådan deklaration ska innehålla åtminstone de uppgifter som krävs för en summarisk införseldeklaration. Till dess att de deklarerade varornas ankomst anmälts till tullen i enlighet med artikel 139 ska deklarationen för tillfällig lagring betraktas som en summarisk införseldeklaration.

Artikel 131

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de fall där kravet på att det ska inges en summarisk införseldeklaration frångås enligt artikel 127.2 c,
- b) den särskilda tidsfrist som avses i artikel 127.3 och 127.7 inom vilken den summariska införseldeklarationen ska inges innan varorna förs in i unionens tullområde med beaktande av typen av varor eller varuflöden,
- c) de fall som avses i artikel 127.6 och de andra personer som kan komma att avkrävas uppgifter om den summariska införseldeklarationen i dessa fall.

Artikel 132

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandebefogenheter specificera

- a) förfaranderegler för ingivande av den summariska införseldeklaration som avses i artikel 127,

- b) förfaranderegler för och lämnande av uppgifter avseende en summarisk införseldeklaration av de andra personer som avses i artikel 127.6,
- c) den tidsfrist inom vilken en riskanalys ska utföras och nödvändiga åtgärder vidtas, i enlighet med artikel 128,
- d) förfaranderegler för ändring av en summarisk införseldeklaration, i enlighet med artikel 129.1,
- e) förfaranderegler för ogiltigförklaring av en summarisk införseldeklaration i enlighet med artikel 129.2, med beaktande av att hanteringen av införseln av varor sker korrekt.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 2

Varors ankomst

Avsnitt 1

Införsel av varor i unionens tullområde

Artikel 133

Anmälan av ett havsgående fartygs eller ett luftfartygs ankomst

1. Operatören av ett havsgående fartyg eller ett luftfartyg som förs in i unionens tullområde ska anmäla ankomsten till tullkontoret för den första införseln när transportmedlet ankommer.

När tullmyndigheterna har tillgång till uppgifter om ett havsgående fartygs eller ett luftfartygs ankomst får de frågå kravet på den anmälan som avses i första stycket.

2. Tullmyndigheterna får godta att hamn- eller flygplats-system eller andra tillgängliga informationskällor används för anmälan av transportmedels ankomst.

Artikel 134

Tullövervakning

1. Varor som förs in i unionens tullområde ska, från och med tidpunkten för införseln, omfattas av tullövervakning och får underkastas tullkontroller. I tillämpliga fall ska de bli föremål för förbud och restriktioner som bl.a. grundas på hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet eller behovet att skydda människors och djurs hälsa och liv, att bevara

växter, att skydda miljön, att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde och att skydda industriell eller kommersiell äganderätt, inbegripet kontroller avseende narkotikaprekursorer, varumärkesförfalskade varor och kontanter samt genomförandet av åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskeresurser och handelspolitiska åtgärder.

Varorna ska kvarstå under tullövervakning under den tid som krävs för att fastställa deras tullstatus och får inte undandras sådan övervakning utan tullmyndigheternas tillstånd.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 254 får unionsvaror inte omfattas av tullövervakning sedan deras tullstatus fastställts.

Icke-unionsvaror ska kvarstå under tullövervakning till dess att deras tullstatus ändras eller de förs ut ur unionens tullområde eller förstörs.

2. Innehavaren av varor som befinner sig under tullövervakning får, med tullmyndigheternas tillstånd, när som helst undersöka varorna eller ta prover, särskilt i syfte att fastställa varornas klassificering enligt tulltaxan, deras tullvärde eller tullstatus.

Artikel 135

Transport till avsedd plats

1. Den person som för in varor i unionens tullområde ska utan dröjsmål transportera dem via den rutt som tullmyndigheterna angivit och enligt deras anvisningar, till det tullkontor som utsetts av tullmyndigheterna eller till någon annan plats som de anvisat eller godkänt, eller till en frizon.

2. Varor som förs in i en frizon ska föras in i den frizonen direkt, antingen sjövägen eller med flyg eller, om det sker landvägen, utan att passera genom någon annan del av unionens tullområde, om frizonen gränsar till landgränsen mellan en medlemsstat och ett tredjeland.

3. Den som tar på sig ansvaret för att transportera varor efter det att de förts in i unionens tullområde ska bli ansvarig för att skyldigheterna enligt punkterna 1 och 2 efterlevs.

4. Varor som, även om de fortfarande befinner sig utanför unionens tullområde, får underkastas tullkontroller av en medlemsstats tullmyndighet till följd av ett avtal med det berörda landet eller territoriet utanför unionens tullområde ska behandlas på samma sätt som varor som förts in i unionens tullområde.

5. Punkterna 1 och 2 får inte hindra tillämpningen av särskilda regler om varor som transporteras inom gränsområden eller i rörledningar och kablar liksom trafik av försumbar ekonomisk betydelse, t.ex. brev, vykort och trycksaker och deras elektroniska motsvarigheter i andra medier eller varor som medförs av resande, förutsatt att möjligheterna till tullövervakning och tullkontroll därigenom inte äventyras.

6. Punkt 1 ska inte gälla de transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom unionens tullområdes territorialvatten eller luftrum utan att göra uppehåll.

Artikel 136

Luft- och sjöfartsförbindelser inom unionen

Artiklarna 127–130, 133, 135.1, 137, 139–141 och 144–149 ska inte gälla icke-unionsvaror och varor som avses i artikel 155 som tillfälligt lämnar unionens tullområde under transport mellan två platser inom det området sjövägen eller med flyg, förutsatt att transporten äger rum via en direkt rutt utan något uppehåll utanför unionens tullområde.

Artikel 137

Transport under särskilda omständigheter

1. Om skyldigheten enligt artikel 135.1 på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure inte kan fullgöras, ska den person som har denna skyldighet eller varje annan person som agerar för dennes räkning utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna om detta. Om de oförutsebara omständigheterna eller force majeure inte leder till att varorna går helt förlorade, ska tullmyndigheterna även underrättas om exakt var de finns.

2. Om ett fartyg eller luftfartyg som omfattas av artikel 135.6 på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure tvingas göra ett tillfälligt uppehåll i en hamn i eller tillfälligt tvingas landa i unionens tullområde och skyldigheten enligt artikel 135.1 inte kan fullgöras, ska den person som fört fartyget eller luftfartyget in i unionens tullområde eller varje annan person som agerar för dennes räkning utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna om detta.

3. Tullmyndigheterna ska besluta vilka åtgärder som ska vidtas för att möjliggöra tullövervakning av de varor som avses i punkt 1, eller av fartyg eller luftfartyg samt de varor som dessa transporterar under de omständigheter som anges i punkt 2, och för att vid behov se till att de i ett senare skede transporteras till ett tullkontor eller någon annan plats som har anvisats eller godkänts av myndigheterna.

Artikel 138

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för

- a) anmälan av ankomst enligt artikel 133,
- b) transport av varor enligt artikel 135.5,

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Anmälan, lossning och undersökning av varor

Artikel 139

Anmälan till tullen av varors ankomst

1. Införsel av varor till unionens tullområde ska omedelbart vid ankomsten anmälas till tullen vid det anvisade tullkontoret eller till någon annan plats som tullmyndigheterna anvisat eller godkänt eller till en frizon av någon av följande personer:

- a) Den person som för in varorna i unionens tullområde.
- b) Den person i vars namn eller för vars räkning den person som för in varorna i unionens tullområde agerar.
- c) Den person som tar på sig ansvaret för att transportera varorna efter det att de förts in i unionens tullområde.

2. Varor som förs in i unionens tullområde sjövägen eller med flyg och som för transporten förblir på samma transportmedel ska endast anmälas till tullen vid den hamn eller flygplats i unionen där de lossas eller omlastas. Varor som förs in i unionens tullområde och som lossas från och lastas på samma transportmedel under färd för att andra varor ska kunna lossas eller lastas ska emellertid inte anmälas till tullen vid den hamnen eller flygplatsen.

3. Trots skyldigheterna för den person som avses i punkt 1 får i stället någon av följande personer anmäla varornas ankomst till tullen:

- a) Varje person som omedelbart hänför varorna till ett tullförfarande.

b) Innehavaren av ett tillstånd till drift av lagringsanläggningar eller varje person som bedriver verksamhet i en frizon.

4. Den person som anmäler varornas ankomst ska hänvisa till den summariska införseldeklaration eller, i de fall som avses i artikel 130, tulldeklaration eller deklaration för tillfällig lagring som har ingetts för varorna, utom i de fall undantag medges från skyldigheten att inge en summarisk införseldeklaration.

5. I de fall sådana icke-unionsvaror vars ankomst anmäls till tullen inte täcks av en summarisk införseldeklaration, och utom i de fall undantag medges från skyldigheten att inge en sådan, ska en av de personer som avses i artikel 127.4, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 127.6, omedelbart inge en sådan deklaration eller ska istället inge en tulldeklaration eller en deklaration för tillfällig lagring.

6. Punkt 1 får inte hindra tillämpningen av särskilda regler om varor som transporteras inom gränsområden eller i rörledningar och kablar liksom trafik av försumbar ekonomisk betydelse, t.ex. brev, vykort och trycksaker samt elektroniska motsvarigheter till dessa lagrade på andra medier eller varor som medförs av resande, förutsatt att möjligheterna till tullövervakning och tullkontroll därigenom inte äventyras.

7. Varor vars ankomst anmäls till tullen får inte utan tullmyndigheternas medgivande föras bort från den plats där de har anmälts.

Artikel 140

Lossning och undersökning av varor

1. Varor får lossas eller omlastas från det transportmedel på vilket de transporteras endast med tullmyndigheternas tillstånd och på platser som anvisats eller godkänts av dessa myndigheter.

Ett sådant tillstånd ska emellertid inte krävas i händelse av en så överhängande fara att det är nödvändigt att omedelbart lossa alla eller en del av varorna. I så fall ska tullmyndigheterna omedelbart underrättas om detta.

2. Tullmyndigheterna får när som helst kräva att varor lossas och packas upp i syfte att undersöka eller ta prover av dem eller undersöka det transportmedel på vilket de transporteras.

Artikel 141

Varor som befordras under transit

1. Artiklarna 135.2–135.6, 139, 140 och 144–149 ska inte tillämpas när varor som redan omfattas av ett förfarande för transitering förs in i unionens tullområde.

2. Artiklarna 140 och 144–149 ska tillämpas på icke-unionsvaror som befordras enligt ett transiteringsförfarande, efter det att sådana varors ankomst har anmälts vid destinations-tullkontoret i unionens tullområde i enlighet med reglerna om förfarandet för transitering.

Artikel 142

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa villkoren för godkännande av de platser som avses i artikel 139.1.

Artikel 143

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för anmälan till tullen av varors ankomst i enlighet med artikel 139.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 3

Tillfällig lagring av varor

Artikel 144

Varor i tillfällig lagring

Icke-unionsvaror ska hänföras till tillfällig lagring vid den tidpunkt varorna anmäls till tullen.

Artikel 145

Deklaration för tillfällig lagring

1. Icke-unionsvaror som har anmälts till tullen ska omfattas av en deklaration för tillfällig lagring som innehåller alla uppgifter som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om tillfällig lagring.

2. Handlingar med anknytning till varor i tillfällig lagring ska lämnas till tullmyndigheterna när det föreskrivs i unionslagstiftningen eller när det krävs för tullkontroller.

3. Deklarationen för tillfällig lagring ska inges av någon av de personer som avses i artikel 139.1 eller 139.2 senast vid den tidpunkt då varornas ankomst anmäls till tullen.

4. Deklarationen för tillfällig lagring ska utom i de fall undantag medges från skyldigheten att inge en summarisk införseldeklaration innehålla en hänvisning till eventuella summariska införseldeklarationer som ingetts för varor som anmälts till tullen utom i de fall dessa redan varit föremål för tillfällig lagring eller hänförs till ett tullförfarande och inte lämnat unionens tullområde.

5. Tullmyndigheterna får godta att deklARATIONEN för tillfällig lagring även sker på något av följande sätt:

- a) En hänvisning till en summarisk införseldeklaration som ingetts för varorna i fråga, kompletterad av uppgifterna i en deklARATION för tillfällig lagring.
- b) Ett manifest eller annat transportdokument, om det innehåller uppgifterna i en deklARATION för tillfällig lagring inbegripet en hänvisning till eventuella summariska införseldeklarationer för varorna i fråga.

6. Tullmyndigheterna får godta att system för affärs-, hamn- eller transportinformation används för ingivande av en deklARATION för tillfällig lagring om de innehåller de nödvändiga uppgifterna för en sådan deklARATION och dessa uppgifter är tillgängliga i enlighet med punkt 3.

7. Artiklarna 188–193 ska tillämpas på deklARATIONEN för tillfällig lagring.

8. DeklARATIONEN för tillfällig lagring får också användas med avseende på

- a) anmälan av ankomst enligt artikel 133, eller
- b) anmälan av varorna till tullen enligt artikel 139, förutsatt att villkoren i dessa bestämmelser är uppfyllda.

9. Det krävs ingen deklARATION för tillfällig lagring om varornas tullstatus som unionsvaror senast vid den tidpunkt då deras ankomst anmäls till tullen, fastställs i enlighet med artiklarna 153–156.

10. Tullmyndigheterna ska behålla eller ha tillgång till deklARATIONEN för tillfällig lagring, i syfte att kontrollera att de varor deklARATIONEN avser senare hänförs till ett tullförfarande eller återexporteras i enlighet med artikel 149.

11. I de fall där icke-unionsvaror som befordras inom ramen för ett förfarande för transitering anmäls vid destinationstullkontoret på unionens tullområde ska vid tillämpningen av punkterna 1–10 uppgifterna avseende den berörda transiteringen anses vara en deklARATION för tillfällig lagring, förutsatt att de uppfyller kraven för detta ändamål. Innehavaren av varorna får dock inge en deklARATION för tillfällig lagring efter det att transiteringsförfarandet har slutförts.

Artikel 146

Ändring och ogiltigförklaring av en deklARATION för tillfällig lagring

1. Deklaranten ska på ansökan tillåtas att ändra en eller flera uppgifter i en deklARATION för tillfällig lagring efter det att den har ingetts. Ändringen får dock inte göra deklARATIONEN tillämplig på andra varor än dem som den omfattade från början.

En ändring ska inte vara möjlig efter det att något av följande har inträffat:

- a) Tullmyndigheterna har underrättat den person som ingav deklARATIONEN om att de avser att undersöka varorna.
- b) Tullmyndigheterna har fastställt att uppgifterna i deklARATIONEN är felaktiga.

2. Om varor för vilka en deklARATION för tillfällig lagring har ingetts inte anmäls till tullen ska tullmyndigheterna ogiltigförklara deklARATIONEN i något av följande fall:

- a) På ansökan av deklaranten, eller
- b) inom 30 dagar efter ingivandet av deklARATIONEN.

Artikel 147

Villkoren och skyldigheterna som hör samman med tillfällig lagring

1. Varor i tillfällig lagring ska endast förvaras i anläggningar för tillfällig lagring enligt artikel 148 eller, i de fall detta är berättigat, på andra platser som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 134.2 ska varor i tillfällig lagring endast utsättas för sådana former av hantering som är ämnade att säkerställa att de bevaras i ett oförändrat skick utan att deras utseende eller tekniska egenskaper förändras.

3. Innehavaren av det tillstånd som avses i artikel 148 eller den person som lagrar varorna i de fall där varor lagras på andra platser som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna ska ansvara för allt följande:

- a) Att sörja för att varor i tillfällig lagring inte undandras tullens övervakning.
- b) Att fullgöra de skyldigheter som hör samman med lagringen av varorna i tillfällig lagring.

4. Om varor av vilket skäl som helst inte längre kan kvarhållas i tillfällig lagring, ska tullmyndigheterna utan dröjsmål vidta alla åtgärder som krävs för att varornas status ska uppfylla kraven i artiklarna 197, 198 och 199.

Artikel 148

Drifttillstånd för anläggningar för tillfällig lagring

1. Det ska krävas ett tillstånd från tullmyndigheterna för drift av anläggningar för tillfällig lagring. Ett sådant tillstånd ska inte krävas om det är tullmyndigheten själv som driver den tillfälliga lagringsanläggningen.

Villkoren för att driften av anläggningen för tillfällig lagring ska vara tillåten ska framgå av tillståndet.

2. Det tillstånd som avses i punkt 1 ska endast beviljas personer som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) De är etablerade i unionens tullområde.
- b) De lämnar nödvändiga garantier för ett korrekt genomförande av verksamheten, en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar ska anses uppfylla detta villkor förutsatt att driften av anläggningar för tillfällig lagring beaktas i det tillstånd som avses i artikel 38.2 a.
- c) De lämnar en garanti i enlighet med artikel 89.

När en samlad garanti ges ska efterlevnaden av de skyldigheter som är knutna till garantin övervakas genom vederbörlig granskning.

3. Det tillstånd som avses i punkt 1 ska endast beviljas när tullmyndigheterna kan utöva tullövervakning utan att behöva använda administrativa arrangemang som inte står i proportion till de ekonomiska behoven i fråga.

4. Innehavaren av tillståndet ska hålla lämplig bokföring i en form som godkänns av tullmyndigheterna.

Bokföringen ska innehålla den information och de uppgifter som gör det möjligt för tullmyndigheterna att övervaka driften av anläggningar för tillfällig lagring, i synnerhet när det gäller att identifiera de varor som lagras, deras tullstatus och befordran av dessa varor.

En godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar ska anses uppfylla den skyldighet som avses i första och andra styckena om dennes bokföring är ändamålsenlig för den tillfälliga lagringen.

5. Tullmyndigheterna får enligt följande bemyndiga tillståndshavaren att befordra varor i tillfällig lagring mellan olika anläggningar för tillfällig lagring förutsatt att sådan befordran inte ökar risken för bedrägeri:

- a) En sådan befordran sker på en tullmyndighets ansvar,
- b) en sådan befordran täcks av endast ett tillstånd som utfärdats till en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar, eller
- c) i andra fall av befordran.

6. När det finns ett ekonomiskt behov och tullövervakningen inte kommer att påverkas negativt får tullmyndigheterna tillåta lagring av unionsvaror i en anläggning för tillfällig lagring. Dessa varor ska inte betraktas som "varor i tillfällig lagring".

Artikel 149

Upphörande av tillfällig lagring

Icke-unionsvaror i tillfällig lagring ska hänföras till ett tullförfarande eller återexporteras inom 90 dagar.

*Artikel 150***Val av tullförfarande**

Om inget annat föreskrivs ska deklaranter fritt få välja till vilket tullförfarande varorna ska hänföras, enligt villkoren för det förfarandet, oberoende av varornas beskaffenhet, mängd, ursprungsland, avsändningsland eller destinationsland.

*Artikel 151***Delegering av befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) villkoren för godkännande av de platser som avses i artikel 147.1,
- b) villkoren för beviljande av tillstånd för drift av anläggningar för tillfällig lagring enligt artikel 148,
- c) fall av befördran som avses i artikel 148.5 c.

*Artikel 152***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för

- a) ingivande av en deklARATION för tillfällig lagring enligt artikel 145,
- b) ändring av en deklARATION för tillfällig lagring enligt artikel 146.1,
- c) ogiltigförklaring av en deklARATION för tillfällig lagring enligt artikel 146.2,
- d) befördran av varor i tillfällig lagring enligt artikel 148.5.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

AVDELNING V

ALLMÄNNA REGLER OM TULLSTATUS, HÄNFÖRANDE AV VAROR TILL ETT TULLFÖRFARANDE, KONTROLL, FRIGÖRANDE OCH BORTSKAFFANDE AV VAROR

KAPITEL 1

Varors tullstatus*Artikel 153***Antagande om varors tullstatus som unionsvaror**

1. Alla varor som befinner sig i unionens tullområde ska antas ha tullstatus som unionsvaror, såvida det inte fastställs att de inte har tullstatus som unionsvaror.
2. I särskilda fall då antagandet enligt punkt 1 inte gäller, måste varors tullstatus som unionsvaror bevisas.
3. I särskilda fall ska varor som i sin helhet har framställts i unionens tullområde inte ha tullstatus som unionsvaror om de har framställts av varor i tillfällig lagring eller som hänförts till förfarandet för extern transitering, ett förfarande för lagring, förfarandet för tillfällig införsel eller förfarandet för aktiv förädling.

*Artikel 154***Förlust av varors tullstatus som unionsvaror**

Unionsvaror ska bli icke-unionsvaror i följande fall:

- a) När de förs ut ur unionens tullområde, i den mån reglerna om intern transitering inte är tillämpliga.
- b) När de har hänförts till förfarandet för extern transitering, ett förfarande för lagring eller förfarandet för aktiv förädling, i den mån det är tillåtet enligt tullagstiftningen.
- c) När de har hänförts till ett förfarande för användning för slutändamål och därefter antingen överläts till staten eller förstörs och endast återstår som avfall.
- d) När deklARATIONEN för övergång till fri omsättning förklaras ogiltig efter frigörandet av varorna.

*Artikel 155***Unionsvaror som tillfälligt lämnar unionens tullområde**

1. I de fall som avses i artikel 227.2 b–f ska varor behålla sin tullstatus som unionsvaror bara om denna status kan fastställas enligt vissa villkor och på det sätt som föreskrivs i tullagstiftningen.

2. I särskilda fall får unionsvaror, utan att omfattas av ett tullförfarande, befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde och tillfälligt lämna detta område utan att deras tullstatus ändras.

Artikel 156

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de fall där det antagande som anges i artikel 153.1 inte är tillämpligt,
- b) villkor för att bevilja lätnader vid styrkande av varors tullstatus som unionsvaror,
- c) de fall där de varor som avses i artikel 153.3 inte har tullstatus som unionsvaror,
- d) de fall där tullstatusen för de varor som avses i artikel 155.2 inte ändras.

Artikel 157

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera förfaranderegler för tillhandahållande och kontroll av bevis för varors tullstatus som unionsvaror.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 2

Hänförande av varor till ett tullförfarande

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 158

Tulldeklaration av varor och tullövervakning av unionsvaror

1. Alla varor som ska hänföras till ett tullförfarande, utom förfarandet för frizoner, ska omfattas av en tulldeklaration som är anpassad till förfarandet i fråga.

2. I särskilda fall, förutom dem som avses i artikel 6.2 får en tulldeklaration inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

3. Unionsvaror som deklarerats för export, intern unionstransitering eller passiv förädling ska omfattas av tullövervakning från och med den tidpunkt då den deklaration som avses i punkt 1 godtas till och med den tidpunkt då de förs ut ur unionens tullområde eller överläts till staten eller förstörs eller tulldeklarationen förklaras ogiltig.

Artikel 159

Behöriga tullkontor

1. Utom när annat föreskrivs i unionslagstiftningen ska medlemsstaterna fastställa belägenheten och behörigheten för de olika tullkontor som är belägna på deras territorium.

2. Medlemsstaterna ska sörja för att officiella öppettider fastställs för dessa kontor och att öppettiderna är rimliga och ändamålsenliga med beaktande av typen av varuflöden, varornas beskaffenhet och det tullförfarande som de hänförs till, så att det internationella varuflödet varken hindras eller snedvrids.

3. Om inte annat anges ska det tullkontor som är behörigt för att hänföra varor till ett tullförfarande vara det ansvariga tullkontoret på den ort där varorna anmäls till tullen.

Artikel 160

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de fall då en tulldeklaration får inges på annat sätt än med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik i enlighet med artikel 158.2.

Artikel 161

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera förfaranderegler för

- a) bestämningen av de tullkontor som är behöriga utöver det som avses i artikel 159.3, inbegripet tullkontor för införsel och tullkontor för utförsel,
- b) ingivande av tulldeklaration i de fall som avses i artikel 158.2.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Standardtulldeklarationer

Artikel 162

Innehållet i standardtulldeklarationer

Standardtulldeklarationer ska innehålla alla de uppgifter som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerar.

Artikel 163

Styrkande handlingar

1. De styrkande handlingar som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerar ska innehas av deklaranterna och ställas till förfogande för tullmyndigheterna vid den tidpunkt då tulldeklarationen inges.

2. Styrkande handlingar ska lämnas till tullmyndigheterna när det föreskrivs i unionslagstiftningen eller när det krävs för tullkontroller.

3. I särskilda fall får ekonomiska aktörer upprätta styrkande handlingar under förutsättning att tullmyndigheterna har beviljat dem tillstånd att göra detta.

Artikel 164

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa regler för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 163.3.

Artikel 165

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för

- a) ingivande av standardiserade tulldeklarationer enligt artikel 162,
- b) tillhandahållande av de styrkande handlingar som avses i artikel 163.1.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 3

förenklade tulldeklarationer

Artikel 166

Förenklad deklaration

1. Tullmyndigheterna får godta att en person har varor hänföra till ett tullförfarande på grundval av en förenklad deklaration, i vilken vissa av de uppgifter som avses i artikel 162 eller de styrkande handlingar som avses i artikel 163 får utelämnas.

2. Regelbunden användning av en förenklad deklaration som avses i punkt 1 förutsätter ett tillstånd från tullmyndigheterna.

Artikel 167

Kompletterande deklaration

1. När det gäller en förenklad deklaration enligt artikel 166 eller en registrering i deklaranterens bokföring enligt artikel 182 ska deklaranterna inte en kompletterande deklaration som innehåller de uppgifter som krävs för det berörda tullförfarandet vid det behöriga tullkontoret inom en särskild tidsfrist.

När det gäller en förenklad deklaration enligt artikel 166 ska de styrkande handlingar som krävs innehas av deklaranterna och vara tillgängliga för tullmyndigheterna inom en särskild tidsfrist.

Den kompletterande deklarationen får vara av allmän, periodisk eller sammanfattande art.

2. I följande fall ska skyldigheten att inge en kompletterande deklaration frångås:

a) Då varor har hänförts till tullagerförfarandet.

b) I andra särskilda fall.

3. Tullmyndigheterna får frångå kravet på en kompletterande deklaration när följande villkor tillämpas:

a) Den förenklade deklarationen avser varor vars värde och kvantitet faller under den statistiska tröskeln.

b) Den förenklade deklarationen innehåller redan all information som behövs för det berörda tullförfarandet.

c) Den förenklade deklarationen inges inte som en registrering i deklaratens bokföring.

4. Den förenklade deklaration som avses i artikel 166 eller den registrering i deklaratens bokföring som avses i artikel 182 och den kompletterande deklarationen ska anses utgöra en enda, odelbar handling som börjar gälla den dag då den förenklade deklarationen godtas i enlighet med artikel 172 respektive den dag då varorna registreras i deklaratens bokföring.

5. Den plats där den kompletterande deklarationen ska inges ska för tillämpningen av artikel 87 anses vara den plats där tulldeklarationen har ingetts.

Artikel 168

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

a) villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 166.2,

b) den särskilda tidsfrist som avses i artikel 167.1 första stycket inom vilken en kompletterande deklaration ska inges,

c) den särskilda tidsfrist som avses i artikel 167.1 andra stycket inom vilken styrkande handlingar ska innehas av deklaratanten,

d) de särskilda fall där skyldigheten att inge en kompletterande deklaration ska frångås i enlighet med artikel 167.2 b.

Artikel 169

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för ingivande av

a) den förenklade deklaration som avses i artikel 166,

b) den kompletterande deklaration som avses i artikel 167.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 4

Bestämmelser som gäller alla tulldeklarationer

Artikel 170

Ingivande av tulldeklaration

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 167.1 får en tulldeklaration inges av varje person som kan lämna alla de uppgifter som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerar. Denna person ska även vara i stånd att anmäla eller låta anmäla varornas ankomst till tullen.

Om det faktum att en tulldeklaration godtas innebär att en bestämd person får särskilda skyldigheter, ska den deklarationen emellertid inges av denna person eller av dennes representant.

2. Deklaranten ska vara etablerad i unionens tullområde.

3. Genom undantag från punkten 2, behöver inte följande deklareranter vara etablerade i unionens tullområde:

a) Personer som inget tulldeklaration för transitering eller tillfällig införsel.

b) Personer som vid enstaka tillfällen inget tulldeklaration, inbegripet för användning för slutändamål eller aktiv förädling, under förutsättning att tullmyndigheterna anser det vara berättigat.

c) Personer som är etablerade i ett land vars territorium angränsar till unionens tullområde och som anmäler varor som tulldeklarationen avser vid ett tullkontor vid gränsen till detta land under förutsättning att landet där personerna är etablerade beviljar motsvarande förmån för personer som är etablerade i unionens tullområde.

4. Tulldeklarationer ska vara autentiserade.

*Artikel 171***Ingivande av en tulldeklaration innan varornas ankomst anmäls**

En tulldeklaration får inges innan varornas ankomst väntas anmälas till tullen. Om varorna inte anmäls inom 30 dagar efter ingivandet av tulldeklarationen ska den anses inte ha ingetts.

*Artikel 172***Godtagande av en tulldeklaration**

1. Tulldeklarationer som uppfyller villkoren i detta kapitel ska omedelbart godtas av tullmyndigheterna, förutsatt att de varor som de avser har anmälts till tullen.

2. Den dag då tullmyndigheterna godtar tulldeklarationen ska, om inget annat föreskrivs, vara den dag som används för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerats och för alla andra import- eller exportformaliteter.

*Artikel 173***Ändring av en tulldeklaration**

1. Deklaranten ska på ansökan tillåtas att ändra en eller flera av uppgifterna i tulldeklarationen efter det att den godtagits av tullen. Ändringen får dock inte göra tulldeklarationen tillämplig på andra varor än dem som den omfattade från början.

2. En ändring får inte tillåtas om den är föremål för en ansökan efter det att något av följande inträffat:

- a) Tullmyndigheterna har underrättat deklaranter om att de avser att undersöka varorna.
- b) Tullmyndigheterna har fastställt att uppgifterna i tulldeklarationen är felaktiga.
- c) Tullmyndigheterna har frigjort varorna.

3. Om en ansökan inges av deklaranter inom tre år från och med tidpunkten för godtagandet av tulldeklarationen får ändring av tulldeklarationen tillåtas efter det att varorna frigjorts så att deklaranter ska kunna fullgöra sina skyldigheter som hör samman med hänförande av varorna till det berörda tullförfarandet.

*Artikel 174***Ogiltigförklarande av en tulldeklaration**

1. Tullmyndigheterna ska på ansökan av deklaranter ogiltigförklara en redan godtagen tulldeklaration i något av följande fall:

- a) När de är förvissade om att varorna omedelbart kommer att hänföras till ett annat tullförfarande.
- b) När de är förvissade om att ett hänförande av varorna till det tullförfarande för vilket de deklarerats på grund av särskilda omständigheter inte längre är berättigat.

Om tullmyndigheterna har underrättat deklaranter om att de avser att undersöka varorna, ska emellertid en ansökan om ogiltigförklaring av tulldeklarationen inte bifallas förrän undersökningen ägt rum.

2. Tulldeklarationen får inte ogiltigförklaras efter det att varorna frigjorts, om inget annat föreskrivs.

*Artikel 175***Delegering av befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de fall där en tulldeklaration får ogiltigförklaras efter det att varorna frigjorts i enlighet med artikel 174.2.

*Artikel 176***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera förfaranderegler för

- a) ingivande av en tulldeklaration enligt artikel 171,
- b) godtagande av en tulldeklaration enligt artikel 172, inbegripet tillämpning av dessa regler i de fall som avses i artikel 179,
- c) ändring av en tulldeklaration efter det att varorna frigjorts i enlighet med artikel 173.3.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 5

andra förenklingar

Artikel 177

Förenkling av upprättandet av tulldeklarationer för sådana varor som omfattas av olika undernummer i tulltaxan

1. I de fall en sändning utgörs av varor som omfattas av olika undernummer enligt tulltaxan och behandlingen av var och en av dessa varor i enlighet med dess undernummer enligt tulltaxan vid upprättandet av tulldeklarationen skulle medföra en arbetsbörda och omkostnad som inte står i proportion till de import- eller exporttullar som kan tas ut, får tullmyndigheterna på ansökan av deklareranten tillåta att import- eller exporttullar tillämpas på hela sändningen på grundval av undernummer enligt tulltaxan för de varor som är föremål för den högsta import- eller exporttullen.

2. Tullmyndigheterna ska vägra att tillämpa förenklingen som avses i punkt 1 med avseende på varor som är föremål för förbud eller restriktioner eller punktskatter i de fall en korrekt klassificering är nödvändig för åtgärdens tillämpning.

Artikel 178

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta åtgärder för fastställande av undernummer enligt tulltaxan vid tillämpning av artikel 177.1.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 179

Centraliserad klarering

1. Tullmyndigheterna får på ansökan tillåta en person att till det ansvariga tullkontoret på den ort där den personen är etablerad inge en tulldeklaration för varor som anmälts vid ett annat tullkontor.

Undantag från det krav på tillstånd som avses i första stycket får medges när tulldeklarationen inges och varorna anmäls till tullkontor som omfattas av en tullmyndighets ansvar.

2. Den som ansöker om ett tillstånd enligt punkt 1 ska vara en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar.

3. Det tullkontor där tulldeklarationen ingetts ska

- a) övervaka hänförandet av varor till det berörda tullförfarandet,
- b) genomföra de tullkontroller för att kontrollera tulldeklarationen som avses i artikel 188 a och b,
- c) i berättigade fall, begära att det tullkontor till vilket varornas ankomst har anmälts genomför de tullkontroller för att kontrollera tulldeklarationen som avses i artikel 188 c och d, och
- d) vidta tullformaliteterna för att uppbära det import- eller exporttullbelopp som svarar mot eventuella tullskulder.

4. Det tullkontor där tulldeklarationen ingetts och det tullkontor till vilket varornas ankomst har anmälts ska utbyta information som är nödvändig för att kontrollera tulldeklarationen och för att frigöra varorna.

5. Det tullkontor till vilket varornas ankomst anmäls ska, utan att detta påverkar dess egna kontroller som avser varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde, utföra de tullkontroller som avses i punkt 3 c och överlämna resultaten av dessa kontroller till det tullkontor där tulldeklarationen inges.

6. Det tullkontor där tulldeklarationen inges ska frigöra varorna i enlighet med artiklarna 194 och 195 och därvid beakta

- a) resultaten av dess egna kontroller för kontrollen av tulldeklarationen,
- b) resultaten av de kontroller som genomförs av det tullkontor till vilket varornas ankomst har anmälts för kontroll av tulldeklarationen och de kontroller som avser varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde.

Artikel 180

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 179.1 första stycket.

*Artikel 181***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för

- a) centraliserad klarering, inklusive relevanta tullformaliteter och kontroller enligt artikel 179,
- b) undantag från kravet på att varornas ankomst ska anmälas till tullen enligt artikel 182.3 mot bakgrund av centraliserad klarering.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

*Artikel 182***Registrering i deklarantens bokföring**

1. Tullmyndigheterna får efter en ansökan ge tillstånd till att en person inger en tulldeklaration, inbegripet en förenklad deklaration, i form av en registrering i deklarantens bokföring, om uppgifterna i deklarationen är tillgängliga för tullmyndigheterna i deklarantens elektroniska system vid den tidpunkt då tulldeklarationen inges i form av en registrering i deklarantens bokföring.

2. Tulldeklarationen ska anses ha godtagits vid den tidpunkt då varorna registreras i bokföringen.

3. Efter en ansökan får tullmyndigheterna frånga kravet på att varornas ankomst ska anmälas till tullen. I detta fall ska varorna anses ha frigjorts vid tidpunkten för registrering i deklarantens bokföring.

Undantaget får beviljas om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Deklaranten är en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar.
- b) Det kan anses motiverat mot bakgrund av varornas och varuflödenas beskaffenhet och den omständigheten att varorna är kända av tullmyndigheten.
- c) Övervakningstullkontoret har tillgång till alla de uppgifter det anser nödvändiga för att, om behov uppstår, kunna utöva sin rätt att undersöka varorna.

d) Varorna är vid tidpunkten för registrering i bokföringen inte längre föremål för förbud eller restriktioner, om inget annat föreskrivs i tillståndet.

Övervakningstullkontoret får emellertid i särskilda situationer begära att varornas ankomst anmäls.

4. De förutsättningar som gäller för att frigörande av varorna ska medges ska anges i tillståndet.

*Artikel 183***Delegering av befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 182.1.

*Artikel 184***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för registrering av uppgifter i deklarantens bokföring enligt artikel 182, inklusive relevanta tullformaliteter och kontroller.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

*Artikel 185***Egenbedömning**

1. Efter en ansökan får tullmyndigheterna tillåta en ekonomisk aktör att utföra vissa tullformaliteter som egentligen skulle utföras av tullmyndigheterna, i syfte att fastställa vilket import- och exporttullbelopp som ska betalas, och att utföra vissa kontroller under tullövervakning.

2. Den som ansöker om ett tillstånd enligt punkt 1 ska vara en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar.

*Artikel 186***Delegering av befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 185.1,
- b) de tullformaliteter och kontroller som ska utföras av tillståndshavaren i enlighet med artikel 185.1.

Artikel 187

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för de tullformaliteter och kontroller som ska utföras av tillståndshavaren i enlighet med artikel 185.1.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 3

Kontroll och frigörande av varor

Avsnitt 1

Kontroll

Artikel 188

Kontroll av en tulldeklaration

I syfte att kontrollera riktigheten av uppgifterna i en godtagen tulldeklaration får tullmyndigheterna

- a) granska deklarationen och de styrkande handlingarna,
- b) begära att deklaranter lämnar andra handlingar,
- c) undersöka varorna,
- d) ta prover för analys eller för fördjupad undersökning av varorna.

Artikel 189

Undersökning och provtagning av varor

1. Transport av varor till de platser där de ska undersökas och där prover ska tas samt all hantering som är nödvändig för denna undersökning eller provtagning ska utföras av deklaranter eller på dennes ansvar. De kostnader som uppstår ska bäras av deklaranter.

2. Deklaranter ska ha rätt att vara närvarande eller företrädas när varorna undersöks och när prover tas. Om tullmyndigheterna har rimliga skäl härför, får de kräva att deklaranter eller ett ombud för denne är närvarande när varorna undersöks eller prover tas eller att deklaranter ger tullmyndigheterna den hjälp som behövs för att underlätta undersökningen eller provtagningen.

3. Under förutsättning att prover tas i enlighet med gällande bestämmelser ska tullmyndigheterna inte vara skyldiga att betala ersättning som en följd av provtagningen, men de ska bära kostnaderna för analys eller undersökning av proverna.

Artikel 190

Partiell undersökning och provtagning av varor

1. Om endast en del av de varor som omfattas av en tulldeklaration undersöks eller blir föremål för provtagning, ska resultatet av denna partiella undersökning eller av analysen eller undersökningen av proverna anses gälla alla de varor som omfattas av samma deklaration.

Deklaranter får dock begära en ytterligare undersökning eller provtagning av varorna om denne anser att resultatet av den partiella undersökningen eller av analysen eller undersökningen av proverna inte är giltigt för resten av de deklarerade varorna. Denna begäran ska beviljas, förutsatt att varorna inte har frigjorts eller, om de har frigjorts, att deklaranter visar att de inte har ändrats på något sätt.

2. Om en tulldeklaration omfattar varor som klassificeras enligt två eller fler kategorier i tulltaxan, ska uppgifterna för varor som klassificeras enligt var och en av kategorierna i tulltaxan vid tillämpningen av punkt 1 anses utgöra en separat deklaration.

Artikel 191

Resultat av kontrollen

1. De resultat som erhållits vid en kontroll av en tulldeklaration ska användas vid tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande till vilket varorna hänförs.

2. Om en tulldeklaration inte kontrolleras, ska bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på grundval av de uppgifter som lämnats i den deklarationen.

3. Resultatet av tullmyndigheternas kontroll ska ha samma bevisvärde i hela unionens tullområde.

*Artikel 192***Identifieringsåtgärder**

1. Om identifiering krävs för att sörja för att de bestämmelser som gäller för det tullförfarande för vilket varorna deklarerats följs, ska tullmyndigheterna eller, i tillämpliga fall, ekonomiska aktörer som bemyndigats för detta ändamål av tullmyndigheterna, vidta de åtgärder som krävs för att identifiera varorna.

Dessa identifieringsåtgärder ska ha samma rättsverkan i hela unionens tullområde.

2. Identifieringsmärken som fästs på varorna, förpackningen eller transportmedlen får avlägsnas eller förstöras endast av tullmyndigheterna eller, med tillstånd från tullmyndigheterna, av ekonomiska aktörer, såvida det inte är nödvändigt att avlägsna eller förstöra dem för att skydda varorna eller transportmedlen till följd av oförutsebara omständigheter eller force majeure.

*Artikel 193***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera åtgärder om kontroll av tulldeklarationer, undersökning och provtagning av varor och resultat av kontroller.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

*Avsnitt 2***Frigörande***Artikel 194***Frigörande av varorna**

1. Om villkoren för att hänföra varorna till förfarandet i fråga är uppfyllda och förutsatt att eventuella restriktioner har tillämpats och att varorna inte är föremål för några förbud, ska tullmyndigheterna frigöra varorna så snart uppgifterna i tulldeklarationen har kontrollerats eller godtagits utan kontroll.

Första stycket ska även gälla om kontroll enligt artikel 188 inte kan slutföras inom rimlig tid och varorna inte längre behöver vara tillgängliga för kontrolländamål.

2. Alla varor som omfattas av samma deklaration ska frigöras på samma gång.

Om en tulldeklaration omfattar varor som klassificeras enligt två eller fler varuposter, ska uppgifterna för varor som klassificeras enligt var och en av varuposterna vid tillämpningen av första stycket anses utgöra en separat tulldeklaration.

*Artikel 195***Frigörande under förutsättning att det import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld har betalats eller att en garanti ställts**

1. Om hänförandet av varorna till ett tullförfarande innebär att en tullskuld uppkommer får varorna endast frigöras om det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden har betalats eller en garanti ställts för detta.

Utan att det påverkar tillämpningen av tredje stycket, ska första stycket dock inte tillämpas på förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar.

Om tullmyndigheterna, enligt bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerats, kräver att en garanti ställs, ska dessa varor inte frigöras för det avsedda tullförfarandet förrän en sådan garanti ställts.

2. I särskilda fall ska frigörande av varorna inte förutsätta att en garanti ställts för varor som är föremål för en begäran om uttag från en tullkvot.

3. När den förenkling som avses i artiklarna 166, 182 och 185 tillämpas och en samlad garanti ställs, ska varornas frigörande inte förutsätta att tullmyndigheterna utövar tillsyn över garantin.

*Artikel 196***Delegering av befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de fall som avses i artikel 195.2.

*KAPITEL 4***Bortskaffande av varor***Artikel 197***Förstöring av varor**

Om tullmyndigheterna har rimliga skäl härför, får de kräva att varor vars ankomst anmälts till tullen förstörs, och de ska i så fall underrätta innehavaren av varorna. Kostnaderna för att förstöra varorna ska bäras av innehavaren av varorna.

*Artikel 198***Åtgärder som ska vidtas av tullmyndigheterna**

1. Tullmyndigheterna ska vidta alla de åtgärder som krävs, inbegripet förverkande och försäljning eller förstöring, för att bortskafta varor i följande fall:

a) Om en skyldighet enligt tullagstiftningen som rör införsel av icke-unionsvaror i unionens tullområde inte är fullgjord, eller varorna har undanhållits tullövervakningen.

b) Om varorna inte kan frigöras av något av följande skäl:

i) Det har inte varit möjligt, av skäl som kan tillskrivas deklaranter, att genomföra eller fortsätta en undersökning av varorna inom den tid som föreskrivs av tullmyndigheterna.

ii) De dokument som ska lämnas innan varorna kan hänföras till eller frigöras för det begärda tullförfarandet har inte lämnats.

iii) En betalning som skulle ha gjorts eller en garanti som skulle ha ställts för import- eller exporttullar har inte gjorts eller ställts inom föreskriven tid.

iv) Varorna är föremål för förbud eller restriktioner.

c) Om varorna inte förts bort inom rimlig tid efter det att de har frigjorts.

d) Om det efter frigörandet konstateras att varorna inte uppfyller villkoren för frigörandet.

e) Om varorna överlåtits till staten i enlighet med artikel 199.

2. Icke-unionsvaror som har överlåtits till staten, tagits i beslag eller förverkats ska anses ha hänförts till förfarandet för lagring i tullager. Varorna ska registreras i bokföringen hos den som driver tullagret alternativt hos tullmyndigheterna om det är där varorna förvaras.

När varor som ska förstöras, överlåtas till staten, tas i beslag eller förverkats redan omfattas av en tulldeklaration ska de registrerade uppgifterna innefatta en hänvisning till tulldeklarationen. Tullmyndigheterna ska ogiltigförklara den tulldeklarationen.

3. Kostnaden för de åtgärder som avses i punkt 1 ska bäras av

a) varje person som var skyldig att fullgöra de berörda skyldigheterna eller som undanhöll varorna från tullövervakningen i det fall som avses i punkt 1 a,

b) deklaranter i de fall som avses i punkt 1 b och c,

c) den person som är skyldig att uppfylla villkoren för frigörande av varor i det fall som avses i punkt 1 d,

d) den person som överlåter varorna till staten i det fall som avses i punkt 1 e.

*Artikel 199***Överlåtelse till staten**

Icke-unionsvaror och varor som omfattas av förfarandet för slutanvändning får, med förhandstillstånd från tullmyndigheterna, överlåtas till staten av den person som är ansvarig för förfarandet eller, i tillämpliga fall, innehavaren av varorna.

*Artikel 200***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för

a) förstöring av varor enligt artikel 197,

b) försäljning av varor enligt artikel 198.1,

c) överlåtelse av varor till staten enligt artikel 199.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

AVDELNING VI

**ÖVERGÅNG TILL FRI OMSÄTTNING OCH BEFRIELSE FRÅN
IMPORTTULLAR**

KAPITEL 1

Övergång till fri omsättning

Artikel 201

Tillämpningsområde och verkan

1. Icke-unionsvaror, avsedda att släppas ut på unionens marknad eller avsedda för privat användning eller konsumtion inom unionens tullområde, ska hänföras till förfarandet för övergång till fri omsättning.
2. En övergång till fri omsättning ska medföra följande åtgärder:
 - a) Att tillämpliga importtullar tas ut.
 - b) Att, i förekommande fall, andra avgifter tas ut i enlighet med tillämpliga gällande bestämmelser för uttag av dessa avgifter.
 - c) Att handelspolitiska åtgärder och förbud och restriktioner tillämpas, i den mån de inte ska tillämpas i ett tidigare skede.
 - d) Att de övriga formaliteter som införts för import av varorna fullgörs.
3. Övergång till fri omsättning ska ge icke-unionsvaror tullstatus som unionsvaror.

Artikel 202

Handelspolitiska åtgärder

1. Om förädlade produkter som framställts genom aktiv förädling övergår till fri omsättning och beräkningen av importtullen sker enligt artikel 86.3 gäller de handelspolitiska åtgärder som tillämpas på övergång till fri omsättning av varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling.
2. Punkt 1 ska inte gälla avfall och skrot.
3. Om förädlade produkter som framställts genom aktiv förädling övergår till fri omsättning och beräkningen av importtullen sker enligt artikel 85.1 ska de handelspolitiska åtgärder som gäller för dessa varor endast tillämpas i de fall varorna som är föremål för aktiv förädling omfattas av sådana åtgärder.

4. Om det i unionslagstiftningen föreskrivs handelspolitiska åtgärder vid övergång till fri omsättning ska dessa åtgärder inte tillämpas på de förädlingsprodukter som övergår till fri omsättning efter passiv förädling om:

- a) förädlingsprodukterna behåller sitt ursprung i den mening som avses i artikel 60,
- b) den passiva förädlingen innefattar reparation, inbegripet det standardutbytessystem som avses i artikel 261, eller
- c) den passiva förädlingen följer på ytterligare bearbetning i enlighet med artikel 258.

KAPITEL 2

Befrielse från importtullar

Avsnitt 1

Återinförda varor

Artikel 203

Tillämpningsområde och verkan

1. Icke-unionsvaror som efter att ursprungligen ha exporterats som unionsvaror från unionens tullområde återinförs till detta område inom tre år och deklarerats för övergång till fri omsättning ska på ansökan av den berörda personen beviljas befrielse från importtullar.

Första stycket ska tillämpas även om de återinförda varorna endast utgör en del av de varor som tidigare exporterades från unionens tullområde.

2. Den treårsperiod som avses i punkt 1 får förlängas för att ta hänsyn till särskilda omständigheter.

3. Om de återinförda varorna före exporten från unionens tullområde hade övergått till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras slutanvändning, ska befrielse från tull enligt punkt 1 beviljas endast om de ska övergå till fri omsättning för samma slutanvändning.

Om den slutanvändning för vilken varorna i fråga ska övergå till fri omsättning inte längre är densamma, ska det importtullbelopp som ska betalas minskas med det belopp som tagits ut för varorna när de först övergick till fri omsättning. Om det senare beloppet överstiger det som påförs när de återinförda varorna övergår till fri omsättning, ska ingen återbetalning beviljas.

4. Om unionsvaror har förlorat sin tullstatus som unionsvaror i enlighet med artikel 154 och därefter övergår till fri omsättning, ska punkterna 1, 2 och 3 gälla.

5. Befrielse från importtullar ska beviljas endast om varor återinförs i samma skick som de var i när de exporterades.

6. Befrielse från importtullar ska styrkas av uppgifter av vilka det framgår att villkoren för befrielsen är uppfyllda.

Artikel 204

Varor som omfattats av åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken

Befrielse från importtullar enligt artikel 203 ska inte beviljas för varor som omfattats av sådana åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken som inbegriper att de exporteras från unionens tullområde, om inte annat föreskrivs i särskilda fall.

Artikel 205

Varor som tidigare hänförts till ett förfarande för aktiv förädling

1. Artikel 203 ska gälla för förädlade produkter som ursprungligen återexporterades från unionens tullområde efter ett förfarande för aktiv förädling.

2. På deklarantens ansökan och om deklaranten lämnar de nödvändiga uppgifterna, ska det importtullbelopp som ska betalas för de varor som omfattas av punkt 1 fastställas i enlighet med artikel 86.3. Dagen för godtagande av deklARATIONEN om återexport ska anses vara den dag då varorna övergår till fri omsättning.

3. Befrielse från importtullar enligt artikel 203 får inte beviljas för förädlade produkter som exporterats i enlighet med artikel 223.2 c, såvida det inte garanteras att varorna till ingen del kommer att hänföras till förfarandet för aktiv förädling.

Artikel 206

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

a) de fall där varor anses ha återinförts i samma skick som de var i när de exporterades,

b) de särskilda fall som avses i artikel 204.

Artikel 207

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för tillhandahållande av uppgifter enligt artikel 203.6.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Havsfiske och produkter som hämtats ur havet

Artikel 208

Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 60.1 ska följande produkter befrias från importtullar när de övergår till fri omsättning:

a) Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur territorialhavet för ett land eller territorium som är beläget utanför unionens tullområde av fartyg som enbart är registrerade eller anmälda för registrering i en medlemsstat och för den medlemsstatens flagg.

b) Produkter som framställts av de produkter som avses i led a ombord på fabriksfartyg som uppfyller de villkor som avses i led a.

2. Befrielsen från importtullar enligt punkt 1 ska styrkas av bevisning för att de villkor som anges i denna punkt är uppfyllda.

Artikel 209

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för tillhandahållande av den bevisning som avses i artikel 208.2.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

AVDELNING VII

SÄRSKILDA FÖRFARANDEN

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 210

Tillämpningsområde

Varor får hänföras till någon av följande kategorier av särskilda förfaranden:

- a) Transitering, som ska omfatta extern och intern transitering.
- b) Lagring, som ska omfatta lagring i tullager och frizoner.
- c) Särskild användning, som ska omfatta tillfällig införsel och slutanvändning.
- d) Förädling, som ska omfatta aktiv och passiv förädling.

Artikel 211

Tillstånd

1. Ett tillstånd från tullmyndigheterna krävs i följande fall:

- a) Användning av förfarandet för aktiv och passiv förädling, för tillfällig införsel eller för slutanvändning.
- b) Drift av anläggningar för lagring i tullager, utom i de fall då driftsledaren för lagringsanläggningen är tullmyndigheten själv.

De villkor på vilka användningen av ett eller flera av de förfaranden som avses i första stycket, eller driften av anläggningar för lagring, tillåts ska anges i tillståndet.

2. Tullmyndigheterna ska bevilja tillstånd med retroaktiv verkan i de fall samtliga följande förutsättningar är uppfyllda:

- a) Det finns ett styrkt ekonomiskt behov.
- b) Ansökan har inte samband med försök att handla bedrägligt.

c) Sökanden har med stöd av bokföring eller registrerade uppgifter visat att

i) samtliga av de villkor som uppställs i förfarandet har uppfyllts,

ii) importvarorna, i de fall detta är lämpligt, kan identifieras för den aktuella perioden,

iii) sådana uppgifter eller bokföringen möjliggör en kontroll av förfarandet.

d) Alla formaliteter som är nödvändiga för att reglera varornas status kan iaktas, inbegripet att tulldeklarationen vid behov ogiltigförklaras.

e) Inget tillstånd med retroaktiv verkan har beviljats sökanden inom tre år från den tidpunkt då ansökan godkändes.

f) Det krävs inte någon prövning av ekonomiska villkoren utom i de fall en ansökan avser förnyelse av tillstånd för samma slags verksamhet och varor.

g) Ansökan avser inte drift av anläggningar för tullagring av varor.

h) Om en ansökan avser förnyelse av ett tillstånd för samma slags verksamhet och varor ska ansökan lämnas in inom tre år från den dag det ursprungliga tillståndet upphörde att gälla.

Tullmyndigheterna får bevilja ett tillstånd retroaktivt också om de varor som hänförs till ett tullförfarande inte längre var tillgängliga vid den tidpunkt då ansökan om ett sådant tillstånd godtogs.

3. Om inget annat föreskrivs, får ett tillstånd enligt punkt 1 endast beviljas personer som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) De är etablerade i unionens tullområde.
- b) De lämnar nödvändiga garantier för ett korrekt genomförande av verksamheten; en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar ska anses uppfylla detta villkor i den mån den verksamhet som avser det särskilda förfarandet i fråga beaktas i det tillstånd som avses i artikel 38.2 a.

c) När en tullskuld eller andra avgifter kan behöva betalas för varor som hänförs till ett särskilt förfarande, ställer de en garanti i enlighet med artikel 89.

d) I fråga om förfarandet för tillfällig införsel eller aktiv förädling, använder de varorna eller låter använda dem eller utför de förädlingsprocesser beträffande varorna eller låter utföra sådana förädlingsprocesser.

4. Om inget annat föreskrivs och utöver vad som sägs i punkt 3, får ett tillstånd enligt punkt 1 beviljas endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Tullmyndigheterna kan utöva tullövervakning utan att behöva använda administrativa arrangemang som inte står i proportion till de ekonomiska behoven i fråga.

b) Väsentliga intressen för tillverkare i unionen inte skulle påverkas negativt genom ett tillstånd till förädlingsförfarandet (ekonomiska villkor).

5. Väsentliga intressen för tillverkare i unionen ska inte anses vara negativt påverkade enligt punkt 4 b, såvida det inte föreligger bevisning för motsatsen eller de ekonomiska villkoren anses vara uppfyllda.

6. Om det föreligger bevisning för att väsentliga intressen för tillverkare i unionen sannolikt kommer att påverkas negativt, ska en undersökning av de ekonomiska villkoren göras på unionsnivå.

Artikel 212

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

a) villkoren för beviljande av tillstånd till de förfaranden som avses i artikel 211.1,

b) undantag från de villkor som avses i artikel 211.3 och 211.4,

c) de fall där de ekonomiska villkoren anses vara uppfyllda enligt artikel 211.5.

Artikel 213

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för prövning av de ekonomiska villkor som avses i artikel 211.6.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 214

Bokföring

1. Utom i fråga om förfarandet för transitering, eller om annat föreskrivs, ska tillståndshavaren, den person som är ansvarig för förfarandet och samtliga personer som bedriver en verksamhet som innefattar lagring, behandling eller förädling av varor, eller försäljning eller inköp av varor i frizoner, hålla lämplig bokföring i en form som godkänns av tullmyndigheterna.

Bokföringen ska innehålla den information och de uppgifter som gör det möjligt för tullmyndigheterna att övervaka det berörda förfarandet, i synnerhet när det gäller att identifiera de varor som hänförs till förfarandet, deras tullstatus och befordran av dessa varor.

2. En godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingsåtgärder ska anses uppfylla skyldigheten enligt punkt 1 om dennes bokföring är ändamålsenlig för det berörda särskilda förfarandet.

Artikel 215

Avslutande av ett särskilt förfarande

1. I andra fall än vid förfarandet för transitering och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 254 ska ett särskilt förfarande avslutas när de varor som hänförs till förfarandet, eller de förädlade produkterna, hänförs till ett påföljande tullförfarande, har förts ut ur unionens tullområde, eller har förstörts utan att något avfall återstår, eller överläts till staten i enlighet med artikel 199.

2. Tullmyndigheterna ska avsluta förfarandet för transitering när de kan fastställa att förfarandet har slutförts på ett korrekt sätt, på grundval av en jämförelse mellan de uppgifter som är tillgängliga vid avgångstullkontoret och de som är tillgängliga vid destinationstullkontoret.

3. Tullmyndigheterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att reglera situationen för de varor för vilka ett förfarande inte har avslutats enligt de villkor som föreskrivs.

4. Förfarandet ska avslutas inom en viss tidsfrist, om inget annat föreskrivs.

Artikel 216

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa den tidsfrist som avses i artikel 215.4.

Artikel 217

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för avslutande av ett särskilt förfarande i enlighet med artikel 216.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 218

Överföring av rättigheter och skyldigheter

Rättigheterna och skyldigheterna för den person som är ansvarig för förfarandet när varor har hänförs till ett särskilt förfarande, dock ej förfarandet för transitering, får helt eller delvis överföras till en annan person som uppfyller villkoren för det berörda förfarandet.

Artikel 219

Befordran av varor

I särskilda fall får varor som har hänförs till ett annat särskilt förfarande än för transitering eller lagts upp i en frizon befordras mellan olika platser i unionens tullområde.

Artikel 220

Vanliga former av hantering

Varor som har hänförs till tullagerförfarandet eller ett förfarande för förädling eller lagts upp i en frizon får genomgå sådana vanliga former av hantering som är avsedda att bevara dem, förbättra deras utseende eller marknadsmässiga kvalitet eller förbereda dem för distribution eller återförsäljning.

Artikel 221

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att

a) fastställa i vilka fall och på vilka villkor befordran av varor som hänförs till ett särskilt förfarande annat än transitering eller som lagts upp i en frizon enligt artikel 219 får ske,

b) fastställa vanliga former av hantering för varor som hänförs till tullagerförfarandet eller ett förfarande för förädling eller som lagts upp i en frizon enligt artikel 220.

Artikel 222

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för

a) överföring av rättigheterna och skyldigheterna för den person som är ansvarig för förfarandet när det gäller varor som har hänförs till ett särskilt förfarande annat än transitering i enlighet med artikel 218,

b) befordran av varor som hänförs till ett särskilt förfarande annat än transitering eller som lagts upp i en frizon enligt artikel 219.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 223

Likvärdiga varor

1. Med likvärdiga varor avses unionsvaror som lagras, används eller förädlas i stället för varor som hänförs till ett särskilt förfarande.

Inom ramen för förfarandet för passiv förädling avses med likvärdiga varor icke-unionsvaror som förädlas i stället för unionsvaror som hänförs till ett förfarande för passiv förädling.

Om inget annat föreskrivs ska likvärdiga varor omfattas av samma åttasiffriga KN-nummer och ha samma handelskvalitet och tekniska egenskaper som de varor de ersätter.

2. Tullmyndigheterna ska på ansökan ge tillstånd till följande, förutsatt att ett korrekt genomförande av förfarandet, särskilt vad beträffar tullövervakning, säkerställs:

a) Användning av likvärdiga varor inom ramen för tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner, slutanvändning eller förädling.

b) Användning av likvärdiga varor inom ramen för förfarandet för tillfällig införsel, i särskilda fall.

- c) I fråga om förfarandet för aktiv förädling, export av sådana förädlade produkter som framställts av likvärdiga varor före importen av de varor de ersätter.
- d) I fråga om förfarandet för passiv förädling, import av sådana förädlade produkter som framställts av likvärdiga varor före exporten av de varor de ersätter.

En godkänd ekonomisk aktör för tullförenklningar ska anses uppfylla villkoret att ett korrekt genomförande av förfarandet är säkerställt, i den mån den verksamhet som avser användning av likvärdiga varor för förfarandet i fråga beaktas i det tillstånd som avses i artikel 38.2 a.

3. Användning av likvärdiga varor får inte tillåtas i något av följande fall:

- a) Om endast vanliga former av hantering enligt definitionen i artikel 220 genomförs inom ramen för förfarandet för aktiv förädling.
- b) Om ett förbud mot restitution av importtull eller tullfrihet vid import gäller för icke-ursprungsvaror som använts vid tillverkningen av förädlade produkter inom ramen för förfarandet för aktiv förädling för vilka ett ursprungsintyg utfärdats eller upprättats inom ramen för en förmånsordning mellan unionen och vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller med grupper av sådana länder eller territorier.
- c) Om det skulle medföra oberättigade fördelar i fråga om importtull eller när det föreskrivs i unionslagstiftning.

4. I det fall som avses i punkt 2 c och om de förädlade produkterna skulle omfattas av exporttullar om de inte exporterades inom ramen för förfarandet för aktiv förädling, ska tillståndshavaren ställa en garanti för att säkerställa betalning av exporttullarna för det fall att icke-unionsvarorna inte skulle importeras inom den period som avses i artikel 257.3.

Artikel 224

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) undantag från artikel 223.1 tredje stycket,

- b) de villkor på vilka likvärdiga varor används enligt artikel 223.2,
- c) de särskilda fall där likvärdiga varor används inom ramen för förfarandet för tillfällig införsel enligt artikel 223.2 b,
- d) de fall där användning av likvärdiga varor inte tillåts i enlighet med artikel 223.3 c.

Artikel 225

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för den användning av likvärdiga varor som tillåts i enlighet med artikel 223.2.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 2

Transitering

Avsnitt 1

Extern och intern transitering

Artikel 226

Extern transitering

1. Inom ramen för förfarandet för extern transitering får icke-unionsvaror befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde utan att omfattas av något av följande:

- a) Importtullar.
- b) Andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser.
- c) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte innebär förbud mot införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.

2. I särskilda fall ska unionsvaror hänföras till förfarandet för extern transitering.

3. Befordran enligt punkt 1 ska äga rum på något av följande sätt:

- a) Enligt förfarandet för extern unionstransitering.
- b) I enlighet med TIR-konventionen under förutsättning att befordran
 - i) har påbörjats eller ska avslutas utanför unionens tullområde,
 - ii) genomförs mellan två platser i unionens tullområde och går genom ett land eller territorium som är beläget utanför unionens tullområde.
- c) I enlighet med ATA-konventionen/Istanbulkonventionen om en transiteringsbefordran äger rum.
- d) Med varorna upptagna i Rhenmanifestet (artikel 9 i den reviderade konventionen om sjöfarten på Rhen).
- e) Med varorna upptagna i formulär 302 enligt avtalet mellan parterna i Nordatlantiska fördraget om status för deras styrkor, undertecknat i London den 19 juni 1951.
- f) Genom postsystemet i enlighet med bestämmelser som antagits av Världspostföreningen, när varorna medförs av personer som har rättigheter och skyldigheter enligt sådana bestämmelser eller av personer som agerar för sådana personers räkning.

Artikel 227

Intern transitering

1. Inom ramen för förfarandet för intern transitering får, på de villkor som anges i punkt 2, unionsvaror befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde och passera genom ett land eller territorium utanför det tullområdet utan att varornas tullstatus förändras.
2. Befordran enligt punkt 1 ska äga rum på något av följande sätt:
 - a) Enligt förfarandet för intern unionstransitering om sådan möjlighet finns i internationell överenskommelse.
 - b) I enlighet med TIR-konventionen.
 - c) I enlighet med ATA-konventionen/Istanbulkonventionen om en transiteringsbefordran äger rum.
 - d) Med varorna upptagna i Rhenmanifestet (artikel 9 i den reviderade konventionen om sjöfarten på Rhen).

- e) Med varorna upptagna i formulär 302 enligt avtalet mellan parterna i Nordatlantiska fördraget om status för deras styrkor, undertecknat i London den 19 juni 1951.
- f) Genom postsystemet i enlighet med bestämmelser som antagits av Världspostföreningen, när varorna medförs av personer som har rättigheter och skyldigheter enligt sådana bestämmelser eller av personer som agerar för sådana personers räkning.

Artikel 228

Ett enda territorium för transiteringsändamål

När varor befordras från en plats inom unionens tullområde till en annan i enlighet med TIR-konventionen, i enlighet med ATA-konventionen/Istanbulkonventionen, med varorna upptagna i formulär 302 eller genom postsystemet, ska unionens tullområde för sådan transport anses utgöra ett enda territorium.

Artikel 229

Uteslutande av personer från TIR-transiteringar

1. När en medlemsstats tullmyndigheter beslutar att utesluta en person från TIR-transiteringar enligt artikel 38 i TIR-konventionen ska det beslutet tillämpas i unionens hela tullområde och TIR-carneter som ingetts av den personen ska inte godtas av något tullkontor.
2. En medlemsstat ska underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om sitt beslut enligt punkt 1 jämte uppgift om dag från vilken beslutet tillämpas.

Artikel 230

Godkänd mottagare för TIR-ändamål

Tullmyndigheterna får efter en ansökan ge tillstånd till att en person, nedan kallad *godkänd mottagare*, på en godkänd plats tar emot varor som befordrats i enlighet med TIR-konventionen, så att förfarandet slutförs i enlighet med artikel 1 d i TIR-konventionen.

Artikel 231

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de särskilda fall där unionsvaror ska hänföras till förfarandet för extern transitering enligt artikel 226.2,

b) villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 230.

Artikel 232

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för tillämpning i unionens tullområde av artiklarna 226.3 b–f och 227.2 b–f med beaktande av unionens behov.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Unionstransitering

Artikel 233

Skyldigheter för den person som är ansvarig för förfarandet för unionstransitering och skyldigheter för fraktföraren och mottagaren av varor som befordras enligt förfarandet för unionstransitering

1. Den person som är ansvarig för förfarandet för unionstransitering ska ansvara för allt följande:

a) Att ankomsten av varorna i oförändrat skick anmäls och de nödvändiga upplysningarna lämnas till destinationstullkontoret inom föreskriven tid och i enlighet med de åtgärder som tullmyndigheterna vidtagit för att sörja för att varorna identifieras.

b) Att tullbestämmelserna om förfarandet efterlevs.

c) Att, om inget annat föreskrivs i tullagstiftningen, en garanti ställs för att i enlighet med andra gällande tillämpliga bestämmelser säkerställa betalning av det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulder eller andra avgifter som kan behöva erläggas för varorna.

2. Skyldigheten för den person som är ansvarig för förfarandet ska vara fullgjord och transiteringsförfarandet ska slutföras när de varor som hänförs till förfarandet och de nödvändiga upplysningarna är tillgängliga på destinationstullkontoret i enlighet med tullagstiftningen.

3. En fraktförare eller varumottagare som tar emot varor i vetskap om att de befordras enligt förfarandet för unionstransitering ska också vara ansvarig för att ankomsten av varorna i oförändrat skick anmäls till destinationstullkontoret inom föreskriven tid och i enlighet med de åtgärder som tullmyndigheterna vidtagit för att sörja för att varorna identifieras.

4. På ansökan får tullmyndigheterna tillåta var och en av följande förenklingar vid hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering eller vid slutförande av det förfarandet:

a) Status som godkänd avsändare, som ger tillståndshavaren befogenhet att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering utan att varornas ankomst anmäls till tullen.

b) Status som godkänd mottagare, som ger tillståndshavaren befogenhet att på en godkänd plats ta emot varor som befordrats enligt förfarandet för unionstransitering, för att slutföra förfarandet enligt artikel 233.2.

c) Användning av förseglingar av en särskild typ, när försegling krävs för att säkerställa identifieringen av de varor som hänförs till förfarandet för unionstransitering.

d) Användning av en tulldeklaration med minskade uppgiftskrav för att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering.

e) Användning av ett elektroniskt transportdokument som tulldeklaration för att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering, förutsatt att dokumentet innehåller de upplysningar som krävs för en sådan deklARATION och att upplysningarna är tillgängliga för tullmyndigheterna vid avgång och ankomst, så att varorna kan övervakas av tullen och förfarandet avslutas.

Artikel 234

Varor som passerar genom ett territorium som tillhör ett land eller territorium beläget utanför unionens tullområde inom ramen för förfarandet för extern unionstransitering

1. Förfarandet för extern unionstransitering ska tillämpas på varor som passerar genom ett land eller territorium som är beläget utanför unionens tullområde om något av följande villkor uppfylls:

a) Bestämmelser om tillämpning av förfarandet anges i ett internationellt avtal.

b) Transport genom det landet eller territoriet genomförs med varorna upptagna i ett enda transportdokument, som upprättats i unionens tullområde.

2. I det fall som avses i punkt 1 b ska förfarandet för extern unionstransitering tillfälligt upphöra när varorna befinner sig utanför unionens tullområde.

*Artikel 235***Delegering av befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa villkoren för beviljande av de tillstånd som avses i artikel 233.4.

*Artikel 236***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för

- a) hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering och slutförande av det förfarandet,
- b) genomförande av de förenklingar som avses i artikel 233.4,
- c) tullövervakning av varor som passerar genom ett territorium som tillhör ett land eller territorium beläget utanför unionens tullområde inom ramen för förfarandet för extern unionstransitering enligt artikel 234.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 3

Lagring

Avsnitt 1

Gemensamma bestämmelser*Artikel 237***Tillämpningsområde**

1. Enligt ett förfarande för lagring får icke-unionsvaror lagras i unionens tullområde utan att omfattas av något av följande:

- a) Importtullar.
- b) Andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser.
- c) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte innebär förbud mot införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.

2. Unionsvaror får hänföras till tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner i enlighet med unionslagstiftning på

särskilda områden eller för att kunna omfattas av ett beslut om återbetalning eller eftergift av importtullar.

3. När det finns ett ekonomiskt behov och tullövervakningen inte kommer att påverkas negativt får tullmyndigheterna tillåta lagring av unionsvaror i en anläggning för lagring i tullager. Dessa varor ska inte anses vara hänfödda till tullagerförfarandet.

*Artikel 238***Varaktighet av ett förfarande för lagring**

1. Det får inte förekomma någon begränsning av den tid under vilken varor får kvarstå under ett förfarande för lagring.

2. I undantagsfall får tullmyndigheterna fastställa en tidsfrist för avslutande av ett förfarande för lagring, särskilt om slaget av varor eller deras beskaffenhet vid långtidslagring kan innebära ett hot mot människors eller djurs hälsa, mot växter eller miljö.

*Artikel 239***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för hänförande av unionsvaror till tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner enligt artikel 237.2.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Tullagerförfarandet*Artikel 240***Lagring i tullager**

1. Inom ramen för tullagerförfarandet får icke-unionsvaror lagras i lokaler eller på annan plats som har godkänts för det förfarandet av tullmyndigheterna och under tullövervakning (nedan kallade *tullager*).

2. Tullagren får vara tillgängliga för användning av vilken person som helst till lagring av varor i tullager (nedan kallat *allmänt tullager*), eller för lagring av varor av en innehavare av ett tillstånd till tullagerförfarandet (nedan kallat *privat tullager*).

3. Varor som hänförs till tullagerförfarandet får tillfälligt föras bort från tullagret. Ett sådant bortförande ska godkännas i förväg av tullmyndigheterna, utom i fall av force majeure.

*Artikel 241***Förädling**

1. Om ett ekonomiskt behov föreligger och tullövervakningen inte påverkas negativt får tullmyndigheterna tillåta förädling av varor enligt förfarandet för aktiv förädling eller för slutanvändning i ett tullager, med förbehåll för de villkor som gäller för dessa förfaranden.

2. De varor som avses i punkt 1 ska inte anses vara hänfödda till tullagerförfarandet.

*Artikel 242***Ansvarsområden för tillståndshavaren eller den person som är ansvarig för förfarandet**

1. Tillståndshavaren och den person som är ansvarig för förfarandet ska ansvara för följande:

a) Att sörja för att varor som omfattas av tullagerförfarandet inte undandras tullens övervakning.

b) Att de skyldigheter som hör samman med lagring av varor som omfattas av tullagerförfarandet fullgörs.

2. Med undantag från punkt 1 får det i ett tillstånd som avser ett allmänt tullager anges att de skyldigheter som avses i punkt 1 a eller b endast åligger den person som är ansvarig för förfarandet.

3. Den person som är ansvarig för förfarandet ska ansvara för att de skyldigheter som hör samman med hänförandet av varorna till tullagerförfarandet fullgörs.

*Avsnitt 3***Frizoner***Artikel 243***Angivande av frizoner**

1. Medlemsstaterna får utse delar av unionens tullområde till frizoner.

För varje frizon ska medlemsstaterna fastställa vilken yta som omfattas och var infarts- och utförelseställen är belägna.

2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen uppgifter om de frizoner som är i drift.

3. Frizoner ska vara inhägnade.

Frizonernas gränser samt deras infarts- och utförelseställen ska vara föremål för tullövervakning.

4. Personer, varor och transportmedel som kommer in i eller lämnar en frizon får underkastas tullkontroller.

*Artikel 244***Byggnader och verksamhet i frizoner**

1. Uppförandet av byggnader i en frizon ska kräva förhandsgodkännande av tullmyndigheterna.

2. Om inte annat föreskrivs i tullagstiftningen ska varje typ av industriell eller kommersiell verksamhet eller tjänsteverksamhet vara tillåten i en frizon. Bedrivande av sådan verksamhet ska anmälas i förväg till tullmyndigheterna.

3. Tullmyndigheterna får, med hänsyn till de berörda varornas beskaffenhet, behovet av tullövervakning eller säkerhets- och skyddsbehov, införa förbud mot eller begränsningar av sådan verksamhet som avses i punkt 2.

4. Tullmyndigheterna får förbjuda personer som inte lämnar nödvändiga garantier för att de iakttar tullbestämmelserna att bedriva verksamhet i en frizon.

*Artikel 245***Anmälan av varors ankomst och hänförande av dem till ett förfarande**

1. Varor som förs in i en frizon ska anmälas till tullen och genomgå de föreskrivna tullformaliteter i något av följande fall:

a) När de förs in i en frizon direkt från en plats utanför unionens tullområde.

b) När de har varit hänfödda till ett tullförfarande som slutförs eller avslutas när de hänförs till ett förfarande för frizoner.

c) När de hänförs till ett förfarande för frizoner för att kunna omfattas av ett beslut om återbetalning eller eftergift av importtullar.

d) När sådana formaliteter föreskrivs i annan lagstiftning än tulllagstiftningen.

2. Ankomsten av varor som förs in i en frizon under andra omständigheter än de som avses i punkt 1 ska inte anmälas till tullen.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 246 ska varor som förs in i en frizon anses bli hänfödda till ett förfarande för frizoner

a) vid den tidpunkt då de förs in i en frizon, såvida de inte redan har hänförts till ett annat tullförfarande, eller

b) vid den tidpunkt då förfarandet för transitering slutförs, såvida varorna inte omedelbart hänförs till ett påföljande tullförfarande.

Artikel 246

Unionsvaror i frizoner

1. Unionsvaror får föras in i eller lagras, befordras, användas, förädlas eller förbrukas i en frizon. I sådana fall ska varorna inte anses omfattas av förfarandet för frizoner.

2. På ansökan av den berörda personen ska tullmyndigheterna fastställa att vart och ett av följande varor har tullstatus som unionsvaror:

a) Unionsvaror som förs in i en frizon.

b) Unionsvaror som har genomgått förädlingsprocesser i en frizon.

c) Varor som övergår till fri omsättning i en frizon.

Artikel 247

Icke-unionsvaror i frizoner

1. Icke-unionsvaror får under den tid som de kvarstår i en frizon övergå till fri omsättning eller hänföras till förfarandet för aktiv förädling, för tillfällig införsel eller för slutanvändning på de villkor som föreskrivs för dessa förfaranden.

I sådana fall ska varorna inte anses omfattas av förfarandet för frizoner.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om leveranser eller proviantering och om förfarandet i fråga så föreskriver, ska punkt 1 inte förhindra användning eller

förbrukning av varor som vid övergång till fri omsättning eller vid tillfällig införsel inte skulle omfattas av importtullar eller åtgärder som föreskrivs enligt den gemensamma jordbrukspolitik eller handelspolitiken.

Om sådan användning eller förbrukning äger rum, ska någon tulldeklaration för övergång till fri omsättning eller förfarandet för tillfällig införsel inte krävas.

En sådan deklaration ska emellertid krävas om varorna omfattas av en tullkvot eller ett tulltak.

Artikel 248

Utförsel av varor ur en frizon

1. Utan att det påverkar tillämpningen av lagstiftningen på andra områden än tullområdet får varor som befinner sig i en frizon exporteras eller återexporteras från unionens tullområde eller föras in i en annan del av unionens tullområde.

2. Artiklarna 134–149 ska gälla varor som förs ut ur en frizon in i andra delar av unionens tullområde.

Artikel 249

Tullstatus

När varor förs ut ur en frizon till en annan del av unionens tullområde eller hänförs till ett tullförfarande ska de betraktas som icke-unionsvaror såvida inte deras tullstatus som unionsvaror har bevisats.

När det gäller tillämpningen av exporttullar och exportlicenser eller exportkontrollåtgärder inom ramen för den gemensamma jordbruks- eller handelspolitiken ska varorna emellertid anses vara unionsvaror, såvida det inte är fastställt att de inte har tullstatus som unionsvaror.

KAPITEL 4

Särskild användning

Avsnitt 1

Tillfällig införsel

Artikel 250

Tillämpningsområde

1. Inom ramen för förfarandet för tillfällig införsel får icke-unionsvaror som är avsedda för återexport bli föremål för särskild användning i unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från importtullar, utan att varorna blir föremål för något av följande:

a) Andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser.

b) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte innebär förbud mot införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.

2. Förfarandet för tillfällig införsel får endast användas om följande villkor är uppfyllda:

a) Varorna är inte avsedda att genomgå någon förändring, förutom normal värdeminskning till följd av att de används.

b) Det är möjligt att säkerställa att de varor som hänförts till förfarandet kan identifieras, utom när, med hänsyn till varornas beskaffenhet eller den användning som avses, frånvaron av identifieringsåtgärder inte riskerar att medföra att förfarandet missbrukas eller, i det fall som avses i artikel 223, när det kan kontrolleras att de villkor som fastställts för likvärdiga varor är uppfyllda.

c) Den person som är ansvarig för förfarandet är etablerad utanför unionens tullområde om inte annat föreskrivs.

d) Kraven för fullständig eller partiell tullbefrielse enligt tullagstiftningen är uppfyllda.

Artikel 251

Tid under vilken varor får kvarstå under förfarandet för tillfällig införsel

1. Tullmyndigheterna ska fastställa den tid inom vilken varor som hänförts till ett förfarande för tillfällig införsel måste återexporteras eller hänföras till ett påföljande tullförfarande. Denna tid ska vara så lång att ändamålet med den tillåtna användningen kan uppnås.

2. Den längsta tid under vilken varor får kvarstå under förfarandet för tillfällig införsel för samma ändamål och under ansvar av samma tillståndshavare ska, om inget annat föreskrivs, vara 24 månader, även när förfarandet avslutats genom att varorna hänförts till ett annat särskilt förfarande och därefter återigen hänförts till förfarandet för tillfällig införsel.

3. Om, under exceptionella omständigheter, den tillåtna användningen inte kan uppnås inom den tid som avses i punkterna 1 och 2, får tullmyndigheterna bevilja en rimlig förlängning av den tiden, om tillståndshavaren lämnar en motiverad ansökan.

4. Den totala tid under vilken varor får kvarstå under förfarandet för tillfällig införsel får inte överstiga tio år, förutom vid oförutsedda händelser.

Artikel 252

Importtullbelopp vid tillfällig införsel med partiell befrielse från importtull

1. Det importtullbelopp som ska betalas för varor som hänförts till förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtull ska uppgå till 3 % av det importtullbelopp som skulle ha betalats för varorna om de hade övergått till fri omsättning den dag då de hänfördes till förfarandet för tillfällig införsel.

Detta belopp ska betalas för varje månad eller del av månad under vilken varorna är hänfödda till förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtull.

2. Det importtullbelopp som ska betalas får inte överstiga det belopp som skulle ha betalats om varorna hade övergått till fri omsättning den dag då de hänfördes till förfarandet för tillfällig införsel.

Artikel 253

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 243 för att fastställa

a) den särskilda användning som avses i artikel 250.1,

b) de krav som avses i artikel 250.2 d.

Avsnitt 2

Slutanvändning

Artikel 254

Förfarande för slutanvändning

1. Inom ramen för förfarandet för användning för särskilda ändamål får varor övergå till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt tullsats på grund av deras särskilda användning.

2. Om varorna är i en produktionsfas som ekonomiskt skulle medge enbart den föreskrivna slutanvändningen, får tullmyndigheterna i tillståndet fastställa villkoren för att varorna ska anses ha använts för de ändamål som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats.

3. Om varorna lämpar sig för upprepad användning och tullmyndigheterna anser det vara lämpligt för att undvika missbruk, ska tullövervakningen fortgå under en tid som inte överstiger två år från den dag då varorna för första gången användes för de ändamål som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats.

4. Tullövervakningen inom ramen för förfarandet för slutanvändning ska upphöra i något av följande fall:

- a) När varorna har använts för de ändamål som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats.
- b) När varorna har förts ut ur unionens tullområde, förstörts eller överlåtits till staten.
- c) När varorna har använts för andra ändamål än dem som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats och de tillämpliga importtullarna har betalats.

5. När en avkastningsgrad krävs ska artikel 255 gälla för förfarandet för slutanvändning.

6. Avfall och skrot från behandling eller förädling av varor enligt det föreskrivna särskilda ändamålet och naturligt svinn ska betraktas som varor som har hänförs till den föreskrivna slutanvändningen.

7. Avfall och skrot till följd av förstöringen av varor som hänförs till förfarandet för slutanvändning ska anses ha hänförs till tullagerförfarandet.

KAPITEL 5

Förädling

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 255

Avkastningsgrad

Utom i de fall en avkastningsgrad har fastställts i unionslagstiftning på särskilda områden ska tullmyndigheterna fastställa antingen avkastningsgraden eller den genomsnittliga avkastningsgraden för förädlingsprocessen eller, vid behov, metoden för att fastställa avkastningsgraden.

Avkastningsgraden eller den genomsnittliga avkastningsgraden ska fastställas på grundval av de faktiska omständigheter under

vilka förädlingsprocesserna genomförs eller ska genomföras. Avkastningsgraden får i förekommande fall justeras i enlighet med artikel 28.

Avsnitt 2

Aktiv förädling

Artikel 256

Tillämpningsområde

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 223 får inom ramen för förfarandet för aktiv förädling icke-unionsvaror användas i unionens tullområde i en eller flera förädlingsprocesser utan att varorna omfattas av något av följande:

- a) Importtullar.
- b) Andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser.
- c) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte förbjuder införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.

2. Förfarandet för aktiv förädling får användas i andra fall än vid reparationer och förstöring endast när de varor som hänförs till förfarandet kan identifieras i de förädlade produkterna, utom om de använts som produktionstillbehör.

I det fall som avses i artikel 223 får förfarandet användas när det kan kontrolleras att de villkor som fastställts för likvärdiga varor uppfylls.

3. Utöver punkterna 1 och 2 får förfarandet för aktiv förädling även användas för var och en av följande varor:

- a) Varor avsedda för att genomgå processer för att uppfylla de tekniska villkoren för deras övergång till fri omsättning.
- b) Varor som måste genomgå vanliga former av hantering i enlighet med artikel 220.

Artikel 257

Tid för avslutande av förfarandet

1. Tullmyndigheterna ska ange den tid inom vilken förfarandet för aktiv förädling ska avslutas i överensstämmelse med artikel 216.

Denna tid ska löpa från och med den dag då icke-unionsvarorna hänförs till förfarandet, och hänsyn ska tas till den tid som krävs för att genomföra förädlingsprocesserna och att avsluta förfarandet.

2. Tullmyndigheterna får bevilja en rimlig förlängning av den tid som avses i punkt 1, om tillståndshavaren lämnar in en motiverad ansökan om detta.

I tillståndet får det anges att en tid som börjar löpa under en månad eller ett kvartal eller halvår ska löpa ut den sista dagen i påföljande månad, kvartal eller halvår.

3. Vid export i förväg i enlighet med artikel 223.2 c ska det i tillståndet anges inom vilken tid icke-unionsvarorna ska deklarerar för förfarandet för aktiv förädling, med beaktande av den tid som krävs för anskaffning och transport till unionens tullområde.

Den tid som avses i första stycket ska anges i månader och får inte överstiga sex månader. Den ska löpa från dagen för godtagandet av exportdeklarationen för de förädlade produkter som framställts av motsvarande likvärdiga varor.

4. På tillståndshavarens begäran får den sexmånadersperiod som avses i punkt 3 förlängas även efter det att den har löpt ut, förutsatt att den totala perioden inte överstiger tolv månader.

Artikel 258

Temporär återexport för ytterligare förädling

På ansökan får tullmyndigheterna ge tillstånd till att några av eller alla de varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling, eller de förädlade produkterna, temporärt återexporteras för ytterligare förädling utanför unionens tullområde, i enlighet med villkoren för förfarandet för passiv förädling.

Avsnitt 3

Passiv förädling

Artikel 259

Tillämpningsområde

1. Inom ramen för förfarandet för passiv förädling får unionsvaror temporärt exporteras från unionens tullområde för att genomgå förädlingsprocesser. De förädlade produkter som framställts av dessa varor får övergå till fri omsättning med fullständig eller partiell befrielse från importtullar på ansökan av tillståndshavaren eller en annan person som är

etablerad på unionens tullområde, förutsatt att den personen har fått tillståndshavarens samtycke och villkoren i tillståndet är uppfyllda.

2. Förfarandet för passiv förädling får inte tillåtas för någon av följande typer av unionsvaror:

a) Varor vars export medför att importtullar återbetalas eller efterges.

b) Varor som före export övergått till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt tullsats på grund av deras slutanvändning, så länge som slutanvändningen inte har fullbordats och såvida varorna inte måste repareras.

c) Varor vars export medför att exportbidrag beviljas.

d) Varor för vilka en finansiell förmån annan än det bidrag som avses i led c beviljas inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken när varorna exporteras.

3. Tullmyndigheterna ska ange den tid inom vilken de temporärt exporterade varorna ska återimporteras till unionens tullområde i form av förädlade produkter och övergå till fri omsättning, för att varorna ska kunna omfattas av fullständig eller partiell befrielse från importtullar. De får bevilja en rimlig förlängning av denna tid om tillståndshavaren lämnar in en motiverad ansökan om detta.

Artikel 260

Kostnadsfritt reparerade varor

1. Om det på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt fastställs att varor har reparerats kostnadsfritt, antingen på grund av en kontraktsenlig eller lagstadgad garantiförpliktelse eller på grund av ett fabriktions- eller materialfel, ska varorna beviljas fullständig befrielse från importtullar.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om fabriktions- eller materialfelet beaktades när varorna först övergick till fri omsättning.

Artikel 261

Standardutbytessystemet

1. Inom ramen för standardutbytessystemet får en importerad produkt (nedan kallad *ersättningsprodukt*) i enlighet med punkterna 2–5 ersätta en förädlad produkt.

2. Tullmyndigheterna ska på ansökan tillåta att standardutbytesystemet används om förädlingsprocessen består i reparation av andra defekta unionsvaror än dem som omfattas av åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken eller av de särskilda arrangemang som är tillämpliga på vissa varor som framställts genom förädling av jordbruksprodukter.

3. Ersättningsprodukter ska omfattas av samma åttasiffriga KN-nummer och ha samma handelskvalitet och tekniska egenskaper som de defekta varorna skulle ha haft efter att ha reparerats.

4. Om de defekta varorna har använts före exporten, ska ersättningsprodukterna också ha använts.

Tullmyndigheterna ska emellertid frånga kravet enligt första stycket om ersättningsprodukterna har levererats kostnadsfritt, antingen på grund av en kontraktsevenlig eller lagstadgad garanti-förpliktelse eller på grund av ett materialfel eller ett fabriktionsfel.

5. De bestämmelser som skulle vara tillämpliga på de förädlade produkterna ska även gälla ersättningsprodukterna.

Artikel 262

Import i förväg av ersättningsprodukter

1. Tullmyndigheterna ska, enligt de villkor de fastställer och på ansökan av den berörda personen, tillåta att ersättningsprodukter importerar innan de defekta varorna exporteras.

Vid en sådan import i förväg av en ersättningsprodukt ska en garanti ställas för att täcka det importtullbelopp som kommer att vara tillämpligt om de defekta varorna inte exporteras i enlighet med punkt 2.

2. De defekta varorna ska exporteras inom två månader från den dag då tullmyndigheterna godtar deklarationen för ersättningsprodukternas övergång till fri omsättning.

3. Om, under exceptionella omständigheter, de defekta varorna inte kan exporteras inom den tid som avses i punkt 2, får tullmyndigheterna på en motiverad ansökan av tillståndshavaren bevilja en rimlig förlängning av fristen.

AVDELNING VIII

VAROR SOM FÖRS UT UR UNIONENS TULLOMRÅDE

KAPITEL 1

Formaliteter inför utförsel av varor

Artikel 263

Ingivande av deklaration före avgång

1. Varor som ska föras ut ur unionens tullområde ska omfattas av en deklaration före avgång som ska inges till det behöriga tullkontoret inom en fastställd tidsfrist innan varorna förs ut ur unionens tullområde.

2. Den skyldighet som avses i punkt 1 ska frångås i följande fall:

a) I fråga om de transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom unionens tullområdes territorialvatten eller luftrum utan att göra uppehåll.

b) I andra särskilda fall när det motiveras av typen av varor eller varuflöden eller föreskrivs i internationella avtal.

3. Deklarationen före avgång ska utgöras av något av följande:

a) En tulldeklaration, om de varor som ska föras ut ur unionens tullområde är hänfödda till ett tullförfarande för vilket en sådan deklaration krävs.

b) En deklaration om återexport i enlighet med artikel 270.

c) En summarisk utförseldeklaration enligt artikel 271.

4. Deklarationen före avgång ska innehålla de uppgifter som krävs för riskanalys av säkerhets- och skyddsskäl.

Artikel 264

Riskanalys

Det tullkontor till vilket deklarationen före avgång enligt artikel 263 inges ska, främst i säkerhets- och skyddssyfte, se till att en riskanalys utförs inom en särskild tidsfrist på grundval av denna deklaration och ska vidta de åtgärder som krävs med anledning av riskanalysresultaten.

*Artikel 265***Delegering av befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) den särskilda tidsfrist som avses i artikel 263.1 inom vilken deklARATIONEN före avgång ska inges innan varorna förs ut ur unionens tullområde med beaktande av typen av varuflöden,
- b) de särskilda fall där skyldigheten att inge en deklARATION före avgång får frångås i enlighet med artikel 263.2 c.

*Artikel 266***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera den tidsfrist som avses i artikel 264 inom vilken riskanalys ska utföras med beaktande av den tidsfrist som avses i artikel 263.1.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

*KAPITEL 2***Formaliteter vid utförsel av varor***Artikel 267***Tullövervakning och formaliteter vid utförsel**

1. Varor som ska föras ut ur unionens tullområde ska omfattas av tullövervakning och får underkastas tullkontroller. Vid behov får tullmyndigheterna fastställa vilken rutt som ska användas och vilken tidsfrist som ska iakttas när varorna ska föras ut ur unionens tullområde.

2. Varor som ska föras ut ur unionens tullområde ska vid utförsel uppvisas för tullen av en av följande personer:

- a) Den person som för ut varorna ur unionens tullområde.
- b) Den person i vars namn eller för vars räkning den person som för ut varorna ur unionens tullområde agerar.
- c) Den person som tar på sig ansvaret för att transportera varorna innan de förs ut ur unionens tullområde.

3. Varor som ska föras ut ur unionens tullområde ska i tillämpliga fall omfattas av följande:

- a) Återbetalning eller eftergift av importtullar.
- b) Betalning av exportbidrag.
- c) Uttag av exporttullar.
- d) De formaliteter som krävs enligt gällande bestämmelser när det gäller andra avgifter.
- e) Tillämpning av förbud och restriktioner som grundas på bland annat hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet eller intresset av att skydda människors och djurs hälsa och liv, att bevara växter, att skydda miljön, att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde, att skydda industriell eller kommersiell äganderätt, bl.a. genom kontroller avseende narkotikaprekursorer, varor som innebär intrång i vissa immateriella rättigheter och kontanter, samt att genomföra åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskeresurser och handelspolitiska åtgärder.

4. Tullmyndigheterna får frigöra varorna för utförsel på villkor att de kommer att föras ut ur unionens tullområde i samma skick som när

- a) tulldeklARATIONEN eller deklARATIONEN om återexport godtogs, eller
- b) den summariska utförseldeklARATIONEN ingavs.

*Artikel 268***Tilldelning av genomförandebefogenheter**

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera de förfaranderegler för utförsel som avses i artikel 267.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

*KAPITEL 3***Export och återexport***Artikel 269***Export av unionsvaror**

1. Unionsvaror som ska föras ut ur unionens tullområde ska hänföras till förfarandet för export.

2. Punkt 1 ska inte gälla följande unionsvaror:
- Varor som hänförs till förfarandet för passiv förädling.
 - Varor som förs ut ur unionens tullområde efter att ha hänförs till förfarandet för slutanvändning.
 - Mervärdesskattebefriade eller punktskattebefriade varor som levereras till luftfartyg eller fartyg, oavsett luftfartygets eller fartygets destination, och för vilka leveransbevis krävs.
 - Varor som hänförs till förfarandet för intern transitering.
 - Varor som tillfälligt befordras ut ur unionens tullområde i enlighet med artikel 155.
3. De formaliteter för en tulldeklaration om export som fastställs i tullagstiftningen ska tillämpas i de fall som avses i punkt 2 a, b och c.

Artikel 270

Återexport av icke-unionsvaror

- Icke-unionsvaror som ska föras ut ur unionens tullområde ska bli föremål för en deklaration om återexport, som ska inges till det behöriga tullkontoret.
- Artiklarna 158–195 ska gälla en deklaration om återexport.
- Punkt 1 ska inte gälla följande varor:
 - Varor som hänförs till förfarandet för extern transitering och endast passerar genom unionens tullområde.
 - Varor som omlastas i, eller återexporteras direkt från, en frizon.
 - Varor i tillfällig lagring som återexporteras direkt från en anläggning för tillfällig lagring.

KAPITEL 4

Summarisk utförseldeklaration

Artikel 271

Ingivande av en summarisk utförseldeklaration

- När varor ska föras ut ur unionens tullområde och en tulldeklaration eller en deklaration om återexport inte inges

som en deklaration före avgång, ska en summarisk utförseldeklaration inges till utförseltullkontoret.

Tullmyndigheterna får medge att den summariska utförseldeklarationen inges till ett annat tullkontor under förutsättning att det sistnämnda omedelbart överför de nödvändiga uppgifterna till utförseltullkontoret eller gör dem elektroniskt tillgängliga för det.

2. Den summariska utförseldeklarationen ska inges av fraktföraren.

Trots fraktförarens skyldigheter får den summariska utförseldeklarationen i stället inges av någon av följande personer:

- Exportören, avsändaren eller en annan person i vars namn eller för vars räkning fraktföraren agerar.
- Varje person som kan anmäla eller låta anmäla varornas ankomst till utförseltullkontoret.

3. Tullmyndigheterna får godta att system för kommersiella uppgifter, hamnuppgifter eller transportuppgifter används för ingivande av en summarisk utförseldeklaration förutsatt att de innehåller de upplysningar som krävs för en sådan deklaration och att dessa upplysningar är tillgängliga inom en särskild tidsfrist, innan varorna förs ut ur unionens tullområde.

4. Tullmyndigheterna får, i stället för ingivande av en summarisk utförseldeklaration, godta ingivande av en anmälan och tillgång till de upplysningar som ska anges i en summarisk utförseldeklaration i den ekonomiska aktörens datorsystem.

Artikel 272

Ändring och ogiltigförklaring av den summariska utförseldeklarationen

1. Deklaranten får på ansökan tillåtas att ändra en eller flera uppgifter i den summariska utförseldeklarationen efter det att den har ingetts.

En ändring ska inte vara möjlig efter det att något av följande har inträffat:

- Tullmyndigheterna har underrättat den person som ingav den summariska utförseldeklarationen om att de avser att undersöka varorna.

- b) Tullmyndigheterna har fastställt att en eller flera uppgifter i den summariska utförelsedeklarationen är felaktiga eller ofullständiga.
- c) Tullmyndigheterna har redan gett tillstånd till att varorna frigörs för utförelse.

2. Om varor för vilka en summarisk utförelsedeklaration har ingetts inte förs ut ur unionens tullområde ska tullmyndigheterna ogiltigförklara deklarationen i något av följande fall:

- a) På ansökan av deklaramenten.
- b) Inom 150 dagar efter ingivandet av deklarationen.

Artikel 273

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera förfaranderegler för

- a) ingivande av den summariska utförelsedeklaration som avses i artikel 271,
- b) ändring av den summariska utförelsedeklarationen enligt artikel 272.1 första stycket,
- c) ogiltigförklaring av den summariska utförelsedeklarationen enligt artikel 272.2.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 5

Anmälan om återexport

Artikel 274

Ingivande av en anmälan om återexport

1. När icke-unionsvaror enligt artikel 270.3 b och c förs ut ur unionens tullområde och skyldigheten att inge en summarisk utförelsedeklaration för varorna frångås, ska en anmälan om återexport inges.

2. Anmälan om återexport ska inges till varornas utförelsetullkontor av den person som ansvarar för att varorna uppvisas vid utförelse i enlighet med artikel 267.2.

3. Anmälan om återexport ska innehålla de upplysningar som krävs för att avsluta förfarandet för frizoner eller för att slutföra den tillfälliga lagringen.

Tullmyndigheterna får godta att system för kommersiella uppgifter, hamnuppgifter eller transportuppgifter används för ingivande av en anmälan om återexport förutsatt att de innehåller de upplysningar som krävs för en sådan anmälan och att dessa upplysningar är tillgängliga innan varorna förs ut ur unionens tullområde.

4. Tullmyndigheterna får, i stället för ingivande av en anmälan om återexport, godta ingivande av en anmälan och tillgång till de upplysningar som ska anges i en anmälan om återexport i den ekonomiska aktörens datorsystem.

Artikel 275

Ändring och ogiltigförklaring av en anmälan om återexport

1. Deklaranten kan på ansökan tillåtas att ändra en eller flera uppgifter i en anmälan om återexport efter det att den har ingetts.

En ändring ska inte vara möjlig efter det att något av följande har inträffat:

- a) Tullmyndigheterna har underrättat den person som ingav anmälan om återexport om att de avser att undersöka varorna.
- b) Tullmyndigheterna har fastställt att en eller flera uppgifter i anmälan om återexport är felaktiga eller ofullständiga.
- c) Tullmyndigheterna har redan gett tillstånd till att varorna frigörs för utförelse.

2. Om varor för vilka en anmälan om återexport har ingetts inte förs ut ur unionens tullområde ska tullmyndigheterna ogiltigförklara anmälan i något av följande fall:

- a) På ansökan av deklaramenten.
- b) Inom 150 dagar efter ingivandet av anmälan.

Artikel 276

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för

- a) ingivande av den anmälan om återexport som avses i artikel 274,
- b) ändring av anmälan om återexport enligt artikel 275.1 första stycket,
- c) ogiltigförklaring av anmälan om återexport enligt artikel 275.2.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 6

Befrielse från exporttullar

Artikel 277

Befrielse från exporttullar för temporärt exporterade unionsvaror

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 259 ska unionsvaror som exporteras temporärt från unionens tullområde omfattas av befrielse från exporttullar under förutsättning att de återimporteras.

AVDELNING IX

ELEKTRONISKA SYSTEM, FÖRENKLINGAR, DELEGERING AV BEFOGENHETER, KOMMITTÉFÖRFARANDE OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Utveckling av elektroniska system

Artikel 278

Övergångsbestämmelser

Andra metoder för utbyte och lagring av information än elektronisk databehandlingsteknik enligt artikel 6.1 får användas på övergångsbasis, till och med den 31 december 2020, när de elektroniska system som krävs för tillämpningen av kodexens bestämmelser ännu inte är i funktion.

Artikel 279

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att specificera regler om utbyte och lagring av uppgifter i den situation som avses i artikel 278.

Artikel 280

Arbetsprogram

1. För att stödja utvecklingen av de elektroniska system som avses i artikel 278 och reglera fastställandet av övergångsperioder ska kommissionen senast den 1 maj 2014 utarbeta ett arbetsprogram för utveckling och införande av de elektroniska system som avses i artikel 16.1.

2. Det arbetsprogram som avses i punkt 1 ska ha följande prioriteringar:

- a) Ett harmoniserat informationsutbyte på grundval av internationellt godkända datamodeller och meddelandeformat.
- b) En omstrukturering av tullförfaranden och tullrelaterade förfaranden, för att öka deras ändamålsenlighet och effektivitet, för att främja deras enhetliga tillämpning och för att minska kostnaderna för efterlevnad.
- c) Tillgång för de ekonomiska aktörerna till ett stort urval av elektroniska tulltjänster som gör det möjligt för dem att interagera på ett och samma sätt med tullmyndigheterna i samtliga medlemsstater.

3. Det arbetsprogram som avses i punkt 1 ska uppdateras regelbundet.

Artikel 281

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta det arbetsprogram som avses i artikel 280.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta de genomförandeakter som avses i första stycket, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

KAPITEL 2

Förenklings av tillämpningen av tullagstiftningen

Artikel 282

Tester

Kommissionen får på ansökan bemyndiga en eller flera medlemsstater att under en begränsad tid testa förenklings av tillämpningen av tullagstiftning, särskilt när det rör sig om it-relaterade förenklings. Testet ska inte påverka tillämpningen av tullagstiftning i de medlemsstater som inte deltar i testet och ska utvärderas regelbundet.

Artikel 283**Tilldelning av genomförandebefogenheter**

Kommissionens ska genom genomförandeakter anta de beslut som avses i artikel 282.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 3**Delegering av befogenheter och kommittéförfarande****Artikel 284****Utövande av delegering**

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 213, 221, 224, 231, 235, 253, 265 och 279, ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 30 oktober 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 213, 221, 224, 231, 235, 253, 265 och 279 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 213, 221, 224, 231, 235, 253, 265 eller 279 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort

invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 285**Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av tullkodexkommittén. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011, jämförd med artikel 4 i den förordningen, tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

5. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011, jämförd med artikel 5 i den förordningen, tillämpas.

6. När kommitténs yttrande ska erhållas genom ett skriftligt förfarande och det hänvisas till denna punkt ska det förfarandet avslutas utan resultat först när, inom tidsfristen för avgivande av yttrandet, kommitténs ordförande beslutar det.

KAPITEL 4**Slutbestämmelser****Artikel 286****Upphävande och ändring av gällande lagstiftning**

1. Förordning (EG) nr 450/2008 ska upphöra att gälla.

2. Förordning (EEG) nr 3925/91, förordning (EEG) nr 2913/92 och förordning (EG) nr 1207/2001 ska upphöra att gälla från och med den dag som avses i artikel 288.2.

3. Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellerna i bilagan.

4. I artikel 3.1 sjätte strecksatsen i förordning (EEG) nr 2913/92 ska frasen "och Mayotte" strykas från och med den 1 januari 2014.

5. Artikel 9.1 a första strecksatsen i förordning (EEG) nr 2658/87 ska strykas från och med den dag som avses i artikel 288.2.

Artikel 287

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 9 oktober 2013.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

Artikel 288

Tillämpning

1. Artiklarna 2, 7, 8, 10, 11, 17, 20, 21, 24, 25, 31, 32, 36, 37, 40, 41, 50, 52, 54, 58, 62, 63, 65, 66, 68, 75, 76, 88, 99, 100, 106, 107, 115, 122, 123, 126, 131, 132, 138, 142, 143, 151, 152, 156, 157, 160, 161, 164, 165, 168, 169, 175, 176, 178, 180, 181, 183, 184, 186, 187, 193, 196, 200, 206, 207, 209, 212, 213, 216, 217, 221, 222, 224, 225, 231, 232, 235, 236, 239, 253, 265, 266, 268, 273, 276, 279, 280, 281, 283, 284, 285 och 286 ska tillämpas från och med den 30 oktober 2013.

2. De artiklar som inte anges i punkt 1 ska tillämpas från och med den 1 juni 2016.

På rådets vägnar
V. LEŠKEVIČIUS
Ordförande

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 1.1 och 1.2	Artikel 1.1 och 1.2
Artikel 1.3 första stycket	Artikel 1.3
Artikel 1.3 andra stycket	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4.1–4.8	Artikel 5.1–5.8
Artikel 4.9	Artikel 5.9 och 5.10
Artikel 4.10	Artikel 5.12
Artikel 4.11 och 4.12	Artikel 5.15 och 5.16
Artikel 4.13–4.17	Artikel 5.18–5.22
Artikel 4.18 a första meningen	Artikel 5.23 a
Artikel 4.18 a andra meningen	Artikel 130.3
Artikel 4.18 b och c	Artikel 5.23 b och c
Artikel 4.19–4.26	Artikel 5.24–5.31
Artikel 4.27–4.32	Artikel 5.33–5.38
Artikel 4.33	—
Artikel 5.1 första stycket	Artikel 6.1
Artikel 5.1 andra och tredje styckena	Artiklarna 6.3 och 7 b
Artikel 5.2	Artiklarna 6.2, 7 a och 8.1 a
Artikel 6	Artikel 12
Artikel 7	Artikel 13
Artikel 8	Artikel 14
Artikel 9	Artikel 15
Artikel 10.1	Artiklarna 9 och 16.1
Artikel 10.2	Artiklarna 10, 11 och 17
Artikel 11.1 första och andra styckena	Artikel 18
Artikel 11.1 tredje stycket	Artikel 18.2 första stycket
Artikel 11.2	Artikel 18.3
Artikel 11.3 a	Artiklarna 18.2 andra stycket och 21
Artikel 11.3 b	Artikel 21
Artikel 11.3 c	—
Artikel 12.1	Artikel 19.1
Artikel 12.2 första stycket	Artikel 19.2 första stycket
Artikel 12.2 andra stycket	Artiklarna 19.2 andra stycket och 20 b

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 13.1	Artikel 38.1
Artikel 13.2	Artikel 38.2 och 38.3
Artikel 13.3	Artikel 38.4
Artikel 13.4	Artikel 38.5 första meningen
Artikel 13.5	—
Artikel 13.6	Artikel 23.2
Artikel 14	Artikel 39
Artikel 15.1 a	Artiklarna 22, 24 a–g och 25 a och b
Artikel 15.1 b	Artiklarna 23.4 b och 24 h
Artikel 15.1 c	—
Artikel 15.1 d	Artiklarna 22.1 tredje stycket och 24 a
Artikel 15.1 e	Artikel 40 b
Artikel 15.1 f	Artikel 25 b
Artikel 15.1 g	Artiklarna 23.4 b, 24 h, 24 c, 28, 31 b och 32
Artikel 15.1 h	—
Artikel 15.2	—
Artikel 16.1	Artikel 22.1 första och andra styckena
Artikel 16.2	Artikel 22.3 första och andra styckena
Artikel 16.3	Artikel 22.2
Artikel 16.4 första stycket	Artikel 22.6 första stycket första meningen
Artikel 16.4 andra stycket	Artiklarna 22.6 första stycket andra meningen och 22.7
Artikel 16.5 a	Artiklarna 22.6 andra stycket och 24 g
Artikel 16.5 b	Artikel 24 f
Artikel 16.6	Artikel 23.3
Artikel 16.7	Artikel 29
Artikel 17	Artikel 26
Artikel 18.1–18.3	Artikel 27
Artikel 18.4	Artikel 32
Artikel 19.1	Artikel 28.1 a
Artikel 19.2 och 19.3	Artikel 28.2 och 28.3
Artikel 19.4	Artikel 28.4 första stycket och andra stycket första meningen
Artikel 19.5	Artikel 31 a
Artikel 20.1–20.4	Artikel 33
Artikel 20.5	Artikel 34.4
Artikel 20.6 första stycket	Artikel 34.5 första meningen
Artikel 20.6 andra stycket	Artikel 34.6

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 20.7	Artiklarna 22, 23, 24, 25 och 32
Artikel 20.8 a	Artikel 34.1–34.3
Artikel 20.8 b	Artiklarna 34.9 och 37.1 a
Artikel 20.8 c	Artiklarna 34.11 och 37.2
Artikel 20.9	Artiklarna 35, 36 b och 37.1 c och d
Artikel 21	Artikel 42
Artikel 22	Artikel 43
Artikel 23	Artikel 44
Artikel 24.1 och 24.2	Artikel 45.1 och 45.2
Artikel 24.3 första stycket	Artikel 45.3
Artikel 24.3 andra stycket	—
Artikel 25.1	Artikel 46.1
Artikel 25.2 första stycket	Artikel 46.2
Artikel 25.2 andra och tredje styckena	Artikel 46.3
Artikel 25.3	Artiklarna 46.4–46.8 och 50.1
Artikel 26	Artikel 47
Artikel 27	Artikel 48
Artikel 28.1 och 28.2	Artikel 49
Artikel 28.3	Artikel 50.2
Artikel 29	Artikel 51
Artikel 30.1	Artikel 52
Artikel 30.2	—
Artikel 31.1	Artikel 53.1
Artikel 31.2	Artikel 53.3
Artikel 31.3	Artikel 54
Artikel 32	Artikel 55
Artikel 33.1–33.4	Artikel 56.1–56.4
Artikel 33.5	Artiklarna 56.5 och 58.1
Artikel 34	Artikel 57.1–57.3
Artikel 35	Artikel 59
Artikel 36	Artikel 60
Artikel 37	Artikel 61
Artikel 38	Artiklarna 62, 63, 67 och 68
Artikel 39.1 och 39.2	Artikel 64.1 och 64.2
Artikel 39.3	Artikel 64.3 första stycket
Artikel 39.4 och 39.5	Artikel 64.4 och 64.5

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 39.6	Artiklarna 64.3 andra stycket, 64.6 och 63–68
Artikel 40	Artikel 69
Artikel 41	Artikel 70
Artikel 42.1	Artikel 74.1
Artikel 42.2	Artikel 74.2 a–c och d inledande meningen
Artikel 42.3	Artikel 74.3
Artikel 43 a	Artiklarna 71, 72 och 76 a
Artikel 43 b	Artikel 74.2 d i–iii
Artikel 43 c	—
Artikel 43 d	Artiklarna 73, 75 och 76 b och c
Artikel 44	Artikel 77
Artikel 45	Artikel 78
Artikel 46	Artikel 79
Artikel 47	Artikel 80
Artikel 48	Artikel 81
Artikel 49	Artikel 82
Artikel 50	Artikel 83
Artikel 51	Artikel 84
Artikel 52	Artikel 85
Artikel 53.1–53.3	Artikel 86.1–86.3
Artikel 53.4	Artikel 86.6
Artikel 54 a och b	Artiklarna 86.5 och 88 a
Artikel 54 c	Artiklarna 86.4 och 88 b
Artikel 55.1	Artikel 87.1
Artikel 55.2 första stycket	Artikel 87.2
Artikel 55.2 andra stycket	Artikel 88 c
Artikel 55.3 och 55.4	Artikel 87.3 och 87.4
Artikel 56.1–56.5	Artikel 89.1–89.5
Artikel 56.6	Artikel 89.7
Artikel 56.7	Artikel 89.9
Artikel 56.8	Artikel 89.2 andra stycket
Artikel 56.9 första strecksatsen	Artikel 100.1 b
Artikel 56.9 andra strecksatsen	Artiklarna 89.8 och 99 a
Artikel 56.9 tredje strecksatsen	Artikel 89.2 andra stycket
Artikel 57.1 och 57.2	Artikel 90
Artikel 57.3	Artikel 100.1 a

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 58 första stycket	Artikel 91
Artikel 58 andra stycket	—
Artikel 59.1 första stycket	Artikel 100.1
Artikel 59.1 andra stycket	Artikel 99 b
Artikel 59.2	Artikel 92.2
Artikel 60	Artikel 93
Artikel 61	Artikel 94
Artikel 62.1 och 62.2	Artikel 95.1 och 95.2
Artikel 62.3	Artiklarna 22, 24 a–g, 25 a och b och 99 c
Artikel 63.1 och 63.2	—
Artikel 63.3 a	—
Artikel 63.3 b	Artiklarna 96.1 a, 96.2, 100.1 c och 100.2
Artikel 63.3 c	Artiklarna 96.1 b, 96.2, 100.1 c och 100.2
Artikel 64	Artikel 97
Artikel 65.1 och 65.2	Artikel 98
Artikel 65.3	Artiklarna 99 d och 100.1 b
Artikel 66	Artikel 101.1 och 101.2
Artikel 67.1 första och andra styckena	Artikel 102.1
Artikel 67.1 tredje stycket	Artikel 106
Artikel 67.2 och 67.3	Artikel 102.2 och 102.3 första stycket
Artikel 68.1 och 68.2	Artikel 103.1 och 103.2
Artikel 68.3	Artikel 103.3 a
Artikel 68.4	Artikel 103.4
Artikel 69	Artikel 104
Artikel 70	Artikel 105.1–105.5
Artikel 71	Artikel 105.6
Artikel 72.1 och 72.2	Artikel 108.1 och 108.2
Artikel 72.3	Artiklarna 108.3 och 115
Artikel 73	Artikel 109
Artikel 74	Artikel 110
Artikel 75	Artikel 111
Artikel 76	—
Artikel 77.1 första stycket	Artikel 112.1
Artikel 77.1 andra och tredje styckena	Artikel 112.2
Artikel 77.2	Artikel 112.3
Artikel 77.3	Artikel 112.4

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 78.1 första stycket	Artikel 113
Artikel 78.1 andra stycket	Artiklarna 99 d och 100.1 b
Artikel 78.2–78.4	Artikel 114.1–114.3
Artikel 78.5	Artikel 114.4
Artikel 79.1	Artikel 116.1
Artikel 79.2–79.5	Artikel 116.4–116.7
Artikel 80	Artikel 117.1
Artikel 81.1 och 81.2	Artikel 118.1 och 118.2
Artikel 81.3	Artikel 118.4
Artikel 82.1	Artikel 119.1
Artikel 82.2	Artikel 119.3
Artikel 83	Artikel 120.1
Artikel 84.1	Artikel 121.1
Artikel 84.2	Artikel 121.3
Artikel 85 första meningen	Artiklarna 116.2, 117.2, 118.3, 119.2, 120.2, 121.2 och 123.1
Artikel 85 andra meningen	Artiklarna 106.3, 122 och 123.2
Artikel 86.1 inledande meningen	Artikel 124.1 inledande meningen och led a
Artikel 86.1 a–c	Artikel 124.1 b–d
Artikel 86.1 d och e	Artikel 124.1 e
Artikel 86.1 f–k	Artikel 124.1 f–k
Artikel 86.2 och 86.3	Artikel 124.2 och 124.3
Artikel 86.4–86.6	Artikel 124.5–124.7
Artikel 86.7	Artikel 126
Artikel 87.1	Artikel 127.1 och 127.2 a
Artikel 87.2 första stycket	Artikel 127.3 första stycket
Artikel 87.2 andra stycket	Artikel 127.8
Artikel 87.3 första stycket a	Artiklarna 127.2 b och 131 a
Artikel 87.3 första stycket b och c	Artikel 131 b
Artikel 87.3 första stycket d	Artiklarna 127.3 och 161 a
Artikel 87.3 andra stycket	—
Artikel 88.1 första stycket första meningen	Artikel 6.1
Artikel 88.1 första stycket andra meningen	Artikel 127.7
Artikel 88.1 andra stycket	Artikel 6.2
Artikel 88.2	Artikel 127.4 första stycket
Artikel 88.3	Artikel 127.4 andra stycket och 127.6
Artikel 88.4 första stycket	Artikel 133.1 första stycket

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 88.4 andra och tredje styckena	Artiklarna 6.2 och 7 a
Artikel 89.1	Artikel 129.1
Artikel 89.2	—
Artikel 90	Artikel 130.1
Artikel 91	Artikel 134
Artikel 92.1 första stycket	Artikel 135.1
Artikel 92.1 andra stycket	Artikel 135.2
Artikel 92.1 tredje stycket	—
Artikel 92.2–92.5	Artikel 135.3–135.6
Artikel 93.1	Artikel 136
Artikel 93.2	—
Artikel 94	Artikel 137
Artikel 95.1	Artikel 139.1
Artikel 95.2 och 95.3	Artikel 139.3 och 139.4
Artikel 95.4	Artikel 139.6
Artikel 96.1 och 96.2	Artikel 140
Artikel 96.3	Artikel 139.7
Artikel 97.1	Artikel 149
Artikel 97.2	Artikel 150
Artikel 98.1	Artikel 144
Artikel 98.2	Artikel 139.5
Artikel 99	Artikel 141.1
Artikel 100	Artikel 141.2
Artikel 101.1	Artikel 153.1
Artikel 101.2 a	Artiklarna 153.2 och 156 a
Artikel 101.2 b	Artiklarna 156 b och 157
Artikel 101.2 c	Artiklarna 153.3 och 156 c
Artikel 102	Artikel 154
Artikel 103	Artiklarna 155.2 och 156 d
Artikel 104.1	Artikel 158.1
Artikel 104.2	Artikel 158.3
Artikel 105.1	Artikel 159.1 och 159.2
Artikel 105.2 a och b	Artiklarna 159.3 och 161 a
Artikel 105.2 c	Artiklarna 22.1 tredje stycket och 25 c
Artikel 106.1 första stycket första meningen	Artikel 179.1 första stycket
Artikel 106.1 första stycket andra meningen	—
Artikel 106.2	Artikel 179.3 och 179.6

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 106.3	Artikel 179.5
Artikel 106.4 första stycket a	Artiklarna 22, 24 a–g och 25 a och b
Artikel 106.4 första stycket b	Artiklarna 23.4 a och 24 h
Artikel 106.4 första stycket c	Artiklarna 179.1 andra stycket, 179.2 och 180
Artikel 106.4 första stycket d	Artiklarna 22.1 tredje stycket och 24 a
Artikel 106.4 första stycket e	Artikel 25 b
Artikel 106.4 första stycket f	Artiklarna 23.4 b, 24 h, 28, 31 b och 32
Artikel 106.4 första stycket g och h	Artikel 181c
Artikel 106.4 andra stycket	—
Artikel 107.1 första meningen	Artikel 6.1
Artikel 107.1 andra meningen	Artikel 182.1
Artikel 107.2	Artikel 158.2
Artikel 107.3	Artiklarna 160, 161 b, 182.2–182.4, 183 och 184
Artikel 108.1 första stycket första meningen	Artikel 162
Artikel 108.1 första stycket andra och tredje meningarna	Artikel 170.4
Artikel 108.1 andra stycket	Artiklarna 6.2, 7 a och 8.1 a
Artikel 108.2	Artikel 163.1 och 163.2
Artikel 108.3 första stycket	Artikel 6.1
Artikel 108.3 andra stycket	—
Artikel 108.4	Artiklarna 163.3, 164 och 165 b
Artikel 109.1	Artikel 166.1
Artikel 109.2	Artiklarna 166.2 och 168 a
Artikel 109.3	Artiklarna 6.2, 7 a, 8.1 a och 165 a
Artikel 110.1 första stycket	Artikel 167.1 första stycket
Artikel 110.1 andra stycket	Artikel 167.1 tredje stycket
Artikel 110.1 tredje stycket	Artiklarna 167.2, 167.3 och 168 d
Artikel 110.2 och 110.3	Artikel 167.4 och 167.5
Artikel 111.1	Artikel 170.1
Artikel 111.2 första meningen	Artikel 170.2
Artikel 111.2 andra meningen	Artikel 170.3 a och b
Artikel 111.3	Artikel 170.3 c
Artikel 112.1 första stycket	Artikel 172.1
Artikel 112.1 andra stycket första meningen	Artikel 182.2
Artikel 112.1 andra stycket andra meningen	Artikel 182.3
Artikel 112.2	—
Artikel 112.3	Artikel 172.2

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 112.4	Artikel 176 b
Artikel 113.1 och 113.2	Artikel 173.1 och 173.2
Artikel 113.3	Artiklarna 173.3 och 176 c
Artikel 114.1	Artikel 174.1
Artikel 114.2 första stycket	Artikel 174.2
Artikel 114.2 andra stycket	Artikel 175
Artikel 115 första stycket	Artikel 177.1
Artikel 115 andra stycket	Artiklarna 177.2 och 178
Artikel 116.1	Artikel 185.1
Artikel 116.2 första stycket a	Artiklarna 22, 24 a–g och 25 a och b
Artikel 116.2 första stycket b	Artiklarna 23.4 a, 23.5, 24 h och 25 c
Artikel 116.2 första stycket c och d	Artiklarna 185.2 och 186 a
Artikel 116.2 första stycket e	Artiklarna 22.1 tredje stycket och 24 a
Artikel 116.2 första stycket f	Artikel 25 b
Artikel 116.2 första stycket g	Artiklarna 23.4 b, 24 h, 28, 31 b och 32
Artikel 116.2 första stycket h och i	Artiklarna 186 b och 187
Artikel 116.2 andra stycket	—
Artikel 117	Artikel 188
Artikel 118	Artikel 189
Artikel 119.1 och 119.2	Artikel 190
Artikel 119.3	Artikel 193
Artikel 120	Artikel 191
Artikel 121	Artikel 192
Artikel 122	Artikel 193
Artikel 123.1 och 123.2	Artikel 194
Artikel 123.3	Artikel 179.4
Artikel 124.1	Artikel 195.1
Artikel 124.2	Artiklarna 195.2, 195.3 och 196
Artikel 125	Artikel 197
Artikel 126.1	Artikel 198.1
Artikel 126.2	Artikel 198.2 första stycket första meningen
Artikel 127.1	Artikel 199
Artikel 127.2	Artikel 198.3 d
Artikel 128	Artiklarna 198.2 första stycket andra meningen och andra stycket, 198.3 a–c och 200
Artikel 129	Artikel 201
Artikel 130.1	Artikel 203.1 första stycket

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 130.2–130.5	Artikel 203.2–203.5
Artikel 131 a	—
Artikel 131 b	Artikel 204
Artikel 132	Artikel 205
Artikel 133	Artikel 208.1
Artikel 134	Artiklarna 202, 203.1 andra stycket, 203.6, 206, 207 och 209
Artikel 135	Artikel 210
Artikel 136.1	Artikel 211.1
Artikel 136.2 första stycket a	Artiklarna 22, 24 a–g och 25 a och b
Artikel 136.2 första stycket b	Artiklarna 23.4 b och 24 h
Artikel 136.2 första stycket c	Artikel 212 a
Artikel 136.2 första stycket d	Artiklarna 22.1 tredje stycket och 24 a
Artikel 136.2 första stycket e	Artikel 25 b
Artikel 136.2 första stycket f	Artiklarna 23.4 b, 24 h, 28, 31 b och 32
Artikel 136.2 första stycket g	—
Artikel 136.2 första stycket h	—
Artikel 136.2 andra stycket	—
Artikel 136.3 första stycket a	Artikel 211.3 första stycket a
Artikel 136.3 första stycket b	Artikel 211.3 första stycket b och c
Artikel 136.3 första stycket c	Artikel 211.3 första stycket d
Artikel 136.3 andra stycket	Artikel 212 b
Artikel 136.4 första stycket	Artikel 211.4
Artikel 136.4 andra stycket	Artikel 211.5
Artikel 136.4 tredje stycket	Artikel 211.6
Artikel 136.4 fjärde stycket a och b	Artikel 213
Artikel 136.4 fjärde stycket c	Artikel 212 c
Artikel 136.5	Artikel 23.2
Artikel 137.1	Artikel 214.1
Artikel 137.2	Artiklarna 214.2 och 7 c
Artikel 138	Artikel 215.1–215.3
Artikel 139	Artikel 218
Artikel 140.1	Artikel 219
Artikel 140.2	Artiklarna 221 a och 222 b
Artikel 141	Artikel 220
Artikel 142.1 första, andra och tredje styckena	Artikel.223.1
Artikel 142.1 fjärde stycket	Artikel 224 a

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 142.2 första stycket a	Artikel 232 första stycket a
Artikel 142.2 första stycket b och c	Artikel 223.2 första stycket c och d
Artikel 142.2 andra stycket	Artiklarna 223.2 första stycket b och 224 c
Artikel 142.3 första stycket	Artikel 223.3
Artikel 142.3 andra stycket	Artikel 224 d
Artikel 142.4	Artikel 223.4
Artikel 143	Artiklarna 211.2, 216, 217, 221 b, 222 b, 224 b, 225, 228, 229, 230, 231 b, 232, 233.4, 235, 236, 243.2, 251.4, 254.2, 254.3, 254.6, 254.7 och 257.4
Artikel 144.1	Artikel 266.1
Artikel 144.2	Artiklarna 226.2 och 231 a
Artikel 144.3	Artikel 226.3
Artikel 144.4	—
Artikel 145.1 och 145.2	Artikel 227
Artikel 145.3 första stycket	Artikel 155.1
Artikel 145.3 andra stycket	Artikel 157
Artikel 146	Artikel 233.1–233.3
Artikel 147	Artikel 234
Artikel 148.1	Artikel 237.1
Artikel 148.2 första stycket	Artikel 237.2
Artikel 148.2 andra stycket	Artiklarna 237.3 och 239
Artikel 149	Artikel 242
Artikel 150.1	Artikel 238.1
Artikel 150.2 a	—
Artikel 150.2 b	Artikel 238.2
Artikel 150.3	—
Artikel 151.1 första stycket	Artikel 144
Artikel 151.1 andra stycket	Artikel 145.3
Artikel 151.2	Artikel 145.5 och 145.11
Artikel 151.3	—
Artikel 151.4	Artikel 147.4
Artikel 151.5	Artiklarna 145.1, 145.2, 145.4, 145.6–145.10, 146, 147.3, 147.4, 148 och 151
Artikel 152	Artikel 147.1 och 147.2
Artikel 153	Artikel 240
Artikel 154.1 a	Artikel 237.3 första meningen
Artikel 154.1 b	Artikel 241.1
Artikel 154.2	Artiklarna 237.3 andra meningen och 241.2

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 155.1	Artikel 243.1
Artikel 155.2 och 155.3	Artikel 243.3 och 243.4
Artikel 156	Artikel 244
Artikel 157	Artikel 245
Artikel 158	Artikel 246
Artikel 159	Artikel 247
Artikel 160	Artikel 248
Artikel 161	Artikel 249
Artikel 162	Artikel 250
Artikel 163	Artikel 251.1–251.3
Artikel 164 första stycket	Artikel 253
Artikel 164 andra stycket	—
Artikel 165	Artikel 252
Artikel 166.1	Artikel 254.1
Artikel 166.2 och 166.3	Artikel 254.4 och 254.5
Artikel 167	Artikel 255
Artikel 168	Artikel 256
Artikel 169	Artikel 257.1–257.3
Artikel 170	Artikel 258
Artikel 171.1 och 171.2	Artikel 259.1 och 259.2
Artikel 171.3	Artikel 86.5
Artikel 171.4	Artikel 259.3
Artikel 172	Artikel 260
Artikel 173	Artikel 261
Artikel 174	Artikel 262
Artikel 175.1 första stycket	Artikel 263.1
Artikel 175.1 andra stycket	Artikel 263.2 a
Artikel 175.2 och 175.3	Artikel 263.3 och 263.4
Artikel 176.1 a och b	Artiklarna 263.2 b och 265 b
Artikel 176.1 c och d	Artikel 265 b
Artikel 176.1 e	Artikel 161 a
Artikel 176.2	—
Artikel 177.1 och 177.2	Artikel 267.1 och 267.3
Artikel 177.3	Artikel 267.2
Artikel 177.4	Artikel 267.2
Artikel 177.5	Artikel 268
Artikel 178.1	Artikel 269.1

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 178.2 a	Artikel 269.2 a och b
Artikel 178.2 b	Artikel 269.2 d och e
Artikel 178.3	Artikel 269.3
Artikel 179	Artikel 270
Artikel 180.1	Artikel 271.1 första stycket
Artikel 180.2 första meningen	Artikel 6.1
Artikel 180.2 andra meningen	Artikel 271.3
Artikel 180.3 första stycket	Artikel 6.2
Artikel 180.3 andra stycket	Artikel 271.4
Artikel 180.4	Artikel 271.2
Artikel 181 första och andra styckena	Artikel 272.1
Artikel 181 andra och tredje styckena	—
Artikel 182.1	Artikel 277
Artikel 182.2	—
Artikel 183.1	Artiklarna 16.1 och 17
Artikel 183.2 a och b	—
Artikel 183.2 c	Artiklarna 280 och 283
Artikel 184	Artikel 285
Artikel 185	—
Artikel 186	Artikel 286.2 och 286.3
Artikel 187	Artikel 287
Artikel 188.1	Artikel 288.1
Artikel 188.2	Artikel 288.2
Artikel 188.3	Artikel 288.1